

श्रीश्रुतज्ञानथमीधारा सीरीज नंबर ५

विश्वहितवोधिदायक श्रीअमीविजयगुरुभ्यो नमः

सुगृहीतनामधेय श्रीमन्नेमिचंद्रसूरीश्वरगुम्फितं

श्रीअनन्तनाथचरित्रादुद्धृतं पूजाष्टकम्

संपादक

आचार्य विजयक्षमाभद्रसूरिः

प्रकाशक

शाह् रायचंद गुलाबचंद मु० अच्छारी, पोष्ट भिलाड (गुजरात)

प्रिक्तम मंत्र १९९०

गीरमं. २४६६

द्वमयी मन १९४०

Published by Shah Raychand Gulabchand, Acolhari Station Bhilad, B. R. & C. I. Ry.

Printed by Ramohandru Yessu Shedge, at the Nirmaya Sagar Press, 26-28,
Kolbhat Street, Bombay.

प्राप्तिस्थानम्—आचार्य श्रीविजयदानसूरीश्वर जैनग्रन्थमाला गोपीपुरा-शु० सुरत. पोस्टेज वेकिंग खर्च चार आण

श्रीशुतज्ञानअमीधारा ग्रन्थाङ्क नं. ५
श्रीमन्नेमिचन्द्रसूरीन्द्रगुम्फिनं

श्रीअनन्तनाथचरित्रादुद्धृतं पूजाष्टकम् ।

विधहितवोषिदायकश्रीअमीविजयगुरुभ्यो नमः ।

जयइ जुगाइजिणिंदो परिविलसिरसभवसरणचउरुवो । वागरिउं पिव सुहृदाणसीलतवभावणाधम्मे ॥ १ ॥ सो
जयइ जिणोणंतो देसणंदंसणुणो सया जस्स । केवलरविकिरणा इव तमभवणिता विद्यमंति ॥ २ ॥ सिरिवद्धसाण-
सामिं नमामि कणयाभदेहदित्तीए । कुणमाणं पिव सुवणं सधंपिय अत्तणो जुंइ ॥ ३ ॥ सम्मत्तनिचलत्तं किरियाए जीए
होइ तं कहइ । जह निचंपि हु पट्टु सिद्धिसाहयं तं करेमि अहं ॥ ४ ॥ तो आह तिजयनाहो नरिंद निसुणेसु तस्स
निचलया । जायइ जिणपूयाए भत्तीए तिसंज्जविहियाए ॥ ५ ॥ जिणपूया पावहरी जिणपूया जायए भवंतकरी । जिण-
पूया सघाणवि कहाणमणीण भंडारो ॥ ६ ॥ अवहरइ दरिइत्तं पणामए तिजयलच्छिविच्छदं । जिणपूया कीरंती पणा-
सए सबडुरियाइं ॥ ७ ॥ कुसुमस्वयफलजलधूवदीवनेवजावामत्तिमाया । पूया जिणेसराणं सा अट्टविहा विणिदिट्ठा
॥ ८ ॥ वरपरिमलेहिं कुसुमेहिं पूयए जो जिणे सवहुमाणं । पूयापत्तं जायइ जिणप्पसाया गुरुणवि सो ॥ ९ ॥ जो
जिणपयपउमपुरो पूयत्थं खिवइ अक्खए खिपं । सासयसोक्खे मोक्खम्मि अक्खओ होइ सो पत्तो ॥ १० ॥ एक्के-
णावि फलेणं जिणरओ जो उवायणं कुणइ । ता तप्पसायओ लहइ सो धुवं सबसिद्धिसिं ॥ ११ ॥ पत्तगएण जिणिंदं

कुसुम-
पूजाया
कुसुम-
शेखरकया

जो सच्छस्तावसीयलजलेण । पूर्य सो तेणवय पक्खाल्ह नियमलं नियमा ॥ १२ ॥ जो घणसारं अग्रं च दहर
 विणअंगध्रुवणनिमित्तं । सो घणसारो जायइ अगुरु घणवो वि जसरा पुरो ॥ १३ ॥ जो मंगलपईवेण पूरए सामिसा-
 लविणचंदं । सो दीवसिद्या वज्जल्युती सग्गसिरिं रमइ ॥ १४ ॥ जे निरवजं भोजं नेवजे विणवरस्सं जच्छंति ।
 भोचूण ते अ(S)णवज्जाइं ल(भ)वसुहाइं सिवं जंति ॥ १५ ॥ जो सुहवासिहिं विणिसरस्स पूरए पायसयवत्तं । सो सुहवासं
 मि सया सिवालए सासओ वसाइ ॥ १६ ॥ एयाओ अट्ठवि कुणइ जो सया भत्तिन्निभरो भवो । सो अट्ठकम्मसुको
 संपज्जइ सासओ सिद्धो ॥ १७ ॥ सघाहिंवि असगत्थो एक्काएवि पूरए जइ विणं जो । ता सोवि भावंसुद्धीए
 पावए सिद्धिसंगं ॥ १८ ॥ एयाव राय कहियाव दुब्भ पूयाव एय जिणुत्तम्मि । भणइ निवो पणयपट्ट सीमंतयरइय-
 करकोसो ॥ १९ ॥ जयनाइ साइसु मां मएंतकोज्जलालगणस्स । दिट्ठते अट्ठाणवि पूयाणिण्हिं कयपसाया
 ॥ २० ॥ जंपइ विणिसरो सुणसु राय कयअप्पमत्तमणविची । संपइ साहिजंते दिट्ठते अट्ठ पूयासु ॥ २१ ॥ इह
 दुग्गएव दुग्गयपढाय धानरय चंदेतेयक्खा । साइससार अकिंनण रणसूर धर्णावहा पुरिसा ॥ २२ ॥ होउं कमेण एके-
 कपूयकरणेण गरुयरायाणो । सिरिकुसुमसेहरफलयकिंत्तिफलसारंजलसारा ॥ २३ ॥ सिरिध्रुवसुंदरो तह भुवणपई-
 वो पईवसिहवत्तो । भुवणप्पमोयगो गंधंबधुरो सिवपुरिं पत्ता ॥ २४ ॥ कुलयं । कुसुमेहिं जेण पूइय विणिसरं पाविया
 मद्धारिद्धी । तं कुसुमसेहरकं कहिज्जमाणं निसामेइ ॥ २५ ॥ पुरमत्थि एकरियमहापद्दविरायंतरयणपायारं ।
 रयणप्पायारं नाम गुरुविमाणं सुरपुरं व ॥ २६ ॥ रयणीसु जत्थ ससिरयणचंदसालागलंतसलिलेण । भवणाइं
 नीरयाइं भवति मुणिमाणसाइं व ॥ २७ ॥ तत्थत्थि इत्थिहरहजोहोहपसाहियाहियसमूहो । विलसिररयणाभरणो
 रयणाभरणोत्ति नरनाहो ॥ २८ ॥ आयध्वियासिपडिफलयतरणिकिरणांवलीकलयिकाओ । पयडपयावप्पसरोध जो

श्रीअनंत-
नाथचरि-
त्रादुश्रुतं
पूजाष्टकम्
॥ १ ॥

रणे रीण दुनिरिक्खो ॥ ३९ ॥ सबंतेउतरुणीपहुत्तपयीपउट्टिया जाया । तस्मत्थि द्दत्थिमंथरगइगमणा रयण-
 मालत्ति ॥ ३० ॥ चित्तव चित्तवासा अमुक्कपासा सकीयछायत्त । निययपयइय सया जा दुम्मोया मणायंपि ॥ ३१ ॥
 ताणत्थि तारतारुन्नल्लियलायन्नपुन्नसधंगी । अंगीकयसयलकला कन्ना रयणावली नामा ॥ ३२ ॥ पीयाण सुराए
 इव दिट्ठाएवि जीए होइ उम्माओ । तरुणाण विवेईणवि अविवेईणं तु का गणणा ॥ ३३ ॥ मा जत्थ जत्थ कीला-
 करणकए जाइ रुवविजियरई ॥ गच्छंति तत्थ परद्धमा सेवयत्त नरा ॥ ३४ ॥ कइयावि मयंकुमुही महीजुया
 सा सुहासणासीणा । सियलत्तचलिरचमरालंकरिया निगया नगग ॥ ३५ ॥ यत्ता य मत्तमहुयरनमे सिमिर-
 हुमस्मि आरामे । इंदुण मयणभवणं उत्तिन्ना जा विमइ तत्थ ॥ ३६ ॥ ता नियइ रंगमं ड्यगवक्कत्तभदान्णट्ठियं एक्कं ।
 रायकुमारं मयणं व निगयं भवणगब्भाओ ॥ ३७ ॥ करकलियेकेलिकमलं नियत्तनियंविणीजणियमयणं । मुमि-
 णिद्धमुद्धदीहच्छिजोण्हधवलीकयगगहं ॥ ३८ ॥ तं पेच्छंते मयच्छी चित्त हो एम दीमइ मद्दपा । अत्तमुयत्त-
 धरो सिंगारी चारुत्तारुत्तो ॥ ३९ ॥ नूणं पक्कखोच्चिय एमो धम्मो इमाउ संजायं । जं मच्च अणिनिमत्तं नद्धमत्ति
 निरंतरायसुहं ॥ ४० ॥ पुब्बभुत्तुपन्नमहापुंन्ना रायेण तीण फलियत्तं । वूलिउ अंगसंगं उमम जा पाविही ताला ॥ ४१ ॥
 सच्चिय जयप्पविता विलसन्तमुवन्नरयणरमणीया । जा मुद्धियत्त लहिही करगट्ठणसिमम सुहयम्म ॥ ४२ ॥ सच्चिय-
 उत्तमगमणा विच्चमरहिण सुपत्तरसजाए । रमिही इमस्म जा माणसे नया रायहंसिय ॥ ४३ ॥ इय चिंतनी जाया-
 समसज्जाससेयंकंपकलियंगी । पक्कल्लियपया पविसइ अविइण्हं तं पलेयंती ॥ ४४ ॥ वरट्ठणपरंपि मन्नं
 मुत्तुमिमा नियइ अन्नमइनेहा । इय चिंतिय कुविण्णव कामेण सरेहि पहाया ना ॥ ४५ ॥ मयणेण नट्ठिंती थिर-
 सरलसिणिद्धवंधुरच्छीहिं । सच्चिया असरिसरुवहरियहियण कुमरेण ॥ ४६ ॥ एयाए अहो रुवं मोहइ मणमवि

पसंतमोहाण । गुरु रायायत्तानं मह सरिसाणं तु का वत्ता ॥ ४७ ॥ सोञ्चिय गुरुरायधरो सोञ्चिय सरसो इमाए बालाए ।
संघसंगंसं जो लिहिही दुसिणंगरागोष ॥ ४८ ॥ सो चैव चारुवन्नो पवित्तगुरुत्तसियगुणमहग्घो । एयाए मयच्छीए
हियए हारोव जो वसिही ॥ ४९ ॥ इए चिंततो संतो मयणायत्तो ठिओ कुमारोवि । सूरचरिओवि कायरनरनियर-
निवरिसणं जाओ ॥ ५० ॥ धवलइ कुमरं बाला नियच्छिजोण्हाए सोवि रायसुयं । पङ्गुवरंति सिग्घं गरुया रइओव-
यारम्मि ॥ ५१ ॥ तं पेच्छरी कुमारी पत्ता पासंचि कामपडिमाए । सविणयपणामपुवं पूयं काउं समारद्धा ॥ ५२ ॥
परिपूयंती मयणं पुणो पुणो पेच्छरी कुमरवयणं । दंसइ मयणस्सव तं दइयमिमं देहि मञ्जत्ति ॥ ५३ ॥ पूयाए जाइ मयणे
तदिही निवसुण्णुरायेण । रुवंतरं वदं पइक्खणं कामकुमराण ॥ ५४ ॥ पुच्छइय मयणियं नाम नियसहिं को वयंसि
एस जुवा । तीए कुमारथइयावहाउ नाऊण कहियं से ॥ ५५ ॥ सहि सुणसु कुसुमसुंदरनयरे निययपयावजिय-
तरणी । कुसुमावयंसयनिवो भजा कुसुमस्सिसरी तस्स ॥ ५६ ॥ पडरगुणपवरनयरं ताण सुओ कुसुमसेहरो नाम ।
संयलकलाकलियतणू नियजोषणरमणिमणहरणो ॥ ५७ ॥ भत्तस्स विणीयस्सवि नीइपरस्सावि तस्स नरवइणा ।
केणावि कारणेणं परामवो विरइओ दूरं ॥ ५८ ॥ तं अवमाणं काऊण माणसे अद्धरत्तसमयम्मि । परिमियपरिवार-
जुओ चलिओ देसंतरे कुमरो ॥ ५९ ॥ इह पत्तो विनातो तुह जणएणं अणिच्छमाणोवि । गंतुं पच्चोणीए रिद्धीए
पवेसिओ एत्थ ॥ ६० ॥ संमाणिऊण भणितो मा गच्छसु वच्छ अच्छसु इहेव । जं मज्झा तुब्बज्ज जणओ मित्तो अघंतगोरवो
॥ ६१ ॥ ठाउमणिच्छंतोवि हु निवोवरोहा इहट्ठिओ स इमो । अणभिमयं पि न गरुया दक्खिन्नपरा परिहरंति ॥ ६२ ॥ तं
सोउं रायसुया चिंतइ जुत्तो इमंसि अणुराओ । नवरं एसो रत्तो नो वा संपइ न याणामि ॥ ६३ ॥ कुमरेणुत्तो थइयावहो
अरे मंतियं किमेयाए । तेणुत्तं निवकत्रासहीए तुह पुच्छियं चरियं ॥ ६४ ॥ कुमरनिरिक्खणलुद्धा निवत्तियकामपडिम-

पूयावि । तन्भवणपेच्छणलला महइं वेळं ठिया वाला ॥ ६५ ॥ चारं चारं चलसुत्ति सोविट्ठीहिं विन्नविजंती । पक्क्य-
 लियकमं तं पेच्छिरी गथा जाणमारुहिं ॥ ६६ ॥ गच्छंती कुमरेणं पलोइया सोवि तीए सचविओ । अणुरत्ते जंताइं
 धरिं को तरइ नेत्ताइं ॥ ६७ ॥ नयणपहमइंफाए तीए अरइं कुमारमणुपत्ता । लहइंनिय अचयासं कइयावि अणिट्ट-
 भज्जावि ॥ ६८ ॥ रंमिपि तविओए उज्जाणं पिइणवं दुक्कसरं । कलयंतो कुमरो लुरियं लुरयमारुहिय संचलिओ
 ॥ ६९ ॥ नयरपवलिं पविट्ठी सुणइ समावलयिलोयहलवोलं । नियइ य गुरुत्तवपुरमालारुडं मभयलोयं ॥ ७० ॥
 किमिमंति क्यवियक्को पेच्छइ सुत्रासणं गयाहिवइं । पाइंतं पासाए मारंतं लुरय-नर-करहे ॥ ७१ ॥ चरणागरिसिय-
 संकलसरेण नियडयखडक्खडाए य । गलगज्जिण य जणं जो जाणावन्तो व थावेइ ॥ ७२ ॥ मा महमारफंला भूमी
 मुच्छिज्जउत्ति कलिं व । सिंचंतो गुरुकुकारसिफारासारसल्लिण ॥ ७३ ॥ चलकन्नवालचालियससहरसिय-
 चारुचमरजुयलेण । जो वीयइ दंतसुहासणट्टियं रायलच्छि य ॥ ७४ ॥ दंहुं सुहासणट्टियनियवतणयं थाविओ
 करि तो । सा ज्झंपाए समुत्तिन्ना नियडेणत्ये थिरो को वा ॥ ७५ ॥ पीणपओहरगुरुत्तरनियंत्रभरमंथरकमगइंए ।
 नासिउमतरंती सा गहिया करिणा कुंरंगच्छी ॥ ७६ ॥ दूरुक्खित्ताए पवणपसारिओ तीए कुंनलकलाओ । समयगय-
 कडतडुडीणभमरनियरोव रेहेइ ॥ ७७ ॥ वियसियसिरीसकुसुमोहसमहियफ्फासललसेणं व । गाडं गणण निय-
 करदंडेणालिगिया वाला ॥ ७८ ॥ करिणा हरिणंकुही सुसुही विहिया विहाइ गयणयले । नियकुंभत्तथागण व
 पीणत्तं दहुंकासेण ॥ ७९ ॥ मा मह भाण एसा मुच्छिज्जउ इय विभाविकुण करी । तं नीयइव चलकन्नवालजुयताल-
 वंटेहिं ॥ ८० ॥ तं दंहुं रायसुओ झडिति सुं तुंरुगमं वेगा । उद्धाइओ गयं पइ हंफंतो कफमसरेण ॥ ८१ ॥ रे रे
 डुठ गयाहम मोसुं नारिं वलेसु मह समुहं । जइ सत्तमत्थिय इय सुयकुमरालावा मणइ कुमरी ॥ ८२ ॥ मह कीडिय-

कृपाए कञ्जे सुवर्णोवयारकरणखरमं । नररयण मा विणाससु अत्तानं करिकयंताओ ॥ ८३ ॥ सुयकुमरीविश्रवणो सो जंपइ तंपि सुवर्णगन्धमग्नि । वससि तओ रक्खिस्सं चइइं पाणेवि तं नियमा ॥ ८४ ॥ मह करगयावि चाहूणि करेइ कुमरस्स इय विभावेइं । कुविण व करिणा सा खित्ता दूरं गयणमग्ने ॥ ८५ ॥ विजाहरिं व गयणे गच्छंति तं पलोइरो कुमरो । जाओ पमत्तचित्तो तो संगहियो गइं देण ॥ ८६ ॥ मिलसु नियवह्वाए तुमं पि इय चित्तिं व कुविण । करिणा कुमरो वि नहे खित्तो तीए पंडतीए ॥ ८७ ॥ मरिही एसा एइइहूरा रयनिवडियत्ति कलिऊण । परिसत्ता करुणाए नेहेण व कुमरो तेण सा गाढं ॥ ८८ ॥ आलिं गियाए तीए पडइ अहो निवसुओ निराहरो । श्रीफासलालसाणं अहो गइं ए न संदेहो ॥ ८९ ॥ एरथंतरं मि वेगागएण नहयरनरेण एकेण । तहुगमवि अवरं डिय नरनयणागोयेरे नीयं ॥ ९० ॥ तो पलवंतो लोगो अतरंतो लग्गिइं खयरमग्ने । गंतूण कहइ रत्तो कुमारकुमरीणमवहरणं ॥ ९१ ॥ तं सोइं आडलितो चलितो राया निरिक्खणे ताणं । पेरीयतरल्लुंगो परियडइ पुरस्सं चउपासं ॥ ९२ ॥ अप्पत्तत्तप्पत्ती दुरयरमहिं पलोइइं वल्लिओ । रुयइ रुयावि यलोगो सहमागंतुं गुरुसरेण ॥ ९३ ॥ हा वच्छे हा वच्छे हहा अतुच्छे हहा विणयदच्छे (क्खे) । हा सुकुमाले बाले अवंहरिया केण तं कहसु ॥ ९४ ॥ हे देव निहतो तं बालं पुत्तं तथा हरेऊण । कंत्रं पि अचहरंतो खंयंमि खारं खिवसि खुइ ॥ ९५ ॥ हा मह सहा वि सुत्रा तुह विरहे कुसुमसेहरकुमार । एरिसडुह (दे) सणत्थं पवसंतो तं मए धरिओ ॥ ९६ ॥ अंतेउरपउरजेणं राइणां तह तथा तहिं रुंनं । जह नयणजलासारो वित्थरितो वरिसयालोव ॥ ९७ ॥ एवं पलवंताणं ताणं तइए दिणे तरणिउदये । खयरविमाणणेणं पत्तो कुमरीजुतो कुमरो ॥ ९८ ॥ पणंतो य महीवइणो सखेयरो निवसुयावि तं नमइ । आपुच्छिय कुसलाइं ताइं निविट्ठाइं निवपुरतो ॥ ९९ ॥ रायाह कुमर साहसु हरणागमणाण निययजुत्तं । तो तं कुमराणाए कहिं लग्गो खयरचक्की ॥ १०० ॥ देवत्थि दियरग्नि व वेयहे गुरुगिरिग्नि मग्निभवं । नयरं रहनेउरचक्क्याल नामं मग्निभि-

रामं ॥ १ ॥ तं परिपालइ विज्ञाहराहिवो नयणवेग अभिहाणो । गह्विद्ययभरसिरिकिरिणवेगन्यरिदं अंगरुहो ॥ २ ॥
 दाहिणनंदीसरगरुयवेगवल्लिण तेण सञ्चवियं । अन्नोन्नं परिसत्तं पडन्तमिदधीपुरित्तुयुलं ॥ ३ ॥ अगंतरुवरमणीरमणं
 पइ रइयबुद्धिणा तेण । तहुगमवि अवहरिदं नीयं सेले विसालगगे ॥ ४ ॥ तो थंभणीण विज्ञाण थंभिडं पुरिसमाह रमणि
 सो । सं अणुरत्तं भत्तं भत्तारं सुब्बु मञ्जेसु ॥ ५ ॥ तीउत्तं तं सुपुरिस भाया मह नियसहोयरसरिच्छो । ता उभयभवविरुद्धं
 तुमए नो किंपि वत्तधं ॥ ६ ॥ अवरं च न सायत्ता अहं जतो जणायदिन्निया कन्ना । वीवाहिज्जर सेच्छा जुत्ता न भयारि-
 साणंपि ॥ ७ ॥ तुग्हारिसावि उत्तमकुलुम्भवा जइ सुयंति मज्जायं । ता वंधव अरुलीणण पावहारीण का यत्ता ॥ ८ ॥
 किं नियपियासरीराउ मह सरीरम्मि समहियं किंपि । दिट्ठं जं भाय तुमं संपइ जंपसि अवत्तनं ॥ ९ ॥ वित्थरर
 जरा परिगलइ जोषणं जाइ जीवियंति । किं नाम सासयं तुह देहे जमकज्जसज्जोसि ॥ १० ॥ सुत्तंतपुरीमत्रसावसे
 दुग्गंधमलविलीणंमि । मह देहे किं सारं जं रायरसे तुहुकरिसो ॥ ११ ॥ एत्थंतरंमि चउनाणनायनियपुत्तपाववुत्तंतो ।
 तबोहत्थं सिरिकिरणवेगसूरी तहिं पत्तो ॥ १२ ॥ तेणुत्तं भो सावय किं तुब्बु कुल्लफ्फो इमो जमिमं । पारद्धं
 तुमए निदणिज्जमुत्तमनराण जतो ॥ १३ ॥ लज्जिज्जइ जेण जणे मइल्लिज्जर निगकुल्लफ्फो जेण । कंठट्टिणवि जीए
 कुणंति न कयाइ तं सुयणा ॥ १४ ॥ किं पुत्त पिइपियामदपमुहेहिं वयं कयं हवइ जेसिं । ते इव निम्मज्जाया तुमं च
 पावप्पिया हुंति ॥ १५ ॥ अवरं च इमा भइणी सहोयरा तुह मुणेमि नाणेण । जं रयणप्पायाराहिवरयणाभरणभूवइणो
 ॥ १६ ॥ तं अंगरुहो जेहो एसावि सुया कणिट्टिया तस्स । वच्छ मए तं हरिओ निवभवणा मासमेत्तवओ ॥ १७ ॥
 कुमरीवयणविरत्ते चित्ते पिइसिक्खणेण संवेगो । लग्गो खेयरवइणो पासियवत्थम्मि रंगोव ॥ १८ ॥ तो तेण पाय-
 जुयले लग्गेऊणं खमाविया भइणी । उत्थंभिडं कुमारं पणमिय सूरीण विन्नत्तं ॥ १९ ॥ पट्ट मोहमहाहूवे अविचेयजले

निमज्जिरो तुमः । नियवयणवरत्ताए उद्धरिओ हं द्यानिहिणा ॥ १२० ॥ परिभोगो इयराएवि पररमणीए पयच्छए
नरयं । किं पुण नियभणीए आजम्मं पूयणिजाए ॥ २१ ॥ ता पडु कंताए समं नियरजं अप्पिऊण जणयस्स । संगहि-
गसव्विरेहं तुह चरणाराएओ होहं ॥ २२ ॥ ठायधं तुब्भेहि रहनेउरचक्कवालनयरम्मि । इय जंपिय गुरु कुमरी
कुमरजुओ सो गओ सपुरे ॥ २३ ॥ दुग्गमवि सम्माणेडं वत्थाएत्थेहिं खयरवलकलिओ । इह पत्तो तुम्ह सुतो सो हं
इय साधियं तुम्ह ॥ २४ ॥ ता ताय अहं जाओ दुप्पुत्तो तुम्ह जं मए विजं । नियविरहेणं कुमरीहरेणेण य दारुणं
दुक्खं ॥ २५ ॥ इय जंपत्तो भणितो निवेण मा पुत्त खेयसुहसु । दोसो न अम्ह दोण्हवि किं तु इमं दुकयकम्मफलं
॥ २६ ॥ पुथभवे तवचरणं कयं मए किं तु संतरायं तं । जं तुए सरिसो पुत्तो जातो हरिओ य मिलिओ य ॥ २७ ॥
जायं कजाहरणं कजाहरणं व पररमण्णानं । जस्सप्पभावतो मे सुत्तिरेणवि पुत्त मिलिओ तं ॥ २८ ॥ इय जंपिऊण
गाढं जणएणाळिगितो सुतो तयणु । जणणीए नओ तीयवि अवरेड्डिय चुंविओ भाले ॥ २९ ॥ खेयरवइणा वुत्तो जणतो
तं गिण्ह ताय मः रज्जं । परिवज्जियसावज्जं पघज्जं पुण अहं काहं ॥ १३० ॥ तं भणइ पिया परिणयवयस्स मज्झवि य
जुजाए दिक्खा । काहं नाहं विरहं दण्हिं पिय ताए समं जाय ॥ ३१ ॥ दोण्हं पि सम्माणं कुमरिं परिणाविऊण कुमरस्स ।
दिजं तं रज्जं तो पत्तां सधेवि वेय्थे ॥ ३२ ॥ तत्थवि अहिसिंचिय कुसुमसेहरं खयररायरज्जम्मि । खेयरनरनाहेहिं
गहिया दिक्खा गुरुसयासे ॥ ३३ ॥ पणमित्तु कुसुमसेहराया पुच्छइ गुं कहइ भयवं । मए पुव्वजस्सुकयं जं जाओ हं
खयरचत्ती ॥ ३४ ॥ आह पइ आयन्नसु रयणवईए पुरीए तं राय । कम्मयो आसि अईवहुगओ दुग्गदेवोत्ति ॥ ३५ ॥
कइयावि नाणनिउयाभिघाणसूरीहिं भघपरिसाए । साहिंपंतं निसुयं जिण्णिदपूय्हं तेण ॥ ३६ ॥ तद्दहि ॥ फलकुसुममख-
यजलधूवदीवनेवज्जवासनिम्माया । कीरइ एसा अट्टपयारपूया जिण्णिंदाण ॥ ३७ ॥ सद्याओवि असत्तो कावं सयवत्तपु-

हसुमणेहिं । पूयइ जो जिणचंदे सो सामी हवइ सुमणाण ॥ ३८ ॥ माणुसभवेवि नूणं जिणपूया पुत्रपगारिसपभावा ।
अंगंपि कुसुमपरिसलुगिरइ सयावि सत्ताण ॥ ३९ ॥ किं बहुणा भोत्तूणं असुरगरामरपहुत्तरिद्धीतो । सिद्धिं पि धुवं
पावइ पाणी जिणनाहपूयाए ॥ १४० ॥ इय आयन्निय चावन्नदेवउलियाजुयम्मि पत्तो सो । कीरविहाराभिहजिणहरम्मि
मणिकणयधडियम्मि ॥ ४१ ॥ जाईसरेण जं कीरपक्खिणा भणिय पुत्तजयसेणं । कारविं नायजियधणेण बहुमाण-
सारेण ॥ ४२ ॥ जं चउदिसिपडिर्विवियपाडलकलियाहिं भमिरममराहिं । नियइअ भावरिउणो कोवारुणनयणनिय-
रेण ॥ ४३ ॥ आभाइ निरव्भनिसिप्पडिंविचियतारतारयपरं । जं भत्तिनिअरामरविरइयसियकुसुमवरिसं व ॥ ४४ ॥
तम्मि पविसिय नायज्जिएण दब्बेण गहिय कुसुमाइं । आणंदपुलइयतणू पूयइ सो रिसहजिणनाहं ॥ ४५ ॥ तप्पुत्रप-
भावेणं रिद्धिं भोत्तुं भवम्मि तम्मि ततो । जातो तं खयरवई इय कहियं राय तुह चरियं ॥ ४६ ॥ तं सोउं
जाईसरणनाणविन्नायपुव्वभवचरिओ । रायाह जह पहूहिं कहियं दिट्ठं मएवि तदा ॥ ४७ ॥ तो रयणाभरणसुणी भणइ
सुणिदं कहेह मव भयवं । किं सुयसुयाण विरहो बहुयोवदिणणि जाओ मे ॥ ४८ ॥ आह पहू आरामियपुत्तो कणकिन्न-
नामगामम्मि । आसी अंड(व?)यनासो कीरसुओ गोविओ तेण ॥ ४९ ॥ तो तं अनियंतं कीरजुयलममंतडुक्खियं जायं ।
करणं कूयइ अंसूणि मुयइ मुच्छियणुकलं ॥ १५० ॥ जणणुत्तं पुत्तय मुंचसु तणयं सुयाणभिण्हपि । मा पुत्तविउत्ताणं
इमाणमच्चहियं होही ॥ ५१ ॥ तो तेणमइक्केसु नवसुहुत्तेसु सुयसुओ मुक्को । तो संजातो तोसो कीरीकलियरस कीरस्स
॥ ५२ ॥ समयंतरंमि कम्मवि अवहरिया सारसीसुया तेण । तो तज्जणणि दुदियं दडुं सहसत्ति सा मुक्का ॥ ५३ ॥
कइयावि मासखमणे आरामे तंसि संतियं साहुं । निचंपि पज्जुवासइ भत्तिअरनिअभरो संतो ॥ ५४ ॥ भोयणकरणनिविट्ठेण
तेण तत्येव मासपारणए । पडिलाहितो सुणी सो सद्दासहियेण परमन्नं ॥ ५५ ॥ तप्पुत्रपभावा सो असरो होउं तुमं

श्रीअनन्त-
नाथनरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ ५ ॥

निबो जातो । कीरञ्जुण वि भमिदं भवस्मि सयुवजिदं(ं) सुकगं ॥५६॥ कीरो जाओ हं किरणवेगखयराहिवो सुई वि तु
भे । किरणावलित्ति कजा जाया नवरं अपुत्तो हं ॥५७॥ जा अंब(ड ?)णण हरिया सारसिया तीए सरतडे जणणी । बाणेण
लोइएणं विद्या खवगेण रागविया ॥५८॥ पंचपरमेष्ठिमंतो रिन्नो से तेण तणणु सा सग्गे । अगारत्तसिदिं भोतु संजातो
तुह इमो पुत्तो ॥ ५९ ॥ नाइयल्लच्छिण्ण गए दिट्ठो सपिण्ण मासमेत्तवओ । कीरहरणुथापावोक्कण तुह सो गए हरिओ
॥१६०॥ पडिवज्जो पुत्तत्तेण नयणवेगोत्ति तणणु क्कत्तामो । ससयंभि तस्स रजं दाडं दिक्खा गए गहिया ॥६१॥ नंदी-
सरवल्लिणं हरिया तुह कक्कया तओ तेण । अंबयभवसगुलजियसारसियाहरणपाववसा ॥ ६२ ॥ अट्टारसप्तथियाहिं
अट्टारसवच्छरानि सुयविरदो । जाओ ताह दिक्कसतिगं सुयाए साह अप्पपावेण ॥ ६३ ॥ ता सुगुणि कोडडप्पाइयं पि इय
तुक्कदायगं पावं । रागहोसवसफयं तं पुण वियरइ भवोहहुइं ॥६४॥ इय क्हियं तुह चरियं तो रागरिसीवि जाइसर-
णेण । तं नाडमाह एवं जह पट्टु तुब्भेहिं क्हियंति ॥ ६५ ॥ नवदिक्खिखायुण्णिजुत्तं नगिऊण गुरुं निबो क्कइवि दिक्कसे ।
भोतुं खेयररजं रयणप्पायारमणुपत्तो ॥६६॥ नीईए तत्थ पालइ रजं गुंजइ पियाए साह भोए । निगंभि कुणइ तित्थप्पभावं
पूयइ जिणिंदि ॥६७॥ दंळिप्पवेसिण्णं क्कयावि तु जणयमंतिणा राया । नमिडं पिन्नत्तो देव तुह पिया गिणिह्ही दिक्कलं ॥६८॥
रजापिदोत्ति केणइ ह्णिज्जिही एसा इय विभावेडं । पिडणावमानिओ तं न चेव पट्टु रागदोसेहिं ॥६९॥ ता तुम्हे पिउरजस्सि-
रिमागंतु अलंकरइ पट्टुणो । क्कारणक्कयावमाणणविसए खेओ न जुत्तो जं ॥ १७० ॥ तं निसुणिऊण रम्माम्णिऊण तं तेण
संजुओ राया । तत्थ गओ पयपणओ पिडणा आळिंणिओ गाढं ॥ ७१ ॥ संभासिय ससिण्णं निवेसिओ निगपट्ठ तओ
रत्ता । गीयत्थयुक्कसासे रिच्छीए कयं वयगहणं ॥७२॥ पालई सो रज्जतिगं नरखेयररायरइयपयसेवो । नंदीसाराएठाणेसु

१ 'संजाओ तुह नरगर अट्टारसवच्छरानि सुगविरदो' इति पाठान्तरम् ।

कुसुम-
पूजायां
कुसुम-
शेखरकथा

॥ ५ ॥

जाइ सासयजिणे नमिडं ॥ ७३ ॥ उवसुंजिऊण रजेसु तिसुवि लच्छि पभूयकालं सो । रयणावलीसुयं कुसुमपरिमलं
नाम ठविय पए ॥७४॥ गुरुनयणत्रेगपासे घेसुं दिक्खं कलत्तकलिण्ण । उप्पन्नकेवलेणं पत्तं मोररम्मि नरत्तइणा ॥७५॥
कुसुमेहिं जहा रइया पूया एण भूमिनाहेण । परमाणंदसुहत्थं कज्जा अन्नेण वि तहेव ॥ ७६ ॥ -३३- कुसुमपूजा ३३-
५ ५ ५ ५ एतो इ कुसुमपूजाफलमि तिरिउमुनेहरो कहिओ । अग कपूणा रइं उगगमन्तिसि निग्गेह ॥ ७७ ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५

मसिणियधुसिणरसेणव अरुणारुणरणभवणकिरणेहिं । रंजंती दिसिचयणाइं कित्तिकलिया पुरी अलिय ॥७८॥ मणि-
कुट्टिमसंकंताहिं जीए निसि निण्हिणीउ मुद्धातो । विलयाओ वेळविज्जंति मोत्तियाइं ति तारादिं ॥ ७९ ॥ ससहरजो-
ण्हाभरसरिसकित्तिपब्भारभरियभुवणययलो । निम्मलकित्ती नामेण नरवइं विलसए तद्य ॥१८०॥ चामाहरेणेफेणं इय-
रेणुब्भामियासिजणिण्ण । फरणव चिइणं धरिण्ण रणमि जो सहर ॥ ८१ ॥ पट्टमहादेपीपयपट्टसुगहर तत्स निय-
सीला । लीलायमाणदेहा कित्तिसिरीनामिया दइया ॥८२॥ अण्णयुयत्तत्तुवं जीए रुवं पलोइउं दूं । अरइंए परिगलिया
रइं वि सह तरुणलोण्ण ॥८३॥ तीए समत्थि गुरुत्थत्थिसत्थपविउन्नअत्थवित्तारो । पुत्तो अक्खयकित्ती नामेणं कम्म-
णावि सया ॥ ८४ ॥ तेयस्सी दित्तिपट्टुइं सरसिरसेहरो ससहरोण । पत्तमरसियमइं सया सुत्ताहुय जो सहर ॥ ८५ ॥
निम्मलकलाकलावं परिकलयंतत्स तत्स पुणरुत्तं । जंति दिणाइं निरंतरापीउपयसेणापमत्तस ॥ ८६ ॥ सद्धितो कयाइ
समवयसिं गारियरायउत्तमित्तेहिं । आरुहिय तुंगं तुयवाहियालीणः संपत्तो ॥८७॥ पुत्तमभिमारिणादिं (?) चालिय तुरयं
निवारिउं मित्ते । दाऊण कसाचार्यं सो सुफो तेण वेगेण ॥ ८८ ॥ विरइग्गुणारवेओ हओ गतो जाप तुरेइमन्नि ।
मित्तेहिं तवो तुरया कुमरपहे पेखिया वुरियं ॥८९॥ महम्मगम्मि महीणः इति इमे नो गहत्ति कलिउं । सद्धत्तणि म्गुप-
इतो कुमरतुंगो नहयलेण ॥ ९० ॥ गुरुपवणनयणमजवजइणा वेगेण जाइ गगणवळे । कुगरुत्तओ स्वेणं जेउं पिध

रविरहदुर्गे ॥ ९१ ॥ उग्रीवाणं सं येच्छिराण पीडा भक्षण भवहिसि । परिभाविडं व दुरओ तन्नयणागोयरे पत्तो ॥ ९२ ॥
 रायंगरुहे हरि ए हियहियतो इव समग्गपरिवारो । कायवविमूढमई पत्तो रायंतियं क्षत्ति ॥ ९३ ॥ सांहइ कुमारहरणं तं
 सोडं शुच्छिओ महीनाहो । तवेलमेव जाओ निचेट्टो चत्तपाणोव ॥ ९४ ॥ चंदण रसछडासेयवससुवलद्धचेयणसहावो ।
 रुयइ सुकरुणं पागयनरोव अंतोदरेण जुतो ॥ ९५ ॥ हा हा कुमार हा भुवणसार हा रइयरम्मसिंगार । हा विहलिय-
 अब्भुद्धार हा हहां समरदुधार ॥ ९६ ॥ हा जाय जाय हा विहियनाय हा धरियरायमजाय । हा हा पररसणीभाय हा
 हहा भुवणविक्खाय ॥ ९७ ॥ को उच्छंणे धरिऊण सह काम कुमर कोमलकरेहिं । संवाहंतो काही आणंदमहूसदुक्करिसं
 ॥ ९८ ॥ कुंडलसरलुत्तरियाकंकणकेऊरमणिमयाभरणे । रंजिजतो दाही दाणे को वंदिर्विदाण ॥ ९९ ॥ इय पलवंते
 संतेउरे निवेमंतिणा विमलमइणा । कुमरनिरिक्खणकज्जे तुरयाणीयं समाइहं ॥ २०० ॥ तंपि दुवालसजोयणमाणम्मि
 महियले परिब्भमिडं । नवरं कुमारवत्तमेतंपि न तेण संपत्तं ॥ १ ॥ तइयम्मि दिणे पसरंतसोयसंभारनिवभरे
 नयरे । कुमरो खयरविमाणाऊरिय गयणंगणो पत्तो ॥ २ ॥ नयणेहिं समं हरिसं वियासयंतो नरिंदलोयाण । पणओ
 जणणीजयणण तेहिं आळिंणिओ गाढं ॥ ३ ॥ तो चेडीचक्कजुया कुमरगुरुणं नया कुमारवहुया । आसिहिं ताण दुहा
 सुद्धंते संठिया गंतुं ॥ ४ ॥ जंपइ जणओ तुमए दिन्नो किं अन्ह पुत्त दुःखभरो । सो भणइ सुहदुहाणं दाया देवो न
 चेव अहं ॥ ५ ॥ रायाह सुहदुहाणं जं अणुभूयं तएवहरिण । तं साहसुत्ति तो कुमारसुमरिओ आगओ अमरो
 ॥ ६ ॥ तं दहुं मणिकुंडलकिरीडकेयूरकंकणाहरणं । विम्भियमणो नि(वो) पूई ऊण तंस्सासणं देइ ॥ ७ ॥ तथुव-
 विसिडं सो कुमारपेरिओ कहइ हरिणदुत्तंतं । पायालंसि पुरी अस्थि चमरचंचत्ति मणिभवणा ॥ ८ ॥ जीए सामारुण-
 सियमणिभवणपहाहिं संवलज्जन्ता । असरा भमन्ति मयणाहिघुसिणचंदणविलित्तव ॥ ९ ॥ तथावडियजोवणसुरंगणा-

गणविलासदुल्लिओ । धुवंतचारुचमरो चमरो नामेण अमरवई ॥२१०॥ निवसंति तत्थ रवितेयचंदतेयाभिहा अमर-
कुमरा । रविचंदा इव भमिगा हरंति तेएण तिमिराई ॥ ११ ॥ निद्वालमाइसरीरलिंगनिच्छइयचवणसञ्जभावो । जंपइ
रवितेओ मित्त चवणसमओ इमो मञ्ज ॥१२॥ ता मं पत्तनरत्तं पडिओहेज्जसु तुमं अवसरस्मि । इय जपिडं चुओ सो
सुमरियजिणगुरुरुचरणकमलो ॥ १३ ॥ नयरस्मि धरासारे मणिमंदिररइयधरणिंसिगारे । जाओ राया सिरियणसुंदरो
नाम रम्मंगो ॥ १४ ॥ विलसंतरुवजोव्वणअभग्गसोहग्गसंग्यंगीहिं । दइयाहिं समं विमए उवमुंजंतो गमइ कालं
॥ १५ ॥ कइयावि चंदतेएण मित्तदेवेण तस्स रयणीए । कहिओ सुरभवरइओ नरत्तपडिओहवुत्तंतो ॥ १६ ॥ तं सोडं
जाईसरणनाणनयणेण दिट्ठपुव्वभवो । जंपइ राया तुमए पडिबन्नं पालियं फिनु ॥ १७ ॥ पहु जोधगं नवं मणहरा
सिरी असमसुहयरा वि सया । रत्ताओ कंताओ भत्ता मित्ता अपुत्तो हं ॥ १८ ॥ ता अज्ज वि असमत्यो अप्पहियं
काज्जमाह अमरो वि । परमत्यविमूढमईण राय इय उत्तराई जओ ॥ १९ ॥ रोयजरजोयविणस्सिरस्स तरुणियण-
मणहरस्सावि । का राय सारया जोव्वणस्स मोत्तुं तवचरणं ॥ २० ॥ चोरानलजलगयगहाइवहुविहववायसज्झाए ।
धम्मण्ढाणवयमंतरेण न सिरीए अत्थि गुणो ॥ २१ ॥ सरिसवसमसोक्खकरा सुरगिरिगुरुदुक्खदाइणो दूरं । अच्चा-
सचीए तणुक्खयं न किं दिंति निव विसया ॥ २२ ॥ अंतो नित्रेहाणं पवंचरयणाहिं रंजियजणाणं । किं सारं कंताणं
मरणंताणत्थहेअणं ॥ २३ ॥ परदइयादव्वगहविरइयमेत्ती कुसुद्धहिययाण । किं वन्नेसि नरेसर सकज्जसज्जाण मित्ताण
॥२४॥ परिपालिया वि परिपालिया वि अप्पियधणावि निव नृणं । पुत्ता न परित्ताणं कुणंति नरए पडंताणं ॥ २५ ॥
भववासलालसाणं हवंति आलंवणाई एयाई । अणुसरियसीहवित्तीण न उण आसन्नसिद्धीण ॥ २६ ॥ थिरजोव्वणाहिं
अणुराइणीहिं पर्यईए सुरहिगंधाहिं । विसए देवीहिं समं भोत्तूण चिरं न जइ तित्तो ॥ २७ ॥ ता गलिरजोव्विणाओ

कितिगरायाओ दुरदिंगाओ । नारीओ अष्टभरियाओ विलसिरो किगिए विष्पिदिसि ॥ २८ ॥ वसिचं समगसुह-
वत्थुपरिगच्छुगारसुरदिदुरलोए । वसियस्स असुइगन्धे न विराओ तुए हहा मोहो ॥ २९ ॥ निगण्डिवणो निरिणो
जाओहं राय तुए द्वियं कदिचं । ता कुणसु जगपदियं गा गजसु मूढ भवकुवे ॥ ३० ॥ इय सुगजवसगरसअमयवविसससम-
अगरदेसणो राया । सिरविरइयकरकोसो संविगमणो भणए अमरं ॥ ३१ ॥ पडु तुगए अगएणव महमोएगएविस
हरेऊण । उप्पाइओ पगोहो उवयारपराउहवा गुरुणो (पाठांतर भवे गुरुणो) ॥ ३२ ॥ ता रुण्हि निण्हस्सं दिक्खं परिणावि-
उं दुदियभेगं । दावं रजांभि वरस्स सिच ता थाणसु तयंति ॥ ३३ ॥ एवति भणिय अमरो पत्तो नयरीए चमरचंचाए ।
अगरविणोयपसत्तो रागवरं सरइ दसमादिणे ॥ ३४ ॥ अवहययिकित्तिकुमारं हरिऊणं रयणसुंदरनिवस्स । अप्पसु
इअरि इय भणिय पेसिण्णुचरममरं सो ॥ ३५ ॥ इय पडिवजिय नयरीए कित्तिकलियाए इत्ति संपत्तो ।
कुमरे तुरंगानिचयं आचाइंतं पुरीए बहिं ॥ ३६ ॥ विदियगमरेण निवसुगएयरूवं तंगि निवसुओ चडिओ । तो गंतुं दुरपदे
गयणेण गओ हओ सहासा ॥ ३७ ॥ गरुयगिरिसरियनयराइं गयणगमेण एकमंतेण । अमरतुरएण वेरी सन्नविओ
उज्जाओ इंतो ॥ ३८ ॥ तं वहुं सो नहो मोतुमणवलंबणं नरियसुयं । अप्पंभि विणस्सते परोवारी हएइ विरलो ॥ ३९ ॥
निवडइ रायंगरुहो रएण गयणंगणा निराहारो । सट्ठाणब्भट्ठाणं गरुयाणवि होइ वा पउणं ॥ ४० ॥ अवकंडिऊण धरिओ
निवपुत्तो वानरीए निवडंतो । सुहउन्नपरिणईए जंतो जीवो व नरयस्सि ॥ ४१ ॥ कोमलकिसलयनिचये निवेसिचं तं
जलासया सलिलं । धेत्तूण पत्तपुडए धोयर दासिध तन्नरणे ॥ ४२ ॥ खज्जरकयलिफलदाडिगाइ भोगविय पाइओ
सलिलं । तीए सिउदलरइए सअथारए रोविओ तयणु ॥ ४३ ॥ उहगपूगफलनागवेसिदलदावदच्चगिरिचुलं । आणिचु तीए
दिचं तंबोलं शुंजए कुमारो ॥ ४४ ॥ उवविसिय सस्युही सा करकयकयलीदलेण कुमरएणुं । वीयंती अवलोयइ रायसुयं

साणुरायच्छी ॥ ४५ ॥ भंजइ अविरयमंगं समुब्रंती समुजरोमंचं । परिकंपिरंगजट्टी सञ्जसासेयमुब्रह ॥ ४६ ॥
दृष्ट्वा वानरीविलसियं तयं सबमेव निवपुत्तो । असरिसविन्द्यपरवसमणविची चिंतिउं लग्गो ॥ ४७ ॥ एहहदूरयरा
निवडिरं न मं वानरी जइ धरंती । ता नूण विवजंतो अहं विभिन्नद्विसंढाणो ॥ ४८ ॥ आसणपयसोहणभोयणाइं
तंबोलदाणपजंतं । अणुरत्तपियाए इव इमीए मह सागयं विहियं ॥ ४९ ॥ एयं तु महच्छरियं जमिमा मं साणुराय-
नयेहिं । मयणवियारविनडिया नियइ तिरिच्छीवि तरुणिव ॥ २५० ॥ तह वानराण जाई सया चला होर विज्जुल-
इयब । एसा उ थिरप्पयई दूरं लखिखज्जइ महिब ॥ ५१ ॥ ता निच्छयमेयाए वानरित्तम्मि कारणं किपि । इय
चितिय निवपुत्तो सप्पणयं तं पयंपेइ ॥ ५२ ॥ मह पाणे दाऊणं उवयारपरंपरा ऋया तुमाए । ता बुह सादामई कं
करेसि मह कहसु उवयारं ॥ ५३ ॥ रायसुओवि हु उवयारकरणपवणेवि तुह तिरिच्छीए । किमहं णां दिन्ना ता
नियपाणावि तुभ मए ॥ ५४ ॥ तो कामवियारेहिं विनडिजंतीए तीए कुमारपुरो । गहिऊण गवळउंउं लिहिया गाहा
महीए इमा ॥ ५५ ॥ मह दाहिणं वियारिय ऊरं कहुसु मूलियं नाह । नामेण कित्तिमालं मं निवकन्नं विवाहेसु ॥ ५६ ॥
तं वाइऊण ऊरु वियारिया निवसुएण छुरियाए । कहुिय मूलं वद्दा वणम्मि संरोहिणीमूली ॥ ५७ ॥ तो सा जाया
रणीयरारणा तहय हरिणसमनयणी । कंचणगोरी घणपीवरत्थणी नववया रमणी ॥ ५८ ॥ दट्टण तमच्छरियं
उच्छलियअतुच्छकोउओ कुमरो । भणइ मयच्छि असद्धेयमत्तणो कत्सु बुत्तंतं ॥ ५९ ॥ सा आह नाह निमुणसु
अत्थि जहत्थे पुरे धरासारे । सिरियणसुंदरनिवो तत्स अपुत्तस पुत्ती दं ॥ २६० ॥ नामेण कित्तिमाला कीलंती
सह सहीहिं भवणगे । खयराहेमेण हरिऊणमेत्थ एकेण आणीया ॥ ६१ ॥ भणिया य मह महातेत्तयरचफित्स
भारिया भवसु । अविरुद्धसिणं जं कन्नया तुमं हमवि तुह रत्तो ॥ ६२ ॥ इय भोगत्थं अन्नभथिया वहुं सामदाण-

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ ८ ॥

दंडेहिं । जीवियनिरयेस्वाए वमन्निओ सो माए दूरं ॥ ६३ ॥ तो तेण वियारिय ऊरुयाए खिविऊण मूलियं विहिया ।
वानरिया हं संरोहिणीए वणमलिय रोहवियं ॥ ६४ ॥ गंतूण नियट्टणे समेइ निंबंणि पत्थिडं भणइ । जइ मं मन्नसि
एइयं ता साहए गवलवज्जेहिं ॥ ६५ ॥ इय छंडत्तस गयं दिणनवगं सामिसाल खयरस्स । अज्जं तु सुकयकस्सेण
आगया मग्घा इह तुब्भे ॥ ६६ ॥ उप्पाइयपेम्मंणि तु दाही मह तुम्ह दंसणं कुम्भं । जं सो खेयरराया मायावी दुज्जओ
एही ॥ ६७ ॥ दडुं मह गहिलत्तं मा काही किंणि तुम्ह सो गत्थं । ता पविसदं तरुगुम्भे आगंतुं जाव सो जाए ॥ ६८ ॥
आह नरनाएपुत्तो वहाहिहो इयरदधचोरोवि । माणुसचोरस्स पुणो छुणामि सीसं सहत्थेण ॥ ६९ ॥ किं होइ वराएणं
तेण न वीहेसि हं जमस्सावि । इय जंपत्ते कुमरे पत्तो सहसत्ति खयरोवि ॥ ७० ॥ पिच्छेडं नियरूवं कुमरिं कुमरंणि तीए
नियडठिय । कोवकयभीगभिच्छडी अवयरइ पयंपिरो एवं ॥ ७१ ॥ रे उट्ट को तुमं माह पियाए पासे समागतो कहसु ।
कुमरेणुत्तं रे रमणिचोर कह तुह पिया एसा ॥ ७२ ॥ तेणुत्तं एसा जए महपिया तह कहेसि खग्गेणं । इय भणिरो
करवालं कधुं धाविओ खयरो ॥ ७३ ॥ हुंकारंतो कुमरोवि उट्टितो वक्खिवित्तु असिधेणुं । दोन्निवि दट्टेहा भिडडि-
उम्भडा जाव जुझंति ॥ ७४ ॥ ता अणुचरामरेणं कहिओ कुमरावहारवुत्तंतो । रिडदंसण—नियनासणपजंतो चंदतेयस्स
॥ ७५ ॥ नूणमणवलंबो निवडिऊण रायंगतो मओ होही । एय सविसाओ पत्तो कुमरसमीवे सुरो सहसा ॥ ७६ ॥ दट्टूण
कुमरमारणसजियघायं तयं खयरखेडं । बद्धो अमरेण अदिट्टमोरबंधेहिं सो इत्ति ॥ ७७ ॥ संमाणिऊण(निव)नंदणस्स
अवहरणकारणं कहिडं । भणितो खयरो जीवसि जइ होसि कुमारभिओ तं ॥ ७८ ॥ मरिसि धुवमन्नहा तं सोडं सो
भणइ देहि मे पाणे । पट्ट तुह आणं काहं तो सो सुको सुरवरेण ॥ ७९ ॥ अमरं कुमरं कुमरिं च पणगिडं खासिडं च
तेणुत्तं । चलह जह रजमपिय कुमरस्स भवामि भिओ हं ॥ ८० ॥ तो सघाणि वि सुरकयविमाणमाहइय इत्ति

अक्षत-
पूजायां
अक्षत-
कीर्तिकथा

॥ ८ ॥

पत्ताणि । वेयडुत्तरसेठीए गयणवल्लहपुरे ताणि ॥८१॥ उववेसिउं सहाए कुमरं खयरहिवेण रज्जसिरी । उवणीया भणिरेंणं तं सामी सेवगो हं ते ॥ ८२ ॥ कुमरेणुत्तं विलससु नियलच्छि जं मएवि तुह दिन्ना । नवरं मए समणं अणुहवमाणो सिणेहभरं ॥८३॥ तं सोउं खयरिदेण हिट्टहियएण पूइउं अमरं । कुमरकुमरीण रइओ सम्माणो नियसिरिसरिसो ॥८४॥ तो अमरो कुमरीकुमरखेयराहिवलेहिं संजुत्तो । चलिओ पत्तो य धरासारे नवरे गुरुरएण ॥ ८५ ॥ कुमरी अवहरण-ससोयलोयपिहियावणं तमिक्कलतो । पत्तो विसत्तसिंगारहीणनिवलोयमत्थाणं ॥ ८६ ॥ दट्टुं अमरं कुमरीए संगयं नट्टसोयसंतावो । राया पूइय अमरं आलिगइ कन्नयं हिट्टो ॥ ८७ ॥ काउं कुमारखयेरसराण सम्माणममरमुट्टवइ । मित्त सुयावुत्तं हरणागमणाण मह कहसु ॥ ८८ ॥ तो अमरेण समगं कन्नाकुमराण हरणवुत्तं । कहिउं भणिओ राया परिणावसु कन्नयं कुमरं ॥८९॥ ठविउं रज्जम्मि इमं अप्पहियं कुणसु गहियपव्वज्जो । इय भणिए जा चित्तइ विवाह-सामरिगयं राया ॥ ९० ॥ ता अमरेण ससचीए इत्ति मणियंभयावलीकलिओ । वीवाहमंडवो पंचवन्नधयमालिओ विहिओ ॥ ९१ ॥ रइया य हट्टसोहा समंतओ देवदूसविसरेण । किंवाहुणा निवचिंतियममरेण कयं समगंपि ॥ ९२ ॥ गुरुरिद्धीए कुमरी दिन्ना कुमरस्स तेण परिणीया । करमोयणम्मि दिन्नं रज्जं सत्तंगमवि तस्स ॥ ९३ ॥ एत्थंतंमि उज्जाण-पालओ दंडिसुइओ पत्तो । पल्लवओ नामेण नमिउं विन्नवइ नरनाहं ॥ ९४ ॥ देवुज्जाणे कलकोइलाभिहे केवली समो-सरिओ । सोऊण तइ वियरइ राया पीइप्पयाणं से ॥ ९५ ॥ गुरुरिद्धीए सुरखेयरिदनवनिवइपरिगओ वुरियं । पत्तो उज्जाणे नमिय केवल्लं तत्थ उवविट्टो ॥ ९६ ॥ दट्टुण केवल्लं नवनिवई सुच्छाए महियले पडिओ । सिंसिरकिरिया-समुवलद्धचेयणो पुच्छिओ रत्ता ॥ ९७ ॥ किं राय सुच्छिओ तं सो जंपइ केवल्लं पलोएउं । मह जाइसरणसंसूयगा इमा आगया सुच्छा ॥९८॥ दिट्टो नियपुव्वभवो हुंतो कासीभिहाण देसे हं । दुग्गयपडागनामो आजम्मदरिद्धिओ विप्पो ॥९९॥

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्

॥ ९ ॥

देसेसु परियंतो कयाइ उववासतिगसुसियदेहो । पत्तो मञ्जण्हे कणयसालपुर-तिलयउज्जाणे ॥ ३०० ॥ दहूण तत्थ
नवसालित्तुले विक्खिण्तए वणिए । आह अहं पइसंतो तिलंघणो देह ता किं पि ॥ १ ॥ तो तेहिं सालित्तुलपसइडुगं
गुरुदयाए दिन्नं से । तं घेत्तूण पविट्ठो उज्जाणभंतरे जाव ॥ २ ॥ ता नियइ केवलिसुणिं जिणपूयफलं जणाण
साहंतं । जो कुणइ जिणस्सट्ठवि पूया तो लहइ सो सिद्धिं ॥ ३ ॥ ताओ फलजलनेज्जदीवधूवक्खएहिं परमेहिं । वासेहिं
कुसुमेहि य भणियाओ समयसन्धेसु ॥ ४ ॥ सबाओ वि असत्तो तं छुणइ जिणस्स अक्खएहिंवि जो । भोउं सयल-
स्सिरीओ सो अक्खयसोक्खमवि लहइ ॥ ५ ॥ तं सोउं सो चिंतइ न पुबजस्से मए कओ धम्मो । तेण न संपज्जइ मे
भसिरस्स वि भेक्खमेत्तंभि ॥ ६ ॥ ता जिणपूयं सालीए काउमज्जेमि सुकयसंभारं । जं भिक्खाभमणेणवि भविही
मइ उहपरित्ताणं ॥ ७ ॥ इय चिंतिय भत्तीए नमिय सुणिं भणइ कहइ कत्थ जिणो । पूएमि जहा तो सावएण सो
जिणहरे नीओ ॥ ८ ॥ जं कणयमयं मणिकिरणकिन्नवणराइविलसिरउवंतं । कंचणगिरिब कप्पहुमावलीवेडियं सहइ
॥ ९ ॥ तंमि पविट्ठो पेच्छइ पसंतरूवं जिणेसरं रिसहं । आणदअंसुजलकलियलोयणो भत्तिकंटइओ ॥ ३१० ॥ मणि-
मयकुट्टिमिलमाणभालमभिनमिय सामिणो तेण । अक्खयढोयणपूया विहिया बहुमाणसारेण ॥ ११ ॥ दहूण तस्स
भत्तिं नियगेहे सावएण से दिन्नं । निळुण्हेभोयणं तदिणाउ सो सुत्थिओ जातो ॥ १२ ॥ तो कालगतो समभावसंगतो
निवसुतो हसुप्पन्नो । दहूण केवलिमिमं जाईसरणं ससुप्पन्नं ॥ १३ ॥ निब्भगस्सवि मज्झं रिखी सुगुरुवएसनायाए ।
जिणपूयाए कयाए जाया इय साहियं तुम्ह ॥ १४ ॥ तं सोउं संजाओ जणस्स जिणपूयणम्मि बहुमाणो । रायावि
सावरोहो दिक्खं गिण्हइ गुरुसयासे ॥ १५ ॥ पणमिय गुरुणो नवदिक्खिए य संभासिऊण नवनिवइं । खेयरवइं च
असरो गओ सठाणम्मि कयकिओ ॥ १६ ॥ नवदिक्खियसुणिजुयकेवलिफस्से नमिय नहरिंदजुतो । पत्तो पासाए तत्थ सुत्थयं

अक्षत-
पूजायां
अक्षत-
कीर्तिकथा

॥० ॥

रइय रज्जस्स ॥ १७ ॥ खेयरविमाणसेणाए तुम्ह चरणंतियं समणुपत्तो । नमिय निविट्ठो पुट्ठो नियहरणं ककसु वच्छत्ति ॥ १८ ॥ तो एय सुमरिओ चंदतेयअमरो समागतो सो हं । कहितो य हरणहेऊ जुत्तं तुम्हंपि द्वियकरणं ॥ १९ ॥ तं सोडं नरनाहो जंपइ भो अमर सुयणसिररयणं । निकित्तमोवयारी तमेव जो एवमुवइस्ससि ॥ ३२० ॥ नियमेण वयं काहं रज्जं दाडं सुयस्स इण्हिपि । इय जंपिरे नरिदे सहसत्ति तिरोहितो अमरो ॥ २१ ॥ तो रत्ता नवनिवई अणिच्छ-माणोवि ठाविओ रजे । गीयत्थयुरुसयासे सयं तु अंगीकया दिक्खा ॥ २२ ॥ कइयावि हु सम्माणिय विमज्जिओ राइणा खयरचक्की । कज्जेसु ममाएसो देउत्ति परंपिय गओ सो ॥ २३ ॥ पइदियहंपि पबुडुप्पयावपवभारदुस्सहो दूरं । रिउमंडलाइं राथा परितावइ गिम्हतरणिच्च ॥ २४ ॥ कइयावि हु वेयडे विलसइ विजाहरिदवाहरियो । कइयावि धरा-सारे रज्जसिरि चितए गतुं ॥ २५ ॥ पयडइ नीइं पालइ पयाड पूयइ जिणे गुत्तं नमइ । साइ देसे एवं वञ्चंति निवस्स दिवसाइं ॥ २६ ॥ कालेण कित्तिमालादेवीए उदारकित्तिनाम सुओ । जातो संगहियकलो विवाहितो रायकन्नाओ ॥ २७ ॥ तं रजे अहिसिन्चिय गिण्हइ सपिओ वयं जणयपासे । कयतवचरणो उप्पन्नकेवलो सिद्धिमणुपत्तो ॥ २८ ॥ जह अक्खएहिं विहिया जिणिंदपूया इमेण नरवइणा । सिद्धिसुहकंखिणा तह कजा अण्णेणवि नरेण ॥ २९ ॥ अश्रत्तपूजा १५ ५ ५ ५ ५ भणिओ अम्सयकित्ती अक्कयपूयाए संपयं तुब्भे । फलपूयाए निसामह फलनारं यगरिञ्चंतं ॥ ३३० ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५ विष्णुरिय—भूरिकरदुरवल्लोयमणिमंदिरावलिकलियं । सुरोहकयावास व अत्थि सूरप्पहं नयरं ॥ ३१ ॥ अन्नोन्न-सिलियमणिगिहकरकिन्नहम्मि पक्खिणो नूणं । वित्थारियजालंसिव न जंसि पविसंति बंधभया ॥ ३२ ॥ सारयर-विकरपसरियपयावसंतावियाहिओ तत्थ । अत्थि प्पयावसारो नामेण निवो रणवसणी ॥ ३३ ॥ सधंगचंग-नियरूवगबनिज्जिणियअच्छराविसरा । तस्सत्थि हत्थिंकुंभत्थलत्थणी जयसिरी जाया ॥ ३४ ॥ तन्नयणव्भममरणं

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
यूजाष्टकम्
॥ १० ॥

आणंदइ सुमणपत्तभरपरमो । फलसारी नामेणं दुमोब दूरुन्नतो कुमरो ॥ ३५ ॥ कइयावि सहासीणे निवंमि
कुमराइरायमंतिजुए । झणहणिरकिंकणिगणं विमाणमेग समणुपत्तं ॥ ३६ ॥ तम्मञ्जाउ पसरंतमणिमयाभरणकिरण-
दुनिरिक्खो । रविरहरयणाओ रविब खेयरो इत्ति नीहरिओ ॥ ३७ ॥ पडिहारकयपवेसस्स तस्स संमाणपुब्बमवणिवई ।
खयरारिहाय साहसु आगमणत्थंति जंपेइ ॥ ३८ ॥ सो आह ससहरसिओ वेयद्धो नाम वामदेवोब । गंगासिधुपरिगतो
अत्थि गिरी गरुयनयरसिओ ॥ ३९ ॥ नयनायरगुणनिजियसमगपुरपत्तवेजयंतिब । तत्थत्थि वेजयंती नयरी
मणीभवणकमणीया ॥ ४० ॥ गोरीपन्नत्तीपमुहसिद्धिज्जापभावडुजेओ । विज्जाहरराया तत्थ अत्थि सिंगारसारोत्ति
॥ ४१ ॥ निम्मलनहकयसोहा पवित्तसम्भावभासियदिसोहा । तारावलिब जाया जाया तारावली तस्स ॥ ४२ ॥ तीसे
असेसमुवणेफभूसणं रूवरेहविलियरई । जाया मणुन्नकत्रा सिंगारतरंगिणी नाम ॥ ४३ ॥ सद्धिं सुहवण्णेणं कलाकलावेण
तारत्तारुणं । जायं तीसे सिंगारगारुगारपरिकलयं ॥ ४४ ॥ कइयावि सा सहीयणसहिया मणिमत्तवारणासीणा ।
गयणे जंतं चारणमुण्णिदमिक्खिय गया मुच्छं ॥ ४५ ॥ चंदणरसच्छडासेयसिसिरिकिओवलद्धेयत्रा । संसुसही-
हिं सा पुन्चिया तुमं मुन्चिया किमिह ॥ ४६ ॥ आयन्नहत्ति जंपिय सा मुच्छाकारणं कहइ तांभिं । संसारसरूवंपिव
अत्थि अरन्नं अदिट्ठंतं ॥ ४७ ॥ गुरुभूरिसादिसाहासहस्सअंतरियअंतरिक्खंमि । सावयभीउब जहिं पक्खिवइ
करे न सूरौवि ॥ ४८ ॥ पेच्छिज्जंतकुंरंगं दरिद्दगामीण देवहरयं व । जं विगयरायचित्तं विरायए केवलिकुलं व
॥ ४९ ॥ तरुणो व विलसिरवओ विसालतो सरसकमलनियरो व । तत्थपपसरियसालो अत्थि वडो पुरनिवेसोब
॥ ३५० ॥ बालायवदलनिम्मावियं व सबंगभिगपहरोमं । अचंतंचलं जं तरुणीअणुरायरइयं व ॥ ५१ ॥ धरमाण-
मरुणवयणं मसिणियघणघुसिणरसविम्मिस्सं व । वानरजुयलं परिवसइ पायवे तस्मि घणनेहं ॥ ५२ ॥ जुयलं ॥

कइयावि करहखरवसहसगडसेरहसहस्स-संजुतो । संपत्तो सत्थाहो नामेण धणावहो तत्थ ॥ ५३ ॥ आवासिओ
य वडविडवितडकए गडुरे गहीरम्मि । गुणिणीविमाणयाइसु जहजोगं सेसलोगोवि ॥ ५४ ॥ एत्थंतरंमि तवतेयभासुरो
रइयउत्तरासंगो । गिम्हतरणिधि चारणसमणमुण्णिंदो ह्यतमोहो ॥ ५५ ॥ अंगीकयविरइरतो अनिरुद्धसुओ अविग्गहो
सययं । जयजणमणकयवासो सोहंतो कामदेवोव ॥ ५६ ॥ गयणंगणेण पत्तो तत्तो सत्थाहिवो सवहुमाणं । तं
नमिय निसीयावइ पट्टम्मि निसीयइ सयंपि ॥ ५७ ॥ दहुं तं नवजोवणमब्बुयुरूवं भणेइ सत्थाहो । किं प्हु तुह वेरगं
जं लहुण्णवि वयं गहियं ॥ ५८ ॥ आह प्हू सत्थाहिव आयन्नसु अत्थि उड्डुलोगम्मि । बहुपुन्नपावणिज्जो सोहम्मो
नाम सुरलोओ ॥ ५९ ॥ जम्मि बहुरविकरुदुरवलोयमणिमयविमाणहयतिमिरे । लज्जंतोघ न पविसइ कायरपुरिसोव
सुरोवि ॥ ३६० ॥ पुन्नप्पयरिसवसही निरुवमरुवो असीमइस्सरिओ । तं परिपालइ सक्को कयरिउगणमाणसधसको
॥ ६१ ॥ तस्सत्थि परममित्तो समस्सिरीओ समाणासिगारो । नामेण सरिरेणय विक्खाओ अमित्तेओत्ति ॥ ६२ ॥
विलसिरतणुकंतिमई कंतिमई नाम सहयरी तस्स । दइयवियोगं सा विसयलालसा न सहइ खणंपि ॥ ६३ ॥ भणइय म
मोतुं तं मा गच्छसु सामि सकपसम्मि । जं तुह विरहुकरिसो दूरं विहुरइ सरिरं मे ॥ ६४ ॥ पत्तमहाणंदा इव अमयबह-
संगसुहियदेहव । तुहसंगसंगया सामिसाल हं होमि नियमेण ॥ ६५ ॥ इय तवयणत्सवणा नियदेहाओ वि नियघणाओ वि ।
अठमहियं तं मन्नइ दइयं सो जीवियाओवि ॥ ६६ ॥ सुरलोयसभवासमविसयस्सासंगसत्तचित्तस्स । अन्नाओच्चिय
गच्छइ कालो से चत्तधम्मस्स ॥ ६७ ॥ समयतरंमि महइं वेलं ठावं सुरिदपासम्मि । जा गच्छइ ता पेच्छइ न भारियं निय-
विमाणंमि ॥ ६८ ॥ कत्थ गया मे कंता कंतिमई इय विभाविउं जाव । तधिरहविहुरिओ तं नाणेण पलोइउं लग्गो ॥ ६९ ॥
ता अंबरसिहरगिरिंदसंदवणइक्खमंडवतलम्मि । विसयासत्तं अवरामरेण साद्धं तमिक्खेइ ॥ ३७० ॥ गुरुरोसावेगा

रतनेतपहृशरसिंसियग्नानहो । तदुगएएणनिमित्तं निसदुगुरेबलेसोष ॥ ७१ ॥ तो ताण मारणत्थं काळं वेगं गतो
गिरिसिरे सो । गडाहं दुयं दोञ्जिदि को ठए पुरो दुजगरिखणो ॥ ७२ ॥ नहे दुगेवि वेरगवासणावासिओ विधिदिए ॥
पेच्छ अहं देलचिहो विवेराकलियोवि पावाए ॥ ७३ ॥ दुएविरद्विदुरियाहं ठाळं वेढामि नो निमेसंभि । ताण भणियाण
जायं अवसाणं परिससिगीए ॥ ७४ ॥ धिखी भिररुथ इत्थीण ताण जाहिं विमोहिचा संता । गहरगतव विवेइणोवि
गुठउत्तणं जंति ॥ ७५ ॥ जिणगवणजम्मदियस्साकेवलनिघाणपद्यपूणजो । सुकयं समज्जियं नो मए पियामोहसूढेण
॥ ७६ ॥ जाण कए पाणापि दु तणगणाए सगा गणिजंति । तासिं एगं सरूवं ता धिखी धी सिणेएस्स ॥ ७७ ॥
वेपंति ख्वजोषणविज्जाविनाणानाणद्विणेहिं । नो पावपयइतो ता धिखी थीसिणेएस्स ॥ ७९ ॥ वसंतु खयं विसया पज्जत्तं मज्ज
यासचितीए मए समं मूढं । अप्पंति पुण न अप्पं ता धिखी थीसिणेएस्स ॥ ८० ॥ वेरगसंगजोनि दु न सत्तविरइघयस्स जोगो एं ।
सत्तभज्जाहिं । जो एं अणप्पवसओ विउंघणं एवमणुपत्तो ॥ ८१ ॥ ता इए भज्जादुवारियसुमरणत्थं करेमि किंभि अहं । जं दडुं
ता इह लोयसुहस्सव चुक्को परलोयसोक्कस्स ॥ ८२ ॥ एय चिंतिऊण तेणामेरेण विफुरियकिरणरयणेहिं । रोएणगिरिसिहरंणिव रुवं
परलोए वप्पज्जए मज्जा पडियोहो ॥ ८३ ॥ गीयत्थसूरिमज्जा(हत्थी)प्पइडियं तत्थ कारियं तेण । सिरिसिहनाहबिं जाणं व भवन्नतुतरणे
जिणमंदिरे रइयं ॥ ८४ ॥ गीयत्थसूरिमज्जा(हत्थी)प्पइडियं तत्थ कारियं तेण । सिरिसिहनाहबिं जाणं व भवन्नतुतरणे
॥ ८४ ॥ ता संकेण सयं तत्थ अट्टदिवसाहं ऊसवो विधिओ । इय अणुदिण जिणपूणसज्जियसुकजो चुओ
अगरो ॥ ८५ ॥ वप्पओ वेयट्टे दाहिणसेणीए अयलनामाए । नगरीए विजयप्पहरायपियाए जयाए सुतो ॥ ८६ ॥ दइण
विज्जुप्पहोति विज्जावियक्खणो सित्तमंगलीकलिओ । नलिओ नहेण कइयावि कीलिउं तं गिरिं पत्तो ॥ ८७ ॥ दइण
जिणहरं जायजाइसरणो पयासाइ सु(स)दीण । कुमरो अमरत्ते नियपियाकुसीलचचेरगं ॥ ८८ ॥ निंदइ दुस्सीलाओ

महिलाओ कहइ धम्मसत्त्वत्सं । भणइय भवं जायं जमल्लमिह कीलिउं पत्ता ॥ ८९ ॥ भला दुग्गरियस्सरणकारण-
विरइयं जिणायणं । जायइ जेण विराया भवंतरे सबविरई मे ॥ ३९० ॥ ता गिण्हिय मामन्नं निस्सामन्नं तवं चरि-
स्सामि । ता सित्ता खमियवं जं तुम्ह मए कयमजुत्तं ॥ ९१ ॥ तो संविग्गा ते विति तुम्ह मगं वयंपि अणुसरिस्सो ।
तो सब्बे मा(मो)यावियज्जणया दिक्खं पव्वलंति ॥ ९२ ॥ कयवालकालवंभवयवि संजायवहुसुया सब्बे । ता गुरुणा विपज्जुहो
ठवितो जोगोत्ति सूरिपए ॥ ९३ ॥ सो सब्बथवि भवे पडिवोहंतो विहारमायरइ । अजं पुण नंदीमरजिणवित्रे
वंदिउं चलिओ ॥ ९४ ॥ इह पत्तो सत्थाहिव तुमए वेरगगकारणं जमहं । पुट्ठो तं तुह कहियं तं सोउं भणइ सत्थाहो
॥ ९५ ॥ पेच्छंति मयच्छीणं पहु सब्बेवि हु पभूयविलियाइं । नवरं कस्सवि जायइ न पडिवोहो जहा तुम्ह ॥ ९६ ॥
एयाउच्चिय भवसंभवसुहसत्त्वत्समेव मूढाण । रायरहियाण दूरं दुक्खपयं न उणमन्नयरं ॥ ९७ ॥ नूणं पहु
बहुकल्लाणमत्ताणमेत्थ मन्नासि । रत्तेवि जेण पत्ता तुम्भे ता कहह सुहहेइं ॥ ९८ ॥ आह पहु भववासो आवासो
तिक्खदुक्खलक्खाण । ता पत्तं मणुयत्तं मा हारह करह अप्पहियं ॥ ९९ ॥ तं पुण सुं-देवंगुरुधम्मं तज्जोण जायाए
नियमा । ता रागहोसअदूसियंमि देवे मइ कुणह ॥ १०० ॥ आराहह निगंथं अणीहयं धम्मियं मुसीलगुणं । जम्मि
चराचरजीवाण रक्खणं कुणह तं धम्मं ॥ १ ॥ जं वीयरायदेसेहिं दंसियं सुणह तं सया तत्तं । जं चत्तारि वि
चउगइहराइं एयाइं भवाण ॥ २ ॥ जइ वि हु गुरुप्पमाया गिहिणो न कुणंति सत्तगिहियम्मं । तहवि हु जिणपूया तेहिं
अट्ठहा भवहरी कुल्ला ॥ ३ ॥ तहाहि । जलधूवदीवनेवज्जकुमुमफलवासअक्खयसहात्ता । पूया अट्ठपयारा कीरइ
भवेहिं अरिहाण ॥ ४ ॥ इय जइवि वहुविहा सा तहवि हु सुमहुरसुत्तमफलेहिं । अंबयविज्जउरईहिं विरइया वियरइ
सुहाइं ॥ ५ ॥ सुनरामरत्तसिवसुहफलाइं भत्तीए विरइया नूणं ॥ फलपूयकरण वियरए जेणिमं भणियं ॥ ६ ॥

पंक्तिं फलं पुरतो जो ठवइ जिणस्स परमभरीण । तस्स फलंति अन्नसं नरस्स सयलाड विधिसाड ॥ ७ ॥
 तं सोडं सारथवई अतिभरणगगुरुककंभुखहो । अंगीकरइ सगामि दु विणपूयाभिमगहं धिणई ॥८॥ साहागयेण साहा-
 मएण इय देसणं सुणेउणं । भणिग भज्जा यइण सुकरो धम्मो इमो अम्ह ॥ ९ ॥ जेणेह फळाहारो विधिणा अम्हान
 निम्मिओ पायं । संतिअय सुरसफला इह रवे भूरितरुणेधि ॥४१०॥ चुणं न किंभि सुकंयं फलगग्हेहिं भवंतरम्मि पिण ।
 जायाइं तेण दोलि वि निविद्यतेरिच्छजाईण ॥११॥ एतो वि दु नियचगच्छेयोसंजागपाय(व)पोसाण । अम्हानं छप्पती
 कथइ भगिही न गणामो ॥ १२ ॥ ता सुलहफलेहिं वयं पूइतु विणं भवजहं तरिगो । साहामई पयंपइ कुणह
 इभं चतह पवणस्सिह ॥ १३ ॥ एयंतरम्मि भणिओ गुरुणा सस्थाडियो वयं जाओ । अंबरसिएरगिरिम्मि जिणिव-
 पयवंदणनिमित्तं ॥ १४ ॥ तो आह सत्तवाहो पडु सो केरियपहे गिरी फहइ । भणइ गुरू एसोविय आसणो
 गयणमयसिंगो ॥ १५ ॥ सत्थाडियो पयंपइ अहंणि पडु तथ आगशिसागि । तो संचटिगा गुरुणो सपरियणो
 सारथवाहोनि ॥ १६ ॥ उत्तरिय दुमाओ दुयं कइदुगमलि सूरिणोणुगगेण । गच्छइ तरच्छकरिहरिणसगरसंनरुण
 रवे ॥ १७ ॥ तंगज्जे तरणिभया पिंडीहूओथ पगभरो तेहिं । अंबरसिएरो नयेण सागलो सो गिरी दिहो ॥१८॥
 सागलसिहरानिलगलपगालदल अंतकखसिरभाऊ । जो नवणणोस ईसिएणुंरताडिसजुतो सहइ ॥ १९ ॥ तम्मि सीयर-
 निवडिरनिज्जारणीरसिक्करसगूहवि(व)हवाए(?) । आरुळा गुरुसस्थाधि(व)वानरा(र)म्माआराभे ॥ ४२० ॥ तस्सग्गे
 पिंमणिप्पहाणिसंगिसागगारिसिगकं । रगिरसूरणवंव गियंति उदयसेलम्मि जिणभणं ॥ २१ ॥ स्यणीसु जं निराइ
 पडिभिंविण्य भूरितारणपरं । केवल्लुयाजालयनिरइयसिंगारंगंय ॥ २२ ॥ पेच्छंति तथ उवसंतवंतमुतिं जिणेसरं
 रिसइं । जहजोभं प्हवणणथपणे काळं निवट्ट(विहा?)ते ॥२३॥ वडूण जिणवरं यानराइं णुगुमाणजायपुल्लयाइं । आणं-

द्वसपवत्तुपन्ननयणाई पणमन्ति ॥ २४ ॥ तो तेहि पक्कंगवरअंवनयनारंगवीजपुरेहि । कयलीफलदकवादाडिमेहि
गंतुं जिणिंदपुरो ॥ २५ ॥ पसरियमत्तिभरुभिज्जमाणरोमंचअचियंगेहिं । रइय वालं मुकं वीजपूरयं सामिकर-
कमले ॥ २६ ॥ जुयलं ॥ तत्तो अन्तो उहसियअसमआणंदमंदिरच्छीणि । भूयुट्टभालवटं नमंति तिहुयणपहुं
ताई ॥ २७ ॥ तो भत्तीए गुरुणं नमिउं जंपंति निययभासाए । पहु तुम्ह पसाएणं अम्हेहि समज्जिओ धम्मो ॥ २८ ॥ इय
भणइ गुरु धम्माओ नन्नं सुवणे वि अत्थि सारतरं । ता तिरियावि हु बुब्भे धन्नाइं जेसिमिय बुद्धी ॥ २९ ॥ इय
अणुसासिय वानरजुयलं आपुच्छिऊण सत्थाहं । नमिय जिणं अन्नत्तो गयेणं विहरिया गुरुणो ॥ ४३० ॥
उत्तरिउं सत्थाहो गओ जहाभिमयेसमसठमई । पाविउ आउयंतं वानरजुयलं पि कइयावि ॥ ३१ ॥ मज्झिम-
परिणामजिनरत्तभावाहमेत्थ वेय्हू । उप्पन्ना सो कत्थइ मज्झ पिओ तं न याणापि ॥ ३२ ॥ जह पुव्वजम्मसद्धम्म-
दायगो एस चारणमुणिंदो । जं दहुं संजायमह जाइसरणनाणमिणं ॥ ३३ ॥ मोतुं परभवदइयं सद्धम्मुच्छाहयं
पवंगं मे । न नंतरपरिणयेणे मणो मणोरहमवि करेइ ॥ ३४ ॥ तं सोऊण सहीहिं सबंपि हु साहियं खयरपहुणो । ता
तेणवि बाहरिय सुयं उतुं उतुं इमं पुत्ति ॥ ३५ ॥ किउ न नज्जइ चउगइभवगहणे सो कहिपि उप्पन्नो । ता
मोतुसग्गाहं अवरचरं (वर) सु तं वच्छे ॥ ३६ ॥ सा आह मज्झ अंगे लग्गइ सो सुहयरो अहय अग्गी । तं सोऊणं
जणओ जाओ चिंताउरो दूरं ॥ ३७ ॥ एत्थंतरंमि सुयंडुंहिस्सरो दारवालमवणिवई । किमिंमंति पुच्छिओ सोवि तस्स
तं मुणिय विन्नवइ ॥ ३८ ॥ पहु इण्हिय पत्तस्स सूरिणोंतनाणमुप्पन्नं । तो केवलमहिममिणं कुणंति अमरा सवहु-
माणं ॥ ३९ ॥ तं सोउं भत्तीए खयरवई कन्नयाजुओ सत्तलो । केवलपासे पत्तो पणमिय तं देसणं सुणइ ॥ ४४० ॥
आह पहु संसारो धुवं असारो विणस्सरा रिद्धी । खणरायिणीउ रमणीउ गंतुं जीवियत्तंपि ॥ ४१ ॥ इय देसणावसाणे

खयरिंदो नमिय केवलिं भणइ । पढु मह सुयांभवंतरंपई कई कथ उप्पन्नो ॥ ४२ ॥ तो कहइ विमलनाणी फलपूया-
करणपत्तपुन्नभरो । मरिउं सो सूरप्पहपुरायपयावसारस्स ॥ ४३ ॥ पुत्तो जाओ फलसारनामओ अत्थि चारुता-
रुन्नो । तं सोउं खयरवई पणयपहू मंदिरे पत्तो ॥ ४४ ॥ तो हं आलोचेउं सह भज्जासधमंडलीएहिं । तुब्भ सयासे पत्तो
नियतणयाए चरनिमित्तं ॥ ४५ ॥ ता राय भणसु नियपुत्तयं जहा मह सुयं विवाहेइ । तं सोउं नरनाहो जंपइ खेयरवई
एवं ॥ ४६ ॥ पाविज्जइ खयराहिव अणप्पपुत्तेहिं वुह समो सयणो । चिंतामणिसंजोगो जायइ किं मंदभग्गाण ॥ ४७ ॥
इयरंपि खयरकुमारिं कल्लाणसिरिंध को न ईहेइ । किं पुण भवंतरस्सरणजायनेहं वुहंगरुहं ॥ ४८ ॥ एत्थंतरे कुमारो
जाइसरणेण नायपुधभवो । जंपइ तह ताय तयं जह कहियमिमेण वुग्घ परो ॥ ४९ ॥ तं सोउं गुरुपरिओसपूरित्तो
कुमारमाह नरनाहो । गंतुं खेयरकन्नं विवाहिउं वच्छ आगच्छ ॥ ४५० ॥ इय जंपिय सम्माणियखयरवइं वत्थभूसण-
गणेण । पेसइ सह तेण सुयं राया चउरंगबलकलियं ॥ ५१ ॥ विज्जाहरिद्विज्जाबलेण पत्तो नहेण वेयट्ठे । विहित्तो
तस्स पवेसे महुसवो खेयरजणेण ॥ ५२ ॥ सद्युत्तुमस्मि लग्गे घणापुराया महाणुरायेण । परिणीया कुमरेणं सिंगारतरं-
णिणी कुमरी ॥ ५३ ॥ गुरुगोरवप्पहिट्ठो दिणदसगं तत्थ संठिओ कुमरो । पच्छा ससुरमणुन्नविय आगओ नियपुरे सपिओ
॥ ५४ ॥ पिउणा पुरप्पवेसे गुयस्स असगो महुसवो विहिओ । अत्थाणठियं जणयं नमिय निविट्ठो तयाणाए ॥ ५५ ॥
नवरंगयनीरंगीअवगुंठियवयणपंकया बहुया । नयससुरा तस्सासीवुट्ठा अंतेउरे पत्ता ॥ ५६ ॥ अत्थाणठियं जणयं
सेवइ गोराप्पओससमएसु । न गुयइ कयाइ कुमरो कलाण पुणरुत्तमन्भासं ॥ ५७ ॥ काउं कयाइ रज्जाहिसेयपरभूसवं
कुमारस्स । गहियघट निवो पत्तकेवल्लो मोक्खमणुपत्तो ॥ ५८ ॥ नवनिवईवि नएणं पालेइ पयाओ दंडए दुट्ठे । मन्नइ
महायणीए पूयइ पुज्जे खले चयइ ॥ ५९ ॥ पुधभवोवज्जियगुक्यकम्मसंभारभावतो सधे । खोणीवइणो तं देवयं

आराह्यंति सया ॥ ४६० ॥ एगावत्तथरणीवइत्तसंपत्तउत्तमजसस्स । तसुप्पन्नो कइयावि पुत्तओ पट्टेवीए ॥ ६१ ॥
विहिउं वद्धावणयं नामं कुमरस्स कित्तिसारोत्ति । दिन्नं रत्ता सम्माणिअण निस्सेसपुरलोयं ॥ ६२ ॥ परिवट्टिउमारद्धो
कमेणमज्झावयाणमुवणीओ । समहीयकलो जातो समलंकियजोव्वणो कुमरो ॥ ६३ ॥ परिणावियो य उव्वणजोव्वणकम-
णीयरायकुमरीओ । समयंसि तमभिसिंचिय रजे राया गुरुविराया ॥ ६४ ॥ नाणधरसूरिपासे गहिउं दिक्खं तवं तविय
तिक्खं । उप्पन्नंतनाणो पत्तो सो सिद्धिसंबंधं ॥ ६५ ॥ जह विहिया फलपूया फलसारेणं महामहीवइणा । अत्रेणवि
सिवसुहसिच्छुणा तहचैव कायवा ॥ ६६ ॥ -*॥ फलपूजा *॥-

५ ५ ५ ५ ५ फलपूवं अणुरिउं फलसारी भूवं इमो भणियो । इण्हि जलपूयाइ जलमाररह निगामेह ॥ ६७ ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५
भूरिहिमनिम्मिओ इव पुंजियकपूरदलसमूहोव । रूपयमओ विसालो वेयहो नाम अस्थि गिरी ॥ ६८ ॥
रूपयमयम्मि तम्मि तमालकंकेल्लिकयलिसंडाइं । दिट्ठारुणसरगयमणिसिहराइं पिव विरायंति ॥ ६९ ॥ तम्मि य
रहनेउरचक्कवालनामं समस्थि गुरुनयरं । जम्मि तिमिराणभिन्नो लोओ मणिमहपहालोए ॥ ७० ॥ जत्थ गुरुमुत्तियाओ
हरिसहिययाओ सुपयचक्कतो । सज्जासियसयवत्ता सईउ सरसी उवहसंति ॥ ७१ ॥ पणमंतखयरनिवइसिरपिंग-
मणिप्पहापिसंगपओ । जलहरसारो नामेण तत्थ खेयरवई अस्थि ॥ ७२ ॥ नियट्ठाणवुद्धिनियजलहरावली जलहरा-
वलीनाम । तस्सस्थि हत्थिमंथरसंचारा सहयरी सारा ॥ ७३ ॥ तीए समस्थि जलरासिसिचिणसूइयगहीरयावासो ।
जलसच्छप्पयईचिय कुमरो नामेण जलसारी ॥ ७४ ॥ मयणोव्व अतणुरुव्वो समगजणविहियहिययवासो जो ।
कमलायरोव्व गुरुमित्तदंसणुल्लसियसुवियासो ॥ ७५ ॥ उत्तमकुलवयंसो वयंसजणसंगतोवि रायसुतो । कीलकए कया-
इवि पत्तो सायरगयगिरम्मि ॥ ७६ ॥ वेजजलचलणविबुट्टुट्टुगुरुसुत्तिमोत्तियप्पयरो । सामे जम्मि दिणम्मि विभाइ

तारयस्समूहोष ॥ ७७ ॥ तस्मिं समित्तो कुमरो आरामपरंपरं परिष्ममिरो । आयन्नइ पक्काओ हक्काओ भिडंतसुहडाण
॥ ७८ ॥ के नाम इमे जुञ्जंति किंवि (वा ?) वेरस्स कारणस्मिसेसिं । पेच्छामो पुच्छामोत्ति जंपिरो सो गतो तत्थ ॥ ७९ ॥
तो तेण ज्झत्ति दिट्ठा दोन्नि भडा दंतदट्टनियउट्ठा । कयमीमभिवडिभाला रोसारुणलोयणकराला ॥ ४८० ॥ समरारंभ-
रसमवसगलंतपस्सेयविंदुजालेण । रेणुप्पसमणकज्जे रणरंगं सिंचयंतथ ॥ ८१ ॥ जुयलं ॥ मा जुञ्जह मा जुञ्जह ता मह
नियवेरकारणं कह्ह । इय कुमरवारियावि हु जुञ्जंति समच्छरा दोवि ॥ ८२ ॥ पररंति (पेरंति ?) अवसरंति य घडंति
विहडन्ति दिंति करणाइं । उम्मुक्कसीहनाया वगंति य खगवगतरा ॥ ८३ ॥ अन्नोन्नल्लप्पहरप्पवंचअन्नायखग-
घाएहिं । दोण्हवि पडियाइं महीयलम्मि सहसत्ति सीसाइं ॥ ८४ ॥ ता तेसिं सीसाइं पमुक्कुंकारपेक्कहक्काहिं । अन्नोन्नं
उच्छल्लिचं दंतेहिं डसंति अणुवेळं ॥ ८५ ॥ अवरोप्परासिंदप्पहारज्जहारज्जारियअंगुवंगाइं । जुञ्जंति कवंधाइंवि अच्छरिय-
कराइं कुमरस्स ॥ ८६ ॥ कुमरेणुत्तं भित्ता सीसकवंधाण रणरसुफारिसं । पेच्छह अतुच्छअच्छरियकारयं रोसवसयाण
॥ ८७ ॥ ते धित्ति देव सिंविणेवि नेव जं तंपि एत्थ सच्चवियं । इय जंपिराण पडियं धड्डुगमधि पहरज्जारियं ॥ ८८ ॥
सियदंतकोडित्तोडियअवरोप्परवयणगंडखंडाइं । निजेट्ठाइं होउं तस्सीसाइंपि पडियाइं ॥ ८९ ॥ तो ज्झत्ति पिंगकेसर-
सडाकडारियसमग्गादिसियक्कं । तडिंजुंजपिंजरीकयजयं व जायं सरहजुयलं ॥ ९० ॥ उक्खित्तकरप्पमुक्काफारफुक्कारसि-
क्करोसारो । वित्थारिज्जइ जेहिं दिणेवि तारयभरोष नहे ॥ ९१ ॥ अइघोरगज्जियारवरोइत्तं पेच्छवं नरिंदसुओ ।
विन्धिहियओ जाओ भएण नट्टा पुण वयस्सा ॥ ९२ ॥ तो भेरवभयजणयं सरहडुगंपि हु तिरोहियं सहसा । पेच्छइ
य पुरो बहुसूरकिरणभरसमहियं तेयं ॥ ९३ ॥ तं पेच्छिय विन्ध्यतो चितइ कुमरो किंभियालमिं । मइमोहधाउ-
खोहाणसहव मह किंपि अन्नयं ॥ ९४ ॥ इय धित्ततो कुमरो जा धिरकयलोयणो तयं नियइ । ता तेयअंतरडियनर-

सरिसं पेच्छए किंपि ॥ ९५ ॥ नयणाणिसिसत्तप्पमुहलिंगवित्रायअमरसत्त्वावं । रइयकरकमलकोसो तं तमिय पयंपइ
कुमारो ॥ ९६ ॥ को पहु तुमं किमेवं मीसणरूवो ठिओ कहसु मज्झ । इय तेणुत्तो अमरो कुमरं पइ भणइ सुणसुत्ति
॥ ९७ ॥ अत्थि असत्थसुहडं समत्थसुहडं समत्थसुहडोहपत्तविजयंपि । जयसारं नाम पुं विजयावहरायलंकरियं ॥ ९८ ॥
तत्थत्थि वित्तसियकरवियरणसंजणियजणमणपमोओ । सम्मयसहितो चंदोव चंदतेउत्ति अत्थवई ॥ ९९ ॥ चंदप्पहा-
भिहाणा मणोहरा तत्स पिययसा अत्थि । चंदप्पहमइरा इव सरुवकयजणमणुम्माया ॥ ५०० ॥ बहुधणवईवि द्दव-
जगाय सो कुणइ भूरिववहारे । कयकिचेहिं वि महिओ जलही रयणत्थि अमरेहिं ॥ ५०१ ॥ काउं कयाणयाइं कयाइं
पडणाइं पवहणे चडिओ । चलयो य मलयसिंघलकडाहेकसाइदीवेसु ॥ २ ॥ गच्छइ पोओ दूरा नीरभरं सच्छए
तरंगे य । फाडंतो तासंतो भंजंतो भूरिवेणेण ॥ ३ ॥ अनुकूलवायविहिमणवियंभणप्पेरियंव जलजाणं । श्रेवेहिंवि
दिवसेहिं वंछियदीवेसु संपत्तं ॥ ४ ॥ तत्थ मणवंछियत्तहियजायवहुलाहपत्तपरिओसो । गहिउं सदेसजोगे कयाणाए
तथणु वाहुडिओ ॥ ५ ॥ पवणप्पसराऊरिज्जमाणसियवडपयंडवेण । शोवदिणेहिंवि पत्तो पोओ जलरासिमज्झम्मि ॥ ६ ॥
एरथंतरे अकालियघणपडलेहिं समगनहमगो । जीवोव अकज्जभवपावेहिं कलुसिओ दूरं ॥ ७ ॥ नहदप्पणे समुदो
संकंतो अह घणो जलहिसलिले । जणयंति विन्भमं दोवि सामला पेच्छिरनराण ॥ ८ ॥ इंपाए समुहसिरो सिंधुजले
निवडिऊण तडियुंजो । वडवानलोव रेहइ नहमंडलजंतजालोहो ॥ ९ ॥ अत्रंतथूलमलजलधारासारसलिलसंभारं । मुंचइ
मेहो मोयाविउंव जलहिं समजायं ॥ ५१० ॥ सामघणाली गयणे सामुकलियावली समुदम्मि । गजंतीओ पसरंति दोवि
गुरुगयवडाओव ॥ ११ ॥ नीतो होइ घणो जलभरेण उहसइ तेण य समुदो । दोत्रिवि मिलिणनिमित्ता परोप्परं संचरं-
तिव ॥ १२ ॥ एवं अकालभवमेहमंडलांडवरं पलोएउं । सब्बोवि पवहणजणो जातो कायवमूढमणो ॥ १३ ॥ रोएसमी-

रुक्मिणीतोडिगतगणेशो सियबडोवि । पत्राणवच्छियंषिव पठितो सह कृवाखंभेण ॥ १४ ॥ गुरुकण्ठोलरोदावरो-
आचतगतभगणां । अणुभविक्कणं अन्भिडिय गिरितडे विहडिओ पोओ ॥ १५ ॥ अंगीकयगुरुकडा तरिया केवि तु
गवं व नीरनिहिं । अचरे उ अगुरुकडा भवेद्य मग्गा सयुहम्मि ॥ १६ ॥ पत्राणवईवि षडुधणविणासदंसणधिसायधिव-
संगो । मग्गो अगाहसालिडे भववासे को रागा सुहिओ ॥ १७ ॥ तथणु जलभाणुसीए मयणागत्ताए निययदइओत्ति ।
आलिंगितो जहडियवटुं न नियति रायंभा ॥ १८ ॥ आवाडुय सलिलाओ भोगत्थं तीए गिरितडे नीओ । सुहपरिणईए
जीवोद्य कट्टिओ नरयमञ्जातो ॥ १९ ॥ सा तं दहुं न इमो षिवत्ति भीया गया जले इत्ति । सावायपरदुधाने को चिडुइ
नायपरसत्तो ॥ ५२० ॥ सेलतडसिलासीणो थितेई मज्जा चेव पडिक्कलो । एस ह्याविहिंनिलातो पुहज्जियतुं कयवसयस्स
॥ २१ ॥ जं असअयुयधणकणभरियंषि पत्राणं विहडियं मे । मारणंतवसणं सिंधुगज्जणाहगधि संपतो ॥ २२ ॥ जं
जस्स जया जायए सुहगसुहं वा तयं तथा तेण । भेज्जमवलंविक्कणं सधियं जेणिमं भणियं ॥ २३ ॥ जंनिय विहिणा
लिहियं तं चिय परिणगइ किं वियपेण । इय जाणिकण भीया विदुरेवि न कागरा दुत्ति ॥ २४ ॥ एवं विभावणागय-
निसायवसायमणअचट्टंओ । अवलोइडं पवत्तो रमणीए पधायपररो ॥ २५ ॥ गुरुसिहएगुहाकंदरनियंनविज्जरसयाइं
पेच्छन्तो । भक्खंतो य फलाइं कइयदिवसाइं तत्थ ठिओ ॥ २६ ॥ किच्छेणमवरदिवसे तगिरिसिहंरंमि तुग्गमे चडिओ ।
अचलोयइ अइबहलं वणसंठं मेहखंडंव ॥ २७ ॥ अनिलतरलाओ जतो निवडंतो नजए तुसुमनियरो । सुक्कोदयडत्थ-
भवधणपडलाउ व करयचिउरुंओ ॥ २८ ॥ जं मज्जाट्टियकंचणगणिसगजिणभयणकिरणकपुरियं । कप्पुमसंठंषिव सोहंइ
आभरणगणजुतं ॥ २९ ॥ तंमज्जे गयणंगणयसिंणं जिणहं सुयवगंयं । मेरुंषिव अवलोयइ तलसंठियभइसालवणं
॥ ५३० ॥ आगाइ जस्स सिहरे संकंतानिलचला सियभयाली । सुरगिरिजिणपणवचतुइजलपवहंपंतिव ॥ ३१ ॥

तस्मिं पविट्टो सो नियइ निरुवमं रिसहसामिणो विवं । उम्मीलियभत्तियमुहसंतरोमंचकुइतो ॥ ३२ ॥ नमइ य तं
 भालतलगमिलियमहिमंडलो पहरिसेण । रइयकरजुयलकोसो नियइ य नाहं अणिमिमच्छो ॥ ३३ ॥ एत्थंतरम्मि एगो
 चारणसमणो नहेण संपत्तो । कयतिपयाहिणो रिसहसामियं थोउमाडत्तो ॥ ३४ ॥ तिहियणगुरुणो सिरिसहसामिणो
 नमियपायसयवत्तं । कयकरकोसो आण्डअंचिओ संथवं काहं ॥ ३५ ॥ कणयच्छविणो अंसावलंविणो कसिणकुंतला तुन्भ ।
 मंदरगिरिणो पंडगतमालतरणोव्व रेहंति ॥ ३६ ॥ जे सामिसाल तुह पयलीणा दीणावि ते नरा दूरं । भवताववज्जियंगा
 विलसिरपउमालया हुंति ॥ ३७ ॥ मइसुयओहीमणपज्जाणि तुह केवलम्मि मग्गाणि । तारयनक्खत्तग्गहससिणोव्व सहस्स-
 करत्तेए ॥ ३८ ॥ तं सामि समवसरणंमि सोहसे रइयरस्मचउरुवो । नारयतिरियनरामरचउाइजणवोहणत्थं व ॥ ३९ ॥
 रायाणं रंकाण य धम्मयएसं तुमं समं दिससि । किं जयमुज्जोयंतो मेच्छकुलाइं चयइ सूरुो ॥ ५४० ॥ तुह मिलेण मह-
 जाओ बहुमाणवसेण रस्मरोमंचो । धणससयंमि कयंवत्स सबओ कुसुमनियरोव्व ॥ ४१ ॥ इय नीइचक्कसिरिनेमिचंदमुणि-
 नाहनमियपयपउम । जह जाया तुह सिद्धी तं तह मब्भवि पहु पयच्छ ॥ ४२ ॥ इय थोउं रिसहजिणं उवविट्टो तयणु
 चंददेत्थो से । पणमिय कयंजलिउडो उवविसिओ भणइ मुणिमेवं ॥ ४३ ॥ भयवं नरत्तनियअम्मजीवियव्वाण वसणठाप्राण ।
 देवगुरुंसेणं मन्ने अज्जेव सहलत्तं ॥ ४४ ॥ ता पहु मह कहसु अवत्थममुच्चियं धम्ममह कहइ साहू । पूइजइ एस
 पहू अट्टपगाराहिं पूयाहिं ॥ ४५ ॥ तहाहि । नेवज्जांगंधअक्खयदीवयफलसलिलकुसुमध्रवेहिं । जिणपूया भत्तीण रइया
 वियरइ सिचसुहाइं ॥ ४६ ॥ दूरे धणक्युत्तभववासप्पसुहाउ सत्तपूयाओ । एक्कावि मुहा लब्भा जलपूया हरइ संसारं
 ॥ ४७ ॥ जओ । जलभरियपत्तमेत्तो संसारमदोयही फुडं तस्स । जो ठवइ जिणस्स पुरो सीयलजलपूरियं पत्तं ॥ ४८ ॥
 फलिहेण व सच्छेणं अमण्णव साउणा जिणवरिंदं । सीएणं सिसिरेण व जलेण अज्जति कयपुत्ता ॥ ४९ ॥ जेण जिणाउ न

अन्नं पूयापत्तं समस्थि तिजएवि । ता पूइऊणमेयं सहलं मणुयत्तणं कुणसु ॥ ५५० ॥ तं सोडं सो जंपइ नमिऊण सुणिं निवद्धकरकोसो । भयवमणुगहिओ हं समयोचियधम्मकहणेण ॥ ५१ ॥ इय जंपिडं गओ गिरिनिज्जरणनिवायरुंद-
कुंडस्मि । कयकमलपत्तपुडए गहिय जलं जिणहरं पत्तो ॥ ५२ ॥ दद्वूणं भुवणगुरुं सुमरियपुव्विन्नियसिरिफुरणो । चिंतइ तइया नाहो जिणनाहो मज्झ जइ हुंतो ॥ ५३ ॥ ता हं नियसिरिविथरसमवत्थगणेण (?) नूणमचंतो । इण्ह एयावत्थो करेमि एयंपि जल्पूयं ॥ ५४ ॥ इय चिंतिय अससुल्लसियभत्तिपम्भारपुलइयसरीरो । पसरन्तभूरिआणंदं सुदंतु रियपम्हच्छो ॥ ५५ ॥ सुचइ पहुणो पुरतो जलपुडयं अत्तणो परिकलंतो । नरजम्मजीवियबाण सहलयं भुवणपणयस्स ॥ ५६ ॥ भणइ सुणी धन्नो तं पयडइ पुलओ तुहंतं भत्तिं । इति न दुडे पीए उगारा आरनालस्स ॥ ५७ ॥ सिवलच्छि-
पेच्छियाणं उच्छाहो होइ एरिसोवम्मं । नहि सुकयसंगयाणं धम्मस्मि अणायरो होइ ॥ ५८ ॥ तेणुत्तं भयवं मे भवंतरे वि हु भवेज्ज तं चेव । देवगुरुधम्मत्ताण देसओ विरइयपसाओ ॥ ५९ ॥ इय जंपिय तेण नओ गओ सुणी नहयलं अलं-
करिडं । सोवि गुरुविरहविहुरो खणमेत्तमचेयणोव ठिओ ॥ ५६० ॥ नमिडं बहुमाणपुरस्सरं जिणं निगतो जिणाययणा । नियपुरगमणोवायं चिंतंतो गमइ दिणसेसं ॥ ६१ ॥ एत्थन्तरस्मि नहमगसंनिगगोहसाहिसिहरस्मि । अलीणा आगं-
तूण पक्खिणो इत्ति भारुंडा ॥ ६२ ॥ ते माणुसभासाए नियदुत्तंते कर्हिति पुत्ताणं । एक्केण जंपियमहं जयसारपुराड संपत्तो ॥ ६३ ॥ तप्पुरसमगवणिवगअगणीचंदतेयनामो जो । संमिन्नपवहणो सो मओ अपुत्तोत्ति जणवाओ ॥ ६४ ॥ निमुओ निवेण तो से गहितो निड्डिऊण घरसारो । जे जोयंति असंतंमि ते न किं संतमिह छिइं ॥ ६५ ॥ गुत्तंपि धणं कहियं कयत्थणाकंपिराए कंताए । अप्वंसि व णस्संते कज्जं किं सयणदविणेहिं ॥ ६६ ॥ एयं आरामियजणक-
हिज्जमाणं मए सुयं वच्छा । इय भारुंडपर्यंपियसवणा सो चिंतइ ससोओ ॥ ६७ ॥ पेच्छ जहा मह लच्छी पसरंत-

सुवन्नतारसारावि । सिंघंपि खयं पत्ता मिन्हसमुभूयरयणित्र ॥ ६८ ॥ अस्थज्जणदुव्वुद्धी दिन्ना दिव्वेण मज्झ रेट्ठेण ।
 किं देइ करचवेडं कयाइ छुविओ विहिविलासो ॥ ६९ ॥ किविणण चक्कवट्ठी जाओहं सव्वहा जओ न मए । दव्ववओ
 विरइओ सुपत्तित्थेसु धणिणावि ॥ ५७० ॥ किं सायरतरणधणज्जणं विणा मज्झमासि न वहुंतं । जं मे गया सिरी
 जीवियंपि संदेहमणुपत्तं ॥ ७१ ॥ पत्तावि पलइविय अपुन्नवंताण निच्छियं लच्छी । किमभगगिहल्लीणा होइ थिरा
 कामदुहयेणू ॥ ७२ ॥ सुकुमालतणू पेस्मेक्कमंदिं विमलसीलकलियंगी । कह सहिही मह कन्ता कयत्थणं रायभडज-
 णियं ॥ ७३ ॥ नूणं न मए रम्मो धम्मो विहियो भवंसि पुव्विल्ले । जमहं विडंयणांडवरं इमं इह भवे पत्तो ॥ ७४ ॥
 तस्थ गमणुसुतोवि हु गच्छामि कहं उवायहीणोहं । कहमक्कमंचं कमणो पंगू वंछियपुरं जाइ ॥ ७५ ॥ जइ जामि तत्थ
 लच्छि ता निवधत्थंपि नूण वालेसि । गुरुविसवेगविल्लुत्तंपि चेषणं मंतवाइव ॥ ७६ ॥ इय तस्स धणविणासासुहि-
 यस्स निसा ठिया पहरसेसा । पुत्ताण गमणठाणाणि कहिय गच्छंति भारंडा ॥ ७७ ॥ जो चलिओ तन्नयरे पाए
 सो तस्स दडयरं लग्गो । उट्ठीणो भारंडो मणनयणज्वेण जाइ नहे ॥ ७८ ॥ नवरं सो विहिविलसियवत्सेण विच्छुट्ठि-
 ज्जण तप्पाया । पडिओ समुदसलिले विमुहविही कुणइ नो किं वा ॥ ७९ ॥ मज्जेतेणं तेणं जिणगुरुचरणण सुमरियं
 सहसा । तस्साणुभावओ मरिडमच्चुए सो सुरो जाओ ॥ ५८० ॥ कालेण चारणस्समणतगुरु तंमि चेव कप्पस्मि ।
 जातो सुरो तथा पुव्वभवभवो ताण नेहोवि ॥ ८१ ॥ नाऊणं नियचवणं तेणुत्तो गुरुसुरो सुही एवं । पत्ते मणुयत्ते मं
 पडिवोहेज्जसु तुमं मित्त ॥ ८२ ॥ पडिवन्नं तेण तयं तो सो चविज्जमेत्थ वेयट्ठे । खयरिंदसुओ जाओ चलिओ य
 पकीलिडं एत्थ ॥ ८३ ॥ एत्थंतरे मए सुस्सुहसंगविमोहओ वहुदिणेहिं । सरिया पुव्वभवदुग्गपडिवोहन्मत्थणा तुज्झ
 ॥ ८४ ॥ तो मडधडसिररणसरहरूप(पभईय)विरइयं पच्छा । नियसाहावियरुवं तुह विब्भमकारणे कुमर ॥ ८५ ॥

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ १७ ॥

ता वन्द्य अपदशंपिव नराण रजंपि होइ असुहाय । गिम्हनईनीरपिव शिजइ अणुदिवसमवि आउं ॥ ८६ ॥ नरनय-
णाणिसिचंतन जोधणं नो कथाइ ठाइ थिरं । कळुराराहावाउ सया बहुलनिसाओव मयन्चीओ ॥ ८७ ॥ किं बहुणा
सद्यंपि छु विणस्सरं भवसमुब्भवं वरुथु । सारयधणोघ सोयासणिघ जलबुद्धतोहोत्र ॥ ८८ ॥ ता वीररायदेवं पडि-
वजसु तं सरायसुद्धिता । पाविय वंछियफलयं कप्पतरुं सरइ को निंत्रं ॥ ८९ ॥ निगंथंमि गुरुंमिं गुरुबुद्धिं छुणसु मा
पुण सगंथे । पत्तम्मि सुयणसंगे मगगइ किं कोइ खल्लोद्धि ॥ ९० ॥ सुत्तुमतत्ते अंगीकरेसु जीवाइयाइं तत्ताइं ।
को गुंजाओ गिण्हइ चइऊण महघरयणनिद्धिं ॥ ९१ ॥ पडिवोदिउं तुममहं जाओ निरिणो नियम्मि पउिवन्ने । तं
सुणिय जाइसरणेण नियभवे पेच्छिय कुमारो ॥ ९२ ॥ जंपइ पणामपुधं पडियंनं पालियं तण साभि । तं मोतुं नन्नो
विदुयणेवि परमोववयारी मे ॥ ९३ ॥ दण्हं गिहधम्ममहं काहमरात्तोमिह राघविरइणं । किं गगगुहगयसज्जं कज्जं
काउं तरइ कल्लो ॥ ९४ ॥ इय तेणुत्ते तियसे राहसत्ति तिरोदिण गतो तेओ । अब्भंतरिण तरणिसि दुरवलोओ
पयावोघ ॥ ९५ ॥ संपत्तामिचजुतो पत्तो नगरे गुरुफमे नसिउं । गिण्हइ गिह्मशधम्मं कछाणे को पमायपरो ॥ ९६ ॥
रंकेण व रयणनिही वरविजो वाद्धिणघ संपत्तो । सद्धंमो तेणं सो कयकिजं कलइ अप्पाणं ॥ ९७ ॥ उम्भत्तजोघणुद्दाम-
कागकमणीयकायकंतीओ । नत्तरनिधंविणीओ पुत्तो परिणाविओ पिउणा ॥ ९८ ॥ तं अहिसिंचिय रजे पधजं गिण्हइ
खयरराया । इहलोइयपारलोइयसुहकणे उज्जया गरुया ॥ ९९ ॥ जलसारखगरचकी परचकफमणक्यमगुकरिसो । पालइ
परारंतपहो नियरज्जसिदिं सुदिोघ ॥ ६०० ॥ लीलाण परिचलिरम्मि जम्मि माणिकमयविमाणेदिं । गयणयलमलंकिज्जइ
रायावि किंकिणिकलरवेदिं ॥ १ ॥ वंदइ गुरुणो पूयइ विणेसरे छुणइ संघबहुमाणं । जिणजत्ताउ पवत्तइ मंदरनंदी-

॥ १७ ॥

जलपूजायां
जलसार-
कथा

सराईसु ॥ २ ॥ इय सद्धम्मं रत्नस्तिरिं च परिपालिऊण बहुकालं । नामेण रयणसारं कुमरं रत्ने ठवेऊण ॥ ३ ॥
नियजणयचरणमूले दिक्खं गहिऊण कयतवच्चरणो । पावियकेवलनाणो पिउणा सह सिद्धिमणुपत्तो ॥ ४ ॥ विहिया
जह जलपूया सिवसुहेऊ इमस्स संजाया । तह जायइ खन्नस्सवि भत्तीए तीए ता जयह ॥ ५ ॥ ५६ जलपूजा ५६
५ ५ ५ ५ ५ भणियो जलपूयाए जलसारो संपपं पयंपेमि । निव धूवसुंदरकं आयन्नह धूपूयाए ॥ ६ ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५

अथि फुरियमहानीलमणिसिलासालफलिहकविसीसं । सिखुसुमियवणपरिवेडियं व नयरं महासालं ॥ ७ ॥
पडिमिरमणिमित्तिपडिर्विवियतरणिभासुरत्तेण । जं पेच्छिजंमि तीरइ न तस्स कत्तो रिपरिभूई ॥ ८ ॥ थिरमइपया-
वनियगुरुअहिसयरो जलनिहिन्न गंभीरो । चंदोव पवित्तकरो राया नयसुंदरोत्थि तहिं ॥ ९ ॥ बहुसंखमंडलगणपहार-
परजयपवित्तयाकलियो । जो एक्कमंडलगणपहारपरजयपवित्तोवि ॥ ६१० ॥ तस्सतेउत्तरुणीपहुत्तपयमस्सिया पिया
अथि । नामेण कम्मणावि हु विजयवई सीलकुलभवणं ॥ ११ ॥ उज्जंतागुरुनवधूवसुंदरो धूवसुंदरो नाम ।
तीएत्थि हत्थिमंथराई रईसोवमसरीरो ॥ १२ ॥ समराइओ सुसाहुव समणधम्मोव जो सुहयमुत्ती । सक्कमलच्छि-
विलासो गयकरवाहो महुमहोव ॥ १३ ॥ कुमरो कयाइ आरुहिय खंधं गुरुकणुरायस्स । छत्तितोहियतरणी तरुणी-
करचलिरसियचमरो ॥ १४ ॥ पुरओ पयट्टहयधट्टचडियनियमित्तपत्ति(पंति ?)संजुत्तो । पविसिय सहाए पणमिय पिउणो
पुरओ समुवविट्ठो ॥ १५ ॥ एत्थंतरम्मि रणवीरराइणो द्वारवालविन्नत्तो । दूतो दुयं नारदं नमिउं विन्नविउमारद्धो
॥ १६ ॥ पहु पिहुपयावपावयपुल्लपरिंपथिसत्थसल्लेण । गयनयरपहुरणवीरेण पेसिओ तुह सयासे हं ॥ १७ ॥
मह पहुणा तुह आणा पट्टविया जह पयच्छ पइवरिसं । मह करमह न पयच्छसि धरियधणू होसु ता समुहो ॥ १८ ॥
असरिससामत्थेणवि तेण तुमं नीइपुव्वयं मणियो । को महुरोसहसज्जे रोए कडुओसहं देइ ॥ १९ ॥ ना हरिही रत्नंमि हु

जह न धरसि तस्स सासणं सीसे । हरिणाहिवस्मि हरिणावमाणणा नणु अणत्थाय ॥ ६२० ॥ कहियं हियं तुह मए
तं कुणसु नरिंद जं मणोभिमयं । सप्पुरिसपयडियं पिहु निण्हति हियं न देवहया ॥ २१ ॥ छन्नोवि रायरोसो दूउत्तस्स-
वणओ ठिओ पयडो । किं उट्टहिओ अगगी जालिज्जंतो न पज्जलई ॥ २२ ॥ भिउडिघडणा निवइणो समंभि विसमत्त-
सुवगयं भालं । धिज्जाइयस्स वत्थं वमंपवमाणतरलणओ ॥ २३ ॥ भणियं निवेण रे दूय तुह पहू मह करं गहिउ-
कामो । अहयं तु नियकरेणं रणे गहिस्सं सिरं तस्स ॥ २४ ॥ तं पेसिय तुह पिहुणा विरोहिओ हं धुवं सनासाय ।
निहायत्तमइंदप्पडिबोहो किं सुहं वेइ ॥ २५ ॥ आणसु तं नियनाहं नाहं जं से सहिस्समवराहं । साहूणं सिंगारो
अविणयसहणे न निवईणं ॥ २६ ॥ दूएणुत्तं निव नियघरट्टिओ जह वहेसि भडवायं । तह जइ समरुच्छंगेवि ता
तुमं चेव वीरवई ॥ २७ ॥ रायाह जाहि आणेहि नियनिवं दूय देससीमाए । जह रणनिहसो दंसइ पोरुसकणयुब्भवं
वन्नं ॥ २८ ॥ इय जंपिय सम्माणिय विसज्जितो राइणा गतो दूतो । अचंतं कुवियावि हु उच्चंति नरेसरा न नयं
॥ २९ ॥ ताडाविया निवइणा रणभेरी भीरुभूरिभयजणणी । तो नयनिवेण कुमरेण पत्थिया समरगमाणणा ॥ ६३० ॥
नाऊण निब्बंधममच्चंडलीजंपिण्ण विन्ना से । रणगमाणणा तो सो चलिओ चउरंगवलकलिओ ॥ ३१ ॥ गुरुगयघडासु
तुरयावलीसु रणइणिरकिंकिणिरहेसु । रायाणो सामंता मंडलिया चडिय संचलिया ॥ ३२ ॥ परिकलयंता बहुआउडाइ
आओहणाय जोहोहा । कुमरं परिचरंता जंति पहे समरनिबडिया ॥ ३३ ॥ विरइयवहुप्पयाणयसयलंधियनियये-
ससीमाए । पत्तो कुमरो रिउनरवईवि सवलो सदेसंते ॥ ३४ ॥ उवमुत्तसपहुगरुयप्पसायनिककयुज्जमा सुहडा ।
अन्भिडिया असमुच्छलियमच्छरुच्छाहसंजुत्ता ॥ ३५ ॥ हरिकरिहचडिण्हिं हयगयसंदणठिया पडिक्खलिया । पय-

चारिणो वि रुद्रा समच्छरं पायचारीहिं ॥ ३६ ॥ वावहसेहमह्यमहीनारायसरपहारेहिं । भिज्जता गुरुगयधडभड-
तुरया जन्ति जसगेहं ॥ ३७ ॥ अन्नोन्नं दंतोहिं तोडंति सिराहं मुक्कहक्काइं । निप्पसरअसिप्पहरे वियरंति य वरिगर-
धडाइं ॥ ३८ ॥ नवरंगमेहडंवरसियच्छत्तेहिं मही जहिं सहइ । रत्तुप्पलइंदीवपुंडरियकयोवहारव ॥ ३९ ॥ खग्गाहय-
गयकुंभगनिगयाउ पडन्तसुत्ताओ । रेहन्ति खग्पाणीयगलिगुरुविदुणोष जहिं ॥ ६४ ० ॥ असियायुच्छलियठियं गयस्स
जस्सन्तिगे सुहं करिणो । सो सहइ तेण दुकरोष सचउकुंभोष दुसुहोष ॥ ४१ ॥ एयारिसे रउदे रणम्मि रणवीरराय-
कुमरेहिं । पारउं पहरें परोप्परं करडिचडिपहिं ॥ ४२ ॥ लहक्कमुक्कहक्काछलप्पहारेहिं दोवि पहरंति । भिंदंति य
अन्नोन्नं दंतप्पहरेहिं करिणोवि ॥ ४३ ॥ रिउकरिणा कुमरकरी निवाडितो दसणपहरज्जरिओ । पडिओ कुमरो गहिओ
य वेरिकरिणा करगोण ॥ ४४ ॥ उच्छालिओ य गयणे निवडन्ते निवसुए रिउनिवेणं । धरिओ खग्गो उद्धं (हेट्टं?)
जह भिज्जइ निवडिरो कुमरो ॥ ४५ ॥ निवडंतेणं तेणं रिउखगं वंचिउं तओ इत्ति । पयघाएणं पट्टीए पहणिउं पाडि-
ओ वेरी ॥ ४६ ॥ पडिओ सो करिपुरओ कोवसयंघेण तयणु तेणावि । दिन्नो पाओ सीसे दलियकवालो मओ राया
॥ ४७ ॥ दहुं वेरिविणासं असुरामरखेयेहिं परिमुक्का । कुमरसिरम्मि निवडिया अलिउलसुहला कुसुमुट्टी ॥ ४८ ॥
अहियंमि हए गहिया कुमरेणमत्तायगा सिरी सयला । “को वा कुणइ पमायं लोहे अच्चमुयत्थस्स” ॥ ४९ ॥ मोत्तुं निय-
पहुत्तं रिउसांता कुमारमणुसरिया । “लज्जंति जियंताणवि सत्ते विरलच्चिय मयाणं” ॥ ६५० ॥ तो इत्ति समरवीरो
रिउत्तुओ कुमरमस्सिओ सरणं । “समयाणुवत्तणं सइ नीई किं पुण इय अवाए” ॥ ५१ ॥ कुमरेणावि विइन्नो तप्पिट्टीए
निओ अभयहत्थो । “इयरम्मि वि निरणुसया किं पुण सरणाए गरुया” ॥ ५२ ॥ काराविय नियआणं दिन्नं तस्सेव
तज्जणयरल्लं । “असमाणच्चिय निचं कोवपसाया महंताण” ॥ ५३ ॥ तेणवि सिंगारसिरिभइणि परिणाविओ नरिद-

सुओ । “पञ्चवयसियेषे नो कालविलंबं कुणह गरुओ” ॥ ५४ ॥ चलिओ सदेससमुहो रायंगरुहो जयजियजसोहो ।
“सिद्धे कजे को वा वसइ सयनो विएसस्मि” ॥ ५५ ॥ कुमरेण समं नवनरवईवि चलिओ सकीयबलकलिओ । “नियप-
हुपयसेवशिय मूलं लच्छीए न पमाओ” ॥ ५६ ॥ आगच्छंतो कुमरो पत्तो वियडाडईए एफाए । दितालतालतालीतमाल-
वडसालकलियाए ॥ ५७ ॥ जा उत्तमसोहंजणविसालअक्खा मणोहरपवाला । पाडलअहरा पधयपओहरा सहइ रस्मणिष
॥ ५८ ॥ विलसंतसरलचित्ता गुरुहयमाराय साहुसेणिष । भघावलिष संजायपत्तबोही असोया जा ॥ ५९ ॥ मब्भंसि
तीए वणसंडवेढियं गयणलग्गुरुसिहरं । सप्पायांरपि भयावहारयं नियह जिणभवणं ॥ ६० ॥ रेहन्तरुवदारं नरिदं-
सिव पत्तमूलरेहं जं । संपूरियसुयणासं लसिरामलसारसहियं च ॥ ६१ ॥ सधत्तो अनिलचला कंकेलितमालसाहिणो
जस्स । जिणरायभयुब्भन्ता रागहोसव कंपंति ॥ ६२ ॥ दट्टण देवमंदिरमावासइ तत्थ निवसुओ सबलो । तस्मि
पविट्ठोशिय शत्ति मुच्छिओ पेच्छिऊण जिणं ॥ ६३ ॥ सिसिरकिरियाविरयणा संपावियचेयणो ठिओ सत्थो । आपुच्छिओ
य मुच्छाए कारणं मंतिवगेण ॥ ६४ ॥ जंपइ कुमरो मइ देवदंसणा जाइसरणयुप्पन्नं । सच्चवियं तेण भवहुगमाय-
न्नह तयं तुब्भे ॥ ६५ ॥ पत्तरहराइयंसि सरेव आरामरम्मगमंसि । साहससारो नामेण आसि एणो तुरयचोरो
॥ ६६ ॥ गंतूण दूरेसे अत्थत्थी हरइ गुरुरयतुरंगे । विक्किणइ य दूरतरे “का वा लुद्धाण मज्जाया” ॥ ६७ ॥ नियभो-
गंसि निजुंजइ दविणं वियरइ य वीणवंदीणं । “भोत्तूण चागभोगे नन्नं लच्छिफलं अहवा” ॥ ६८ ॥ कइयावि कडीतड-
वद्धसगघेणू तुरंगहरणत्थं । पत्तो सुवासनामे गामे दिणपच्छिमे जामे ॥ ६९ ॥ मणपवणजवे विलसन्तलक्खणे
तेयतरलयाकलिए । पेच्छइ अतुच्छुडुवादलाइं चरमाणए तुरए ॥ ७० ॥ तो सो चिन्तइ एयण मज्जओ जइ हरामि
एफंपि । दालिइस्साजंसं ता देमि जलंजलिं नूणं ॥ ७१ ॥ इय- धितियपपओसे लग्गो मगंसि सो तुरंगाण । “जो जकज्जे

पत्तो स पमायं कुणइ किं तम्मि” ॥७२॥ गामाहिवस्स नेहे गया ह्या सूरतेयनामस्स । दारेषिय सो रहिओ “परघर-
माविसइ को सहसा” ॥७३॥ पविसन्तगोउलुच्छलियरभरादिस्सदेहज्झी सो । तम्मि पविट्ठो “अणं न चोरजारा पया-
सन्ति” ॥७४॥ मं पेच्छिही महीए कोवित्ति विचिन्तिउं वडे चडिओ । “जह होइ अप्परक्खा वृक्खा तह संपयट्ठति”
॥ ७५ ॥ वडसंठिएण दिट्ठी पक्खित्ता तेण नेहमज्झम्मि । दिट्ठा य दीवउज्जोयपयडिया अंगणा एगा ॥ ७६ ॥ हरि-
णिंदलामज्झा हरिणंकुमुहीय हरिणसमनयणी । विहुमअहरा पीवरपओहरा कणयवन्नघरा ॥७७॥ तं पेच्छिऊणमस्साव-
हारओ चित्तए कयत्थो सो । नियरूचसिरी अहरीकयसिरी जरिसमा भज्जा ॥ ७८ ॥ एत्थंतरम्मि दुट्ठ्ठासु सयलसुरहीसु
सेरहीसुं च । वड्ठेसु तुरंगेसुं जणप्पयारे ठिए विरले ॥ ७९ ॥ परिपालन्ते अस्सावहारियुरिसम्मि ह्यहरणसमयं । मं
मंदं नेहाओ निगया सा मयंकमुही ॥६८०॥ तं ददं संचरिओ सो झत्ति वंडओवरिमसाहं । आगच्छंति तो नियइ वडतले
दारसग्गेण ॥८१॥ संपत्ता वडतलवियडअयडतडनियडविडभडसयासे । तीए अचलोइओ सो नववयदिडदेहसंठाणो ॥८२॥
मयणाहिमांसलामोयमणहरो रइयरम्मसिंगारो । परिणीडियतूणीरो करकलियपयंडकोदंडो ॥ ८३ ॥ दट्ठण तयं उक्कं-
ठियाए तक्कंठवियवाहाए । आलिं गिऊण भणियं किं सुहय तुहेत्तिया वेला ॥ ८४ ॥ सो जंपइ सुयणु जणप्पयारपसमं
ठिओच्छि पालन्तो । “अह्वेरिसकज्जरओ पयडइ किं कोवि अत्ताणं” ॥८५॥ तुह मोहमोहियमई मयच्छि अहमागतो
गुरुररण । “लीलवईविलासावहियमणाणं कुओ धिरया” ॥ ८६ ॥ गयगमणि तुह कज्जे सुसुं कंतं सिरिं च इह पत्तो ।
“अहवा तं सबस्सं जंमि मणो निव्वुइं वहइ” ॥ ८७ ॥ सा आह कंहुं तुमए नाओ अपयासिओ वि संकेओ । तेणुत्तं
विंवाहरि आयन्नसु तुज्झ साहेमि ॥ ८८ ॥ गुरुरयतुरयं आरुहिय आगतोहमिह अप्पकजेण । सधविओ तुमएवि डु
वियसियकुवल्लयदलच्छीए ॥८९॥ ह्यकीलणच्छलेणं मयच्छि तं पेच्छिया मए सुइं । “तुह रुवस्स न तित्ती पत्ता जरि

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्राहुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ २० ॥

एणव जलस्स” ॥ ६९० ॥ असमरिसिणेहसवस्सरसवसुफुह्नयणकमलेहिं । अवलोइओ तए वि हु अहमणिमिसविब्भम-
धराए ॥ ९१ ॥ नाओ तुहाणुराओ मए तए वि हु ममाणुराओवि । “नयणेहिंविचिय नज्जइ अहवा हिययडिओ भाओ”
॥ ९२ ॥ एत्थंतरम्मि तुमए धम्मिह्हा छोडिऊण कुसुमाइं । खित्ताइं इह पएसे अमिलाणाइं पि तवेळं ॥ ९३ ॥ मं
पेच्छिरीए उवेळ्ळिऊण केसेहि विरइया वेणी । आमीलिय नयणाइं मं पेच्छिय तं गया सगिहं ॥ ९४ ॥ नाओ मएवि
भावो जह मह दिओ इमाए संकेओ । कहमत्रह अमिलाणाइं एत्थ कुसुमाइं खित्ताइं ॥ ९५ ॥ केसेहिं निसितमंमि
तह नयणमिमीलेण सुत्तजेणे । अहमाहुओति वियडुयाए नायं मए जेण ॥ ९६ ॥ “वंकभणियाइं कत्तो अद्धच्छि-
पेच्छियाइं च । उस्ससियंपि सुणिज्जइ छइह्जणसंख्ले गसे” ॥ ९७ ॥ ता रंभोरु तुहत्थे एत्थ अहं आगओ तुह विओगा ।
पज्जलियजलणजालजलिरंगो इव दिणं गमिउं ॥ ९८ ॥ सा जंपइ चउजामोवि सासि मह वासरो सहसजामो । तुह
विरहविहुयुस्मायजायतावाय संजाओ ॥ ९९ ॥ अमयमओ पिय तं जं तुह मिलणे मे गओ विरहतावो । “किं सिसिर-
किरणजोणह्वाजोगो धम्मं न पसमेइ” ॥ १०० ॥ इय रम्मयेम्मसवस्सुवहतेहिं तेहिं तत्थेव । रइया रयकीला उल्लसंत-
मयमयणमचेहिं ॥ १ ॥ तविरइययविआणविरयणा हरियहिययवावारा । सा आह कुणसु तह नाह जह सया होइ मे
जोगो ॥ २ ॥ फुट्टइ हिययं दब्बइ सरीरयं जाह जीवियवंपि । मह तुह विरहे ताहमवि सहं तए आगमिस्सासि ॥ ३ ॥
तन्नेहमोहिओ सो जंपइ ता चलसु तयणु तीउत्तं । गहिउं निययाभरणं इण्हिपि समागमिस्सासि ॥ ४ ॥ ता अप्पसु
नियच्छुरियं जह पेउं दाउरिउं तमाणेसि । जायइ खडक्कडा तालयस्स उग्घाडणे जेण ॥ ५ ॥ तेणवि खग्गधेणु समप्पिया
गहिय तं गया सावि । नवरं महइवेलाए आगया तस्स पासंमि ॥ ६ ॥ कुवयकंठनिविट्टस्स ज्झत्ति तीए समप्पिया
छुरिया । “सिद्धे कळे को वा परवत्थुं धरइ सकरम्मि” ॥ ७ ॥ सह अप्पणा इमंपि ह्हु पहु दिन्नं तुह समग्गमाभरणं । इय

जंपिरी तमाप्पइ “किमदेयं वा सिणेहस्स” ॥ ८ ॥ संगोविंयं समगं तेणवि तं वंधिऊण परिहाणे । “इयरंपि सुग्गहीयं कुणंति दक्खा किमु न दवं” ॥ ९ ॥ भणियं च तीए पिययम तुह कजे मारिऊण दइयंपि । इह पत्तत्ति पयासइ पयईतुच्छत्त-मित्थीणं ॥ ७१० ॥ तं सोउं सो सुहडो जंपइ एयं तए कयमजुत्तं । जं सो हओ “न गरुया पावपवत्तावि निकरुणा” ॥ ११ ॥ पररसणीपरिभोगो एक्कं वीयं तु तीए अवहरणं । तइयं धणावहारो तुरियमविणासिनरहणं ॥ १२ ॥ जइ हं नागच्छंतो ता हुंतं एक्कमवि न पावं मे । आगंतुं चत्तारिवि पावाइं मए कयाइं पिए ॥ १३ ॥ एक्केकंपि समत्थं दाणे नेरइयदारुणहुहस्स । चउपावभरक्कंतो कइिं हयासो गमिस्समहं ॥ १४ ॥ नंदंतु नरा तेब्बिय चिरं न चिंतावि जाण संजाया । पररमणिविसयविसया सीलालंकारकलियाण ॥ १५ ॥ हा हा हयविहिविहोहमिह महापावमंदिंरं तुमए । कहमन्नह मं पत्ता एवंविहपावरिंछोली ॥ १६ ॥ गन्भाउ किं न गलियो वालो मिलियो न किं विडालीए । जमहम-कज्जपरंपरपत्तं जाओ अणज्जमई ॥ १७ ॥ एवं वेरग्गवसा वागरमाणं निसामिय तयं सा । चित्तइ नूण विरत्तो एसो एरिसससुहावा ॥ १८ ॥ ता मह सबत्तिपुत्ताण गोसससयंमि साहिही नूणं । ते मं कयत्थिऊणं दुम्मरणेणं हणिस्संति ॥ १९ ॥ ता किं इमिणा मह रक्खिएण नियवेरिणत्ति चित्तेइ । “खणरायविरायन्तं पायं पयईं महिलियाण” ॥ ७२० ॥ पट्टु मह खमसुत्ति पर्यपिऊण खामणमिसेण तप्पाए । उप्पाडिऊण अयडे झडत्ति सुहहं खिवइ पावा ॥ २१ ॥ तिवाणु-राय(इ)णीविय संञ्चब विराइणी दुयं जाया । “खणरायविरायत्ते महिलाणहवा किमच्छरियं” ॥ २२ ॥ दट्टुण भंडं अयडे पक्खित्तं हयहरो विचिंतेइ । “धिद्धी धिरत्थु इत्थीण गत्थसत्थेक्कमूलाण” ॥ २३ ॥ उम्मीलियो वि दूरं इमंमि सुहडे इमाए अणुरातो । सहसच्चिय पण्हो पवणाहयसरयजलओब ॥ २४ ॥ जत्सगं अप्पिज्जिइ दिज्जइ दुइयसवदंबंधि । सो वि हु एवं हस्मइ “अहो महैलाण मूढत्तं” ॥ २५ ॥ पंचविहं विसयसुहं उवसुत्तं जेण सह सिणेहेण । त्वेलं चिय सोवि.हु

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ २१ ॥

स्थितो पायाए कूर्धमि ॥ २६ ॥ दद्रूण कूडककडाहं नृण महिलाण पुधरायाणो । सुत्तुं तणंव ताओ क्षत्ति तवचरणमकरि सु
॥ २७ ॥ पवगिघ चलसहावा महिला ल्युघ जणियसंतावा । उप्पाइयवसणसया कुविंवसालघ पडिहाइ ॥ २८ ॥ सुंदरवश्ना
आमोयमणहरा सुहरसाय शुजंती । महिला किंपागफलावलिघ उप्पायइ अणत्थं ॥ २९ ॥ सूरुोवि कयत्थिजाइ खंडिजाइ
सघयावि रायावि । राहुसिरीए इव महिलयाए कळुसस्सहायाए ॥ ७३० ॥ अंतोहुंतुम्मीलियपकाररसपूरिया परिब्भमरी ।
गयणं व कुळं मइलइ महिला नवमेहमालघ ॥ ३१ ॥ तुइन्ता कुडिलगई परमणियविवज्जिया सुइविट्ठणा । कस्स न भय-
सुरपायइ नियंयिणी सत्पिणीघ सया ॥ ३२ ॥ कज्जम्मि जाण कीरइ धणज्जणं चोरियाइ काऊण । ताणेरिसं सरूवं ता
“पज्जत्तं ममित्थीहि” ॥ ३३ ॥ असरिसेवेरगविभावाणावसुइसियशुक्तरविवेए । अस्सावहाएपुरिसे एवं परिभावयंतम्मि
॥ ३४ ॥ पविसिय गिहंमि गहिऊण हलकुसिं पइगिहे खणइ खत्तं । “किमकजं वा वजियमज्जायाणं महिळियाण” ॥ ३५ ॥
गंतुं मज्झे धाहावाए जह धाह धाह धाहत्ति । पविसिय चोरेणं ठक्कुरो इओ नीयमाभरणं ॥ ३६ ॥ तं सोऊणं सहसा
ससंभमा साउहा सपाइणा । ठक्कुरपुत्ता परिचेढयन्ति गिहमुगहक्करवा ॥ ३७ ॥ तुरयकुडिप्पसुहाइं ठाणाइं नियंति केवि
दीवकरा । अन्ने ए अंसिंति य चोरपयं पयइनिउणनरा ॥ ३८ ॥ दद्रूण गिहावेढं हयावहारी विचिंताए एवं । मह संक-
डमावडियं छुट्ठिसं ता कहं इण्हि ॥ ३९ ॥ न तरेसि विणिगंतुं भडपडलावेढियाओ भवणाओ । दुक्कम्मभरावरिओ
नरयट्टाणाउ जीवोघ ॥ ७४० ॥ जइ देमि गिहा चाहिं निगयसाहाए क्षत्ति झंपमहं । ता वियडे अयडम्मि पडामि सुहडो-
व निब्भन्तं ॥ ४१ ॥ नूणं मह इयहरणपवेसभवपावपडलविडविस्स । इह मरणेणं कुसुमं फलं तु होही नरयपडणं
॥ ४२ ॥ मं दट्टुम्मिमे गोसे चोरोत्ति विचिन्तिउं हणिस्सन्ति । ता तमतितोहिओ वडठिओवि अप्पं पयासेसि ॥ ४३ ॥
इय चिन्तिय तेणुत्ता ते तुम्हाणं कहेसि सधंपि । तुत्तंतं मं पच्छा सुंचेज्जइवा ष्णेजाह ॥ ४४ ॥ तं सोउं तेहुत्तं इहट्ठि-

धूपपूजायां
धूपसुंदर-
कथा

॥ २१ ॥

ओषि हु कहेसु तो तेण । कहिओ आमूलाओ नियओ तीए य बुत्ततो ॥ ४५ ॥ भणियं च जइ न पत्तियह मञ्ज ता
नियह कूवयस्संतो । सुहइं धणुत्तूणीराभरणजुयं संपयं चेव ॥ ४६ ॥ तं सोलं पक्खित्तो तेहिं वरत्ताए दीवओ कूवे ।
सच्चवियो य तंतो जहकहियगुणो मओ सुहडो ॥४७॥ कुवाओ तमायड्डिय गहिज्जाभरणमुच्चियं मडयं । “निज्जीवेण
वि कूलं जेण तयं धिप्पए नन्नं” ॥ ४८ ॥ एयविरहं न सत्ता सहिउंति विचिंतिउं व पुत्तेहिं । लहुमायावि हु वद्धा
सद्धिं मडएण कुविएहिं ॥ ४९ ॥ तंवि विणिग्गहणिज्जो चोरोत्ति पयंपिओ ह्यहरो वि । “पावन्ति चोरजारा जइ वा किं
कयई पूयं ॥ ७५० ॥ नवरं तुमए सबंधि साहियं तेण तं विमुक्कोत्ति । “उवयारओ सदोसोवि सुबए जेणिमा नीई”
॥५१॥ मडयं चडावियं सूलियाए निद्धाडिया य लहुजणणी । “रोसो न मयरिउम्मि वि गच्छइ किं पुण जियंतंमि” ॥५२॥
धरिऊण सवहुमाणं दिणत्तिगं अस्सहरयपुरिसंपि । पिउमयक्किचं काउं सम्माणेउं विसजन्ति ॥ ५३ ॥ अप्पं संपइ
जायं वमसुहा निगयं व मन्नंतो । वचंतो नियामे पत्तो सो इह अरंतंमि ॥ ५४ ॥ पेच्छइ उत्सग्गठियं सुणिमेगं
मुत्तिमंतमि वधम्मं । पच्चक्खं पसमंपि व संकेयंपि व सुणियुणाण ॥ ५५ ॥ पुधुपन्नविराओ अवलोइय सो सुणि ठिओ
हेट्ठो(हिट्ठो?) । वारिइभरकंतो नरो व संपत्तरयणनिही ॥५६॥ तो तं पणमइ तच्चलणकमलमिलमाणभालफलओ सो । सहलत्तं
कलयंतो सजम्मजीवियनरत्ताणं ॥ ५७ ॥ आवद्धपाणिपउमो पुरओ उवविसिय जंपए एवं । रत्ते अमाणुसे पहु किं तवह
तवंति मह कहह ॥ ५८ ॥ पारियकाउत्सग्गो उवविसिउं तस्स साहए साहु । खेयरमुणी महायस अहमिह आयाविउं
पत्तो ॥ ५९ ॥ जेणमिह तिरियविरइयकयत्थणा हणइ मञ्ज दुक्कम्मं । वेज्जीवइट्टपरमोसहं व रोयं समग्गंमि ॥ ७६० ॥
तेणुत्तं पहु मह कहह कंमि धम्मं गिहत्यजणजोगं । “तीरइ निव्वाहेउं जो सो उक्खिप्पए भारो” ॥ ६१ ॥ आह मुणी
गिहिणोवि हु जायइ धम्मो जिणिंइपूयाए । सा होइ अट्टभेया अट्टमयट्ठाणनिम्महणी ॥ ६२ ॥ नेवज्जधूवदीवयअक्खय-

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुष्टुतं
पूजाष्टकम्
॥ २२ ॥

फलसलिलवांसकुसुमेहि । पूर्यति जे जिणं ते पुब्बा तिजयस्स वि ह्ववन्ति ॥ ६३ ॥ कीरंति एफेक्कावि हरइ गुरुरोगसो-
गदोगेजे । किं पुण सबाओ वि हु विरइजंतीउ भत्तीए ॥ ६४ ॥ सबाओवि असत्तो कावं जइ कुणइ धूवपूर्यपि । ता
धूवेण समं सो धुवं नियं दहइ दुक्कम्मं ॥ ६५ ॥ डब्झंतधूवभवधूमधूविओ इव सुयंधसबंधो । जायइ भवंतरेवि हु जीवो
उक्खिवियजिणधूवो ॥ ६६ ॥ तं सोवं सो जंपइ पहु नूणमंहं कयत्थजणपढमो । मरणंतवसणविणिगणण तं जेण संपत्तो
॥ ६७ ॥ इय भणिय पणभिय सुणी लग्गो सो निययगाममगमि । गच्छंतो संपत्तो गामे सिरिसारनामंसि ॥ ६८ ॥
तंसि तवणीयकलसं नहगलगं जिणालयं नियइ । सिंगगसंगिनवतरणिमंडलं उदयसेलवं ॥ ६९ ॥ तं दहुं सो चिंतइ
दिणदुगसंबलयदविणकीएण । धूवेण जिणं पूइय पुन्नप्पसरं समजेमि ॥ ७० ॥ इय परिभाविय गहिउं कप्पूरागरुवि-
भिरिसयं धूवं । पत्तो जिणालए पेच्छिउं जिणं हरिसिओ दूरं ॥ ७१ ॥ उल्लसिरमणो संदंतलयणो वित्थरन्तरोमंचो ।
पसरंतभत्तिभावो धूवं उक्खिवइ जगगुरणो ॥ ७२ ॥ तयणु मणुयत्तनियजम्मजीवियवाण सहलयं कलिउं । वारं वारं
भूमिलियभालमभिनमइ जिणनाहं ॥ ७३ ॥ संचलिओ नियगामे पत्तो य तहिं पमुक्कअन्नाओ । तस्मि वि भवम्मि रिद्धी
जाया से धम्ममाहप्पा ॥ ७४ ॥ संपत्तआउअंतो जातो अमरो सणंकुमारे से । नायं च धूवपूयाए अत्तणो तेणममरंतं
॥ ७५ ॥ परिभावइ य जहाहं करेमि जिणमंदिरं जमिक्खेउं । जायइ भवंतरे मे बोहित्ति विचिंतितं तेण ॥ ७६ ॥
रइयं जुगाइजिणजुयमुत्तुंगं जिणहरं कणयकलसं । दुट्टुदमयाभिहसुरो आइहो तस्स रक्खत्थं ॥ ७७ ॥ जिणचवण-
जम्मदिवक्खाकेवलनिवाणमणदिवसेसु । समगममरेसरेणं भत्तीए महूसवे कुणइ ॥ ७८ ॥ इय समुवज्जियसुकओ
मुत्तुं सुरलयंसंभवसुहाइं । चविय तओ इइ जाओ एसो हं तुम्ह पच्चक्खो ॥ ७९ ॥ ता एयं जिणमंदिरमवलोइय
सुमरिया मए जाई । जइ जिणधूवुक्खेवो जाओ कल्लणहेऊ मे ॥ ७८० ॥ तं सोऊणं मंडलयमंतिणो विंति जयइ जिण-

॥ २२ ॥

धूपूजायां
धूपसुंदर-
कथा

धम्सो । अप्पस्स वि जस्स कयस्स हुंति महईओ रिद्धीओ ॥ ८१ ॥ तयणु कुमारेण रिसहस्स सामिणो भत्तिपुलय-
 कलिण । पणमिय विहियो अट्ठाहियामहो गरुयरिद्धीए ॥ ८२ ॥ तो चउरंगंचमूचयसंचाराऊरियक्खमावीडो । अबभंलिह-
 धवलहरे संपत्तो नियपुरे कुमरो ॥ ८३ ॥ ऊसियसियद्धयोहे निम्मियमंचाईमंचकयसोहे । पविसइ पुरस्मि कुमरो विल-
 सिरासिंगारजियअमरो ॥ ८४ ॥ गंतुं सहाए पणओ पिउणो पयसयदलं तओ तेण । आलिगिऊण कुसलपपडत्तिमापु-
 च्छिओ पुत्तो ॥ ८५ ॥ सो आह ताय मह तुह पसायसुहियस्स सब्बया कुसलं । इय जंपिय उवणीया पिउपुरओ तेण
 सत्तुसिरी ॥ ८६ ॥ पणओ सत्तुसुओवि हु तस्स कओ राइणावि सम्माणो । “पणयस्मि वच्छलच्चिय पहुणो सत्तुम्मि वि
 निएव” ॥ ८७ ॥ पणयाए बहुयाए भव पुत्तवइत्ति जंपियं रत्ता । “भणइ परे वि हियं चिय गरुओ किं माणुसे न निए”
 ॥ ८८ ॥ कइवयदिणावसाणे रत्तम्मि निवेसिओ सुओ रत्ता । पुत्तं सुत्तं नत्तरस्स होइ सब्बस्ससामित्तं ॥ ८९ ॥ सुवि-
 हियसूरिसयासे गहिया दिक्खा निवेण रिद्धीए । “इहलोइयं जहा तह परभवकळंमि कुणइ गुरू” ॥ ९० ॥ चरिय तवं
 उप्पाडिय केवलनाणं निवो सिवं पत्तो । “किमसब्बं वा दुक्करतवस्स भावेण विहियस्स” ॥ ९१ ॥ नवनिवईवि नयपरो
 पयाउ पालइ अभिदवइ दुडे । वंदइ गुरुणो पूयइ जिणेशरे मत्तए मित्ते ॥ ९२ ॥ साहम्मियवच्छलं कुणइ पयट्टावए
 अमारीओ । किं बहुणा तित्थसमुत्तईकं कुणइ सबंमि ॥ ९३ ॥ तप्पुत्तपगरिसागरिसियव्व आगंतुमवणिवइणो तं ।
 सेवंति सब्बेसुम्भवावि गुरुभत्तिराण ॥ ९४ ॥ तेणावलोइओ जो मत्तइ सो अप्पगममयसित्तं व । आभासिओ पुणो
 तिहुणेक्करज्जाहिसित्तं व ॥ ९५ ॥ एवं बहुकालं पालिऊणमकलंकळज्जमवणिवई । कुमरं पयावसाराभिहं ठवेऊण रत्तंमि
 ॥ ९६ ॥ निगंथगुरुसमीवे दिक्खं घेत्तुं कयुगगतवचरणो । उप्पन्नविमलनाणो संपत्तो सोक्खस्सक्खेवा ॥ ९७ ॥ जह

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ २३ ॥

ध्रुवभ्रमपूया जाया एयस्स मोक्खसोक्खकए । तह अन्नस्सवि जायइ ता भवा तीए उज्जमह ॥ ९८ ॥ ॐ धूपपूजा ॐ
 ५ ५ ५ ५ ५ एवो हु धूपपूयाए साहिओ ध्रुवुंदरो इहिं । भुवणप्पईवनिवहं वीक्यपूयाए निखुणेह ॥ ९९ ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५
 उल्लसियरायसिरिकरणसुंदरं ललियविलयपरिकलियं । अत्थि सरगामजुयं गीयंपिव भुवणविजयपुरं ॥ ८०० ॥
 कलहसियरायभवणं कलहसियविरायमाणसुयणं जं । कलहरियरहियसलिलं कलहरियउत्तप्पहीणजणं ॥ १ ॥ पूरिय
 पडरपयासो सबुत्तमनिद्धपत्तआहारो । दीवोव्व महीनाहो कुलप्पईवोत्ति तत्थत्थि ॥ २ ॥ सरहोवि विउलवच्छो
 विदीहबाहोवि विलसिरगओवि । सारंगोवि न तिरिओ उत्तमपुरिसोच्चिय सया जो ॥ ३ ॥ गोरीवि अमीमपिया
 सायरतणयावि अजडसयणसिया । तस्सत्थि धारिणिपिया सईवि जाणंदपियभोया ॥ ४ ॥ तीए समत्थि परिपंथि-
 हत्थिकुलदलणकेसरिकिसोरो । भुवणप्पईवनामो कुमरो गिरिसोव्व गुरुकित्ती ॥ ५ ॥ अप्पव्वउदयजुत्तो अब्भ-
 सिअकलोय वीयचंदोव्व । जो नवरति(वि)व पुवाभासी जयजणसुहकरो य ॥ ६ ॥ समवयवेसालंकारसारसासंमंतंमंति-
 पुत्तेहि । सद्धिं बंधुरकीलं कुबंतो गमइ कालं सो ॥ ७ ॥ कइयावि कसिणअट्टभिनिसीहसमयंमि जगए जाव ।
 तो आयन्नइ आज्जतालगीयस्सरं कुमरो ॥ ८ ॥ तस्सरमणुसरमाणो दिट्ठिं पक्खिवइ सुक्कपलंको । नियइ दुवालससुयं
 पेच्छणयपरं नरं तिसिरं ॥ ९ ॥ दोहिं करेहिं पडहं दोहिं मुइगं च दोहिं तालाओ । वीणं दोहिं वंसं च दोहिं हत्थेहिं
 वायंतं ॥ ८१० ॥ नट्टवसुबेह्लिरसुयकजुयवित्राससंचरं तत्थ । घणमणिकुंडलमंडियमहिलाएक्काणसणाहं ॥ ११ ॥
 वीएण मणोमयरायवासाणावसविमुक्कफुक्केण । रमणीमुहेण वंसं वायंतेणं विलसमाणं ॥ १२ ॥ तइएण
 महुरसरगामसुच्छणाजणियसवणजुयसोक्खं । उग्गायंतं गीयं मज्झट्ठियपुरिसवयणेण ॥ १३ ॥ 'कुलयं' ॥ इय अब्भ-
 वसुयअदिट्टपुवपेच्छणयपेच्छणुत्तालो । वंचित्तु पसत्ते अंगरक्खभडवेडपमुहनरे ॥ १४ ॥ नवमेहडंबरवपरपावरणालक्खि-

दीवक-
पूजायां
भुवन-
प्रदीपकथा

॥ २३ ॥

अंगसंठाणो । करयलकयकरवालो वासहरा निगओ कुमरो ॥ १५ ॥ 'जुयलं' ॥ तं पेच्छंतो गच्छइ उच्छलियअत्तुच्छको-
 उच्छरिसो । चिन्तइ य अहो एयं सुवणंतवहिभवं किंपि ॥ १६ ॥ जं कुषकलियमेगं नरस्स मुहमित्थियाण पुण दोन्नि ।
 नेवेज्जयमणिकुंडलमालट्टियतिलयकलियाइं ॥ १७ ॥ सुवति इह भविस्सासत्थेसु दसाणणत्तिमुंडादो । नवरं ते
 पुरिसच्चिय एसो नरत्तारिरुवो उ ॥ १८ ॥ इय चिंतंतो पत्तो रायंगरुहो वि तरसमीवंमि । सोवि हु पच्छाहुत्तं गच्छइ
 करणक्कमच्छउमा ॥ १९ ॥ शोवप्पसरप्पउरावसरणकरणक्कमे कुणंतेण । तेणाहियहियहियओ दूरं नीओ नरिंदसुओ
 ॥ ८२० ॥ तदंसिय अवावरविन्नाणालोयवियलियविवेओ । न सुणइ नयरं दूरे न गणइ मगस्समलवंपि ॥ २१ ॥
 एत्थंतरस्मि सहसा सो नट्टवरो सखवसुज्जेउं । उक्खायनिसायअसी जमोव जाओ भडो कुद्धो ॥ २२ ॥ जंपइ रे
 दुडाहम कुभार तं सरसु देवयं इहं । मा भणसु पमत्तो हं विणासिओ केणइ छलेण ॥ २३ ॥ तं निसुणिउं कुमारो
 चिन्तइ सुरअसुरनहयरत्तयरो । कोवि इमो मह वेरी छलेण जेणाणिओहमिह ॥ २४ ॥ वीसासिऊणमेवं जो जायइ
 धायगो न मोत्तवो । हंतवोच्चिय भन्नइ सो नूणं नीइसत्थेसु ॥ २५ ॥ इय चिन्तिय आयट्टियखगो तं इक्कए निवसु-
 ओवि । 'निकरिओ इयरोवि हु रूसइ किं खत्तिओ नेव' ॥ २६ ॥ दोन्निवि वगणकरणक्कमभणुब्भासियासिदुद्धरिसा ।
 निप्पसरप्पहरपरा जुञ्जंति समच्छरुक्करिसा ॥ २७ ॥ दंसेउं सिरघायं मोत्तुं पाएसु विति मुनईओ (?) । निविसिय उच्छ-
 लियावसरिउं च दोन्नि वियवंति ॥ २८ ॥ नेगोवि जयं पावइ दोणहवि सत्थस्समपवीणत्ता । न समिजंति य जं ते
 निचं चिय विजयसत्थसमा ॥ २९ ॥ अत्तोन्नखगसंगधट्टमगवारंगखुडियअसिफल्या । करकयतिक्खगखगघेणुणो ते
 पुणो मिडिया ॥ ८३० ॥ सुक्कासिघेणुघायं वंचइ करणक्कमेण कुमरो से । रोसेण कुमरुडिरियापहारलक्खं हरइ सोवि
 ॥ ३१ ॥ अवरोप्परावामकरप्पहारपडियासिघेणुणो दोवि । जुञ्जंति निजुज्जेणं केसगाहवाहुवंधेहिं ॥ ३२ ॥ निदयकेस-

हु तस्म किं न कर्तुं। इय जंपिय उवविसिउं सो कहइ निविट्टकुमरस्म ॥ ५१ ॥ गुरुनयपत्तछाओ वणकसिणसुतार-
 सारसरलकवो । सुयणोघ भरहखेत्ते वेयड्डो नाम अत्थि गिरी ॥ ५२ ॥ तम्मि फुंरंतमणिगणरहनेउरचक्कयालरमणि-
 यणं । रयणमयं अत्थि पुरं रहनेउरचक्कयालंति ॥ ५३ ॥ दरियरिउवारणगणकुंभवियारणेक्कवरनहरो । तं परि-
 पाळइ सिरिरयणसेहरो नहयराहियइ ॥ ५४ ॥ तस्मत्थि सद्यमुद्धंतकंतकंताद्वित्तअद्विसित्ता । हारस्सिरिव हारस्सिरी
 पिया वित्तमुत्तगुणा ॥ ५५ ॥ अन्नोन्नरस्मपेस्माणुवंधवद्धंतमणपमोयाण । पंचविहविसयसत्ताण ताण कालो अइक्कमइ
 ॥ ५६ ॥ कदयावि हु रयणविमाणसेणिसिंगारियंवरो चलिओ । नंदीसरंमि सिद्धपडिमानमणाय सयरिदो ॥ ५७ ॥
 दाद्विनिदिसिगयणेणं गच्छंतो नियइ सम्युहमहीण । मणिमंदिरपुरवाहिं निगच्छंतं जणसमूहं ॥ ५८ ॥ तस्संतोनि-
 तरलद्धयालिक्कणहणिरकिंकिणिगणाए । सिवियाए समारूढं अवलोथइ तरुणररयणं ॥ ५९ ॥ दिंतं किंयणवणीमग-
 जायगदीणंयदुत्थलोयाण । वंछाविच्छेयकरं दाणे मणिक्कणयरिस्थाइं ॥ ६० ॥ अवलयंतं पुरतो लउउरसरसाए
 सपेच्छणए । उववूहिजांतं जय जीव तं चिरं इय जणासीहिं ॥ ६१ ॥ दाद्विणयासमदासणनिविट्टजणण संमुवयणेण ।
 समलंक्रियमप्यंतेण दाणक्कजम्मि कणयाईं ॥ ६२ ॥ वामदाणपरिट्ठियगरिट्ठिविट्ठियगणणि गुक्कुरिद्धीण संपत्तं ॥ ६३ ॥
 सोयंसुयंतंविरच्छीए ॥ ६३ ॥ वजंतढक्कडुक्काभेरीभंकारभरियसुवणयलं । रम्मारागुलाणंमि गुक्कुरिद्धीण संपत्तं ॥ ६४ ॥
 ॥ छुलयं ॥ को एस किं करिस्सइ इद इय बुद्धीए नहयरवईवि । तत्थुत्तिन्नो कंचणकमलगयं केवलं नियइ ॥ ६५ ॥
 पालियसमगसत्तं विरइयछलीवकायरकंलंपि । सोमंपि भित्तरूवं सुरयपुरं वंभयारिंपि ॥ ६६ ॥ द्ढुण केवलं नहयरे-
 सरो भत्तिन्निच्चमरो नमइ । “धम्मत्थं पवित्तीओ जइ वा धम्मीण होन्ति सया” ॥ ६७ ॥ सिवियाए समुत्तिन्नो पणयपहू
 माइपिइअणुजातो । परिहरियालंकारो संवेगुत्तसियरोमंचो ॥ ६८ ॥ सो विजाहरवइणो अवलयंतस्स मत्तिभरिय-

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ २५ ॥

मणौ । समयविहिता मुनिदेणं दिक्स्वर्णो विहिय सिरलोयं ॥ ६९ ॥ गहणासेवणसिक्खाकहणंते न्हयेरेसरो नमिडं ।
पुच्छइ किं वेरगं जमिभो मुणिनाह पंढइओ ॥ ८७० ॥ आह प्हू आयन्नसु खयरहि व अस्थि एत्थ नयरम्मि । अस-
मप्यावसारो पयावसारोत्ति नरनाहो ॥ ७९ ॥ अवरं च एत्थ निवसंति दोन्नि दुन्नयपराओ मंहिलाओ । एकाए पवं-
चमई नामं वीयाए पुण कुमई ॥ ७२ ॥ भज्जावईण विहडियपेम्माण हुणंति पेम्मसंधाणं । अचंतसुघडियाणवि तं
विहडवावंति अत्रेसिं ॥ ७३ ॥ उच्चाडणविट्टेसणथंभयवसियरणमारणाइसु । पावकिरियासु सययं वट्टंति पमोयपुंनाउ
॥ ७४ ॥ कइयावि दोवि दुन्नयजायत्थारुडगरुयगढाओ । रिउसेणाओव सज्जियसराओ विचणीए मिलियाओ ॥ ७५ ॥
अन्नोन्ननिहदुपुणंनंतुवसविहियगुरुविवाथाणं । ताण सयासे मिलिओ बहुओ लो गो कुतूहलओ ॥ ७६ ॥ महफाडियं न
सको वि संछेडं तरइ इइ कुमइभणिये । इयराह तहा सीवेसि जह न से होइ संधीवि ॥ ७७ ॥ इय विवयंतीओ जणेण
ताओ नीयातो मंतिसंनिज्जे । विन्नायवइयरेणं तेणवि नरवइसमीवंसि ॥ ७८ ॥ नाऊण तप्पइन्नं राया विम्भिइअमणो
पयंपेइ । कुणह इमसिक्खारं एयत्थे तुम्हमउत्ति ॥ ७९ ॥ कुमई जंपइ दिणपंचगस्स मज्झंसि फोडिइस्सामि । सीवि-
स्सामि तसियराह पहु अहोरत्तमज्जेवि ॥ ८० ॥ इय विरइयप्पइन्नाओ ताओ नमिडं निवं दुयं दोवि । कयजणअच्छरि-
याओ पत्ताओ नियनियमिहेसु ॥ ८१ ॥ कुमईए चिंतिअं एत्थ अस्थि सुप(व)सुरित्थवित्थारो । नामेण अत्थसारो गरिट्ट-
सिद्धी सरलदिही ॥ ८२ ॥ नाययो बहुलाहो वि कित्तिसारोत्ति अस्थि तस्स सुओ । उज्जलमाणसमुत्तिअपत्तसंतावले-
सोवि ॥ ८३ ॥ नवलुबणुल्लणाए अभग्गसोहग्गसंग्यंगीए । कंतिमइए पियाए सह विलसइ सो सया सुहिओ ॥ ८४ ॥
नवरं कंतिमईए सरुवसिंगारगरुयगढाए । आलवियाए वि अहं न नया संभासियाविय नो ॥ ८५ ॥ ता तप्पइणो
कीएवि कुंरंगतयणीए सह विहिय घडणं । साहेसि निवस्स जहा तीए महंतं दुहं होइ ॥ ८६ ॥ तप्पइणो पुण अयसो

दीपक-
पूजायां
श्रुवन-
प्रदीपकथा

॥ २५ ॥

संतोसो मञ्ज निवङ्गो द्रविर्ण । “अहव कयावन्नार्ण अणत्थउप्पायणं सस्स” ॥ ८७ ॥ ता एत्थ धणिधणोसरतणया तरुणी धणावली नामा । असई सयंपि ता तग्घडणं सह तेण काहाभि ॥ ८८ ॥ इय वितिय तबेलं पत्ता सा कित्ति- सारसन्नेब्जे । काऊण तमेगंते जंपए महुरक्खरगिरिए ॥ ८९ ॥ सुहय तुमं पइ जंपेमि किंपि मा कुणसु पत्थणं विहलं । सो जंपइ ता संपइ साहसु सा भणइ निसुणेषु ॥ ८९० ॥ इह अत्थिय धणोसरसेट्ठिणो सुया कमलकोमलोरुजुया । नियरुवनिज्जियरई नामेण धणावली वाला ॥ ९१ ॥ नियभवणमत्तवारणगयाए तीए कयाइ सच्चविओ । आगल्लन्तो तं रम्मरुवजियरइवइविलासो ॥ ९२ ॥ सिंगारसस्ससमवयवयससंदोहोसोहियजवंतो । उत्तमउत्तुंगतुरंगवगणक्खणिय- मणवित्ती ॥ ९३ ॥ अनिलंदोलणविलसिरसिहिपिच्छच्छत्तजायछायसुहो । देलाए कीलयंतो जंपाडंपाहिं हयरयणं ॥ ९४ ॥ चलसरलधवलीलालसलोयणजुयलवहलजोणहाए । परमामयवुट्ठिपिव विकिरंतो संमहरं तुरए ॥ ९५ ॥ सियसोणसाम- मणिसयभूसणसयभूरिकिरणनियरेहिं । रयणाभरणेहिं पिव अलंकरंतो तुरंगंपि ॥ ९६ ॥ दट्ठुण तुमं उम्मीलमाणनव- नेहनिद्धनयणेहिं । आदिट्ठिपहं अवलोइओ वहुं तीए अवियहं ॥ ९७ ॥ सोहगरयणरोहण संमोहणमयणवाणसम तुमए । दिट्ठियहाइक्कंते वियंथिओ तीए विरहभरो ॥ ९८ ॥ वितंमि तुमं चित्ते तुहागिई सुब्ब नाममालवणे । सिविये समागमो ते सा वाला तम्मई जाया ॥ ९९ ॥ विरहानलजालावलिजलिरसररिए तीए पारद्धो । संसुवयंसीहिं सयं सययं सिसिरोवयारभरो ॥ ९०० ॥ सतडक्कारं हारे तणुतावेणं फुडंति मुत्ताओ । सिमिसिमिय सुसन्तिच्चिय नवकुव- लयनालमालाओ ॥ १ ॥ धणचंदणानुरुरसछडाड छंकारपुबगं तीसे । तचंगसंगमेणं लगंतीओ वि परिसुसंति ॥ २ ॥ गोसावयस्सायस्संदिसाहिसेणिव मुयइ अंसूणि । भंजइ देहं जिंमाडओ भयइ परिभमइ एमेव ॥ ३ ॥ एवमवत्था सा

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
शूजाष्टकम्
॥ २६ ॥

तस्सदीहिं मह दंसिया तजो तीए । तं साहियं समगंपि तो आहं एत्थ संपत्ता ॥ ४ ॥ ता सुहय बुब्बा संगम-
आसच्चिय धरइ जीवियं तीए । अवहीरियाए तुमए मरणंचिय जेणिसं भणियं ॥ ५ ॥ “दूरयदेसपरिसंठियस्स पिय-
संगमं वहंतस्स । आसाबंधोच्चिय माणुस्सस्स परिरक्खाए जीयं” ॥ ६ ॥ ता माह उवरोहेणं अहवा तब्बीवियच्चकरुणाए ।
तं सरसु एकवारं दक्खिन्नदयाओ जं गरुए ॥ ७ ॥ इय जंपती दंतग्गधरियंपंचगुलं नमिय तस्स । तच्चरणमिलिय-
भाला ठिया चिरं चित्तइ तजो सो ॥ ८ ॥ अकलंकं मब्ब कुलं सावि पुणो पोढराइणी चाला । एसा वि विणयपणया
किं काडं जुब्बाए ता मे ॥ ९ ॥ एगतथ अकज्जभयं अन्नत्तो मरइ सा मए सुफ्फा । पासहुगेवि वलग्गइ उमरुयगंठिच्च
मब्ब मणं ॥ ११० ॥ जं होयधं तं द्दोड ताणुरत्ताए विरहविदुराए । काहं समीहियमहं इय चित्तेडं तजो तेण ॥ १११ ॥
वब्बेडं मज्जायं मयलेडं निम्मलं जसप्पसरं । मोसुं कुलाहिमाणं अणुसरिऊणं कुसीलत्तं ॥ १२ ॥ चइऊणं सच्चरियं
अंगीकाऊण नरयगइगमणं । उब्बेडं सद्धम्मं भणियं जं भणसि तं काहं ॥ १३ ॥ तं सोडं तीउत्तं एसो विहिओ मद्दा-
पसाओ मे । इय जंपिऊण पत्ता पासंसि धणावलीए सा ॥ १४ ॥ तं पइरिके काडं पयंपए सुयणु सुणसु वयणं मे ।
सा आह अंब जं किंपि जंपियधं तयं भणसु ॥ १५ ॥ तीयुत्तमत्थि इह अत्थिसत्थपविइन्नअत्थिवित्थरो । नामेण
कित्तिसारो पुत्तो वणिअत्थिसारस्स ॥ १६ ॥ रूवेण मयणमुत्तिं कंतीए कलावइं मईए गुरं । साकं सिंगारेणं जो
णिणइ धणेण धणयंपि ॥ १७ ॥ तेण तुमं सच्चविया नियमंदिरमत्तवारणासीणा । लीलालोयणलोयणजोण्हाभरपूरिय-
दियंता ॥ १८ ॥ दिट्ठाएवि सुयणु तए मयणसरप्पयरपहरज्जरिओ । भवणम्मि कइंकइमवि संपत्तो सो अणुप्पहसो
॥ १९ ॥ तं विरहज्जरविदुरं दइइ जलद्दावि जलणजालध । संतावंति ससिकरा खयरंगारव तस्स तणुं ॥ १२० ॥
एमेव हसइ बालोव नियइ सुभं पिसायगहिउव । नचइ गायइ पलवइ मइरामयमत्तयुत्तिव ॥ २१ ॥ सधप्पणा पराय-

दीपक-
पूजायां
शुवन-
प्रदीपकथा

॥ २६ ॥

तमाणसो दंसिओ वयस्सेण । मह कहिऊणं तुह इंसणाणुरायाओ वियलत्तं ॥ २२ ॥ तो तं संठावेळं तुह पासे हं समा-
गया सुब्बु । ता नररयणस्स तुमं समीहियं झुणसु पसिऊण ॥ २३ ॥ तं सोळं सा असई नियमणऊस्सीलमाणउ-
म्माया । जंपइ तुहोवरोहा अंब अकजंपि हु करिस्सं ॥ २४ ॥ तो तीए जंपियं पुबगोउरदारदेसदेवउले । आगंतुं
मिलियबं निसाए पहरस्स तस्स तए ॥ २५ ॥ एवं निसुय तहुत्तीए तीए गंतूण कित्तिसारंते । नीओ देवउले सो धणा-
वलीचिय समणुपत्ता ॥ २६ ॥ झुमईए जंपियं इह पविसिय मञ्जन्मि रमह सच्छंदं । लोयागमणालोयणपरा दुवारे-
हमच्छिस्सं ॥ २७ ॥ तो मञ्जपविट्टेसुं तेसुंकांठविसंतुलंगेसु । तीए कहियं आरक्खियस्स गंतूण तं ज्ञत्ति ॥ २८ ॥
तो संनद्धयणुद्धरअसिखेडियकरभडेहिं चउपासं । परिवेडिय देवउलं स आह गोसे धरिस्समिसे ॥ २९ ॥ नो निगं-
मप्पवेसा कस्सइ देया इहत्ति मणिय भडे । गंतूण मंतिनिवईण कहिय तवइयरं सुत्तो ॥ ९३० ॥ इट्टुणं सेट्टिसुओ
देवउलं घडियभडइढावेढं । उब्भूयमूरिभयवेविरंगजडी विचिंतेइ ॥ ३१ ॥ पेच्छ जहा मञ्ज महावसणमिणं
दुस्सहं समणुपत्तं । जीवियमरणसरूवे संदेहे जेण पडिओहं ॥ ३२ ॥ “भुविल्लभवसमुब्भवपावपण्डभारभावओ-
वस्सं । सुनयाणंपि अवाया इंति न किं कयअनीईणं” ॥ ३३ ॥ गोसे वंधेचं मं नेही आरक्खिओ विवणिवीहिं ।
जणयाइजणसमक्खं विडंविही विविहवियणाहिं ॥ ३४ ॥ तुच्छतरविसयलालसमणस्स मह केत्तियं इमं दुक्खं ।
परमणिरमणपावा णरए तमणंतसो होही ॥ ३५ ॥ न कयाइ कओ अनओ मए न अत्तईहिं सह पसंगोवि । एयं
चिय गोत्तक्खयहेऊ पढमं कयसकजं ॥ ३६ ॥ अप्पविणासाय महापावुल्लासाय अयसपसराय । खलओक्करिसाय मए
एयं दुबिलसियं विहियं ॥ ३७ ॥ मरणं दारिदं वा विएसवासो व सयणविरहो वा । हुंतु वरं एयाइं मा पुण एत्तो
कुलकलंको ॥ ३८ ॥ न कुणंति जे परिक्खिय कजं ते दुक्खमंदिंरं हुंति । पहसिज्जंति जणेणं मइल्लिज्जंति अक्कित्तीए

तुमए असईवेसो नियसियबो ॥ ५७ ॥ ठायबं पइपासे होइ अणत्वो जहा न से गोसे । अप्पियनियनेवत्थं मह पासे
पेसियबा सा ॥ ५८ ॥ इज जंपिऊण चलिया खलिया य भडेहिं इय भणंतेहिं । लउमइ न इह पवेसो रायाएसो जतो
एसो ॥ ५९ ॥ एत्थ पविट्ठो चिट्ठइ रुद्धो असईजुतो नरो कोई । ता पूइज्जह गोसे देवयमिण्हि पुणो वलह ॥ ९६० ॥ तो
तेसि पवंचमई वियरइ सबेसि कुसुमतंभोले । “दूरे इयरे थड्डा वि हुंति दाणेणमणुकुला” ॥ ६१ ॥ पुत्रं मह डुहियाए
उवजाइयमेत्थ तो इमा पत्ता । “अवरावि पूयणिजा देवी सपपचया किन्नो” ॥ ६२ ॥ अज इमाए तइज्जो उववासो आसि
जं इमं वणियं । ता तुन्भे करुणाए एकमिमं विय पवेसेह ॥ ६३ ॥ जइ अज इमा अचइ न देवयं ता न सुंजाए नूणं ।
ता सुत्तुमिमं एयाए जीवियबं पयच्छेह ॥ ६४ ॥ एत्थ ठिआ वि अम्हे भतिं देवीए गीयनट्टेहिं । पयडिस्सामो पसिउं ता
कुणह इमंति तीउत्तं ॥ ६५ ॥ तो ते दक्खिनदयाहिं पेरिया विति भइणि तं चेव । एक्का गंतुं पूइत्तु देवयं झत्ति निगच्छ
॥ ६६ ॥ तं सोउं कंतिमई पूयापडलं करे कलेऊण । देवउलम्मि पविट्ठा ठिया अणुट्ठिय जहुदिं ॥ ६७ ॥ नच्चणगाणद्वग्गाण
ताण रमणीण पासमणुपत्ता । कंतिमईनेवत्थपपच्छाइयतणुलया असई ॥ ६८ ॥ वज्जिरवद्धावणया वलिउ पत्ता पओलिदे
सम्मि । रुचय-अद्धं दाउं विसज्जिया तूरिया तुरियं ॥ ६९ ॥ पवसंतीउ पविट्ठा पुट्ठाओ पउलिरक्खयभडेहिं । किं नो वज्जइ
तूरं पढइ इमं तो पवंचमई ॥ ९७० ॥ अट्ठह तेत्तउं वज्जइ जेत्तउं पोलिहि वारु । अंइरुद्धो वि न रुभइ सहुं परिणिए भत्तार
॥ ७१ ॥ रायसमीवंगीकयपुत्तपइत्ता अईव सा तुट्ठा । “थोवावि कज्जसिद्धी तोसकए किं पुण न वहुया” ॥ ७२ ॥ पुरम-
ज्जमागयाओ विसजए सा सहीओ सबाओ । “सिद्धपपओयणाणं किं कज्जं जणसमूहेण” ॥ ७३ ॥ वद्धाविऊण सेट्ठि गंतूण
निए गिहंमि सुत्ता सा । “निच्चित्ताणं निदा जायइ जइया किमच्छरियं” ॥ ७४ ॥ सूरुगुमसमयम्मि वि संनज्जंतम्मि तम्मि

भडविदे । सपिओवि कित्तिसारो निगंतुं ते पर्यंपेद ॥ ७५ ॥ किं तुब्भे सन्नज्झह पिउणा अवमाणिओ गहिय भज्जं । इए वसिय निसिविरामे जाव विणसम्मि वधिस्सं ॥ ७६ ॥ ता इह पविट्ठमेत्तोवि वेडिओ कहह को विणासो मे । ते वेत्ति निवा-
मभे पुच्छसु जे तं धरावेत्ति ॥ ७७ ॥ तेणुत्तं मह ताणवि तणओ न भओ जओ विसुद्धोहं । “किं काहि भओ वि हु विलो
नीरोयवेद्दण(ण)” ॥ ७८ ॥ इय भणिरे सेट्टिसुए आरक्खियमंतिणो समणुपत्ता । दट्ठण सेट्टिपुत्तं सकलत्तं विम्बिया दोवि
॥ ७९ ॥ सुहडाण व तेषिं पि हु कहियं सधंपि कित्तिसारेण । रायसयासे नीओ भज्जालुत्तो वि सो तेहिं ॥ ९८० ॥
रायजले निज्जंतं तणयं नाउं समागओ सेट्ठी । “इयरेवि सायरक्षिय सुयणा किं पुण न नियपुत्ते” ॥ ८१ ॥ सुयसेट्टिसुय-
निवंतियनयणा पत्ता हुयं पवंचमई । “का संका सक्खं रायवयणपत्ताभयाणहवा” ॥ ८२ ॥ असमाणपवंचमइमईए विजि-
यत्ति नागया कुमई । “तत्थ न जन्ति सयन्ना पराजओ जायए जत्थ” ॥ ८३ ॥ गंतूणत्थाणत्थं सधेवि निवं नमिसु
उवधिट्ठा । “विणयप्पणई सस्सा सधत्थवि किं न नमणिज्जे” ॥ ८४ ॥ मंतिसयासा सोउं भणइ निवो कित्तिसार किं एयं ।
सो आह जह पहू सुणइ तह इमं किं अलीएण ॥ ८५ ॥ “सयमेव देव विसयाहिल्लासिणो पाणिणो सया तम्मि । जो
पुण परोवएसो घयाहुई सा हुयासम्मि” ॥ ८६ ॥ इय जंपिय कुमइविपयारणुप्पन्नरायरसपमुहं । कहियं रत्तो “भन्नइ
पमाणभूसीए नो अलियं” ॥ ८७ ॥ जेण रारीरेण कयं सहउ तयं देव निगहदुहादं । “धेए पच्छवि रिणे सर दधे दिज्जइ
न किं तं” ॥ ८८ ॥ आह निवो मा वीहसु जमेफवारं इमाण महिलानं । अभओ मए विदन्नो फाडणसंधाणकोउयओ
॥ ८९ ॥ नामाणुसारिणिकिय कुमईए मई महा अणत्थयरी । “अहवा परिपज्जलिरो दहणो दहणोधििय जहत्थो” ॥ ९० ॥
पेच्छ पवंचमईए भजं पक्खिविय कड्डिया असई । नो विन्नायं केणइ “बुद्धीए अगोयरो नत्थि” ॥ ९१ ॥ सेट्टिसुय नो
कयाइवि विस्ससियधं तए कुमहिलान । जं संपद विस्ससियस्स आगओ आसि तुह मबू ॥ ९२ ॥ विन्नवइ कित्ति-

सारो देवपसाएण जीवियव्वस्स । पत्तस्स चरिय चरणं भवहरणं सहलयं काहं ॥ ९३ ॥ जइ नो देवो देतो पाणे मह
नूण ता अहं इण्हि । उभयभवसंभवाणवि चुक्कतो चेव सोक्खाण ॥ ९४ ॥ रायाह वच्छ कस्सइ कयाइ भववासमहि-
वसंतस्स । दुक्कस्सेण अवाया हवंति ता मा समुच्चियसु ॥ ९५ ॥ मा कुणसु वयकिलेसं धम्मो संतस्स होइ गिहिणोवि ।
“को नाम कुणइ कट्ठं सइ कले सोक्खसज्झम्मि” ॥ ९६ ॥ सो भणइ सामि एवं विडंबणा होइ जाण कज्जम्मि । मह
होउ तेहिं विसएहिं वयमहं संपइ गहिस्सं ॥ ९७ ॥ जंपइ सेट्ठी बुज्जवह देव एसेव जं सुओ मज्झ । करहपडियं व
भंडयमिमं विणा फुडइ हिययं मे ॥ ९८ ॥ पुत्तेणुत्तं जइ अज पहु तए हं विणासिओ हुन्तो । हुंता केत्तियमेत्ता ता पुत्ता
मज्झ जणयस्स ॥ ९९ ॥ जणया जणणीउ पियाउ पुत्तया वंधुणो य संसारे । मुक्का भूरिभवेसुं ता मोहो कहह को तेसु
॥ १०० ॥ “परमत्थेणं न कयावि वल्लहो अत्थि कोइ कस्सावि । सोयइ सबोवि जणो नियकज्जं चेव सीयंतं” ॥ १ ॥
ता अहमवि नियकज्जपसाहणे उज्जओ इयाणिपि । ता मा भवह भवंतो सबे धम्मंतरायपरा ॥ २ ॥ गहिऊण वयं
अजं मुजिस्सं अन्नहा महाणसणं । तो नायनिवंचेणं निवेण मोयाविओ सेट्ठी ॥ ३ ॥ जणणीवि तत्थ पत्ता पुत्तेण कमे
तस्सित्तु विणयपरं । पाएसु लंगिऊणं बलावि मोयाविया अप्यं ॥ ४ ॥ सम्माणिडं विसजइ वत्थाईहिं सपियं सुयं सेट्ठि ।
राया पवंचमइयंपि भणिय नायुज्जया होज्ज ॥ ५ ॥ कुमइंपि भणइ वाहरिय मा पुणो इय करेज्ज अत्रायं । पुणरुत्तं न
खम्मिस्सं ति भणिय तं पि हु विसजेइ ॥ ६ ॥ ण्हाणाइसव्वसिंणारुंदरो सिवियमागहिय पत्तो । इह एसो सेट्ठिसुओ ।
पवइओ तुज्ज पचक्खं ॥ ७ ॥ खयरहिंराय वेरगकारणं पुच्छियं जमेयस्स । तं कहियं “ता मोत्तुं कुसंगमायरह गुणि-
संगं ॥ ८ ॥ पायं विणस्सइच्चिय पत्तकुसंगो जणो सुवित्तोवि । उयरगओ असुइत्ते जुज्जइ परमोवि आहारो ॥ ९ ॥
सरुणंसि गुणाहाणं पावइ पत्तो जणो अजन्तोवि । रमणिनयणे कलुसंपि कज्जलं सोहसुव्वहइ ॥ १०१० ॥ कायवो

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ २९ ॥

गुणिसंगो तन्हा पुरिसेण उच्चिय कुसंगं । पत्ते सिणिद्धुद्धे मुद्धोवि किमं विलं पियइ” ॥ ११ ॥ खेयरवई पर्यंपइ पडु
सिद्धिवहूवरो इसो होही । जो एक्कम्मिवि एवं पडिमुद्धो आवयाए भवे ॥ १२ ॥ पडु अन्हेवि हु पुत्रेक्कमंदिं जेहिं
थावरे तित्थे । चलिपहिं जंगमं तित्थमुत्तमं तमिह संपत्तो ॥ १३ ॥ एत्थंतरे कोणुक्खंधगओ छतअन्तरियतरणी ।
राया चउरंगबलो पत्तो केवलिकमे नमइ ॥ १४ ॥ वंदिय सेसे मुणियो सलाहिं पणमिउं च नवसाहुं । उवविट्ठो
तो वंदइ तस्संतेउरमवि समगं ॥ १५ ॥ तम्मज्जे निवकत्ता नियरुवजियामरी कणयवत्ता । पत्ता मत्तामरहत्थिसंथ-
रक्कमकयागमणा ॥ १६ ॥ लीलाचलच्छिच्छोह्खोहियासेसतरुणनरनियरा । दीवपहानामेणं सारसुहासारसियहासा
॥ १७ ॥ दट्ठुण केवलं सा इच्छं सुच्छं गया मयंकमुही । सीओवयारसंपत्तयेणा पुच्छिया पिउणा ॥ १८ ॥ किं
वच्छे सुच्छागमणकारणं तुह पर्यंपए सावि । पुच्छसु गुरुणो इय भणिय केवलं नसिय उवविट्ठा ॥ १९ ॥ कयकर-
कोसो नमिऊण केवलं पुच्छए निवो भयवं । किमु मुच्छिया मह सुया भणइ पडु निसुणसु नरिंद ॥ १०२० ॥
सरसाहिट्ठियपहियं सरसाहियससुहुडसंदोहं । सरसाहिलसियवासं पुरमत्थि विसालसालंति ॥ २१ ॥ रविउदया-
रद्धदिगंतमुक्कधणिभवणकयकुक्कम्मेण । पत्तारसआहारो अकिंचणो तत्थ अत्थि नरो ॥ २२ ॥ निम्मंसमुही नित्तेय-
कालुडवलकरालकाया से । मुत्तिमइचांमुडध भारिया आसि विगयासा ॥ २३ ॥ खंडणंधणपीसणजलवहणगिह-
प्पमज्जणाईहिं । परघरपत्तुकुभोयणकयट्ठिई गमइ दियहे सा ॥ २४ ॥ सिंसिरे सहंति सीयाइं गेम्हसमयंमि तिघर-
वित्तवं । मलकलयकुचेलां दोन्निवि मुणिमंडलाइं व ॥ २५ ॥ जुन्नकुडीरयछायणकजे कइयावि दोवि दब्भत्थं ।
भमिराइं गुरुअरत्ते नियंति आयावयंतं मं ॥ २६ ॥ भणिया अकिंचणेणं भज्जा नसिमो इमस्स पयपडमं । जेणजेमो
अन्हे अब्भुत्तम-पुन्नपब्भारं ॥ २७ ॥ तो दोन्नि वि भत्तिवसप्पसरियरोमंचअंचियंगणि । भूमियलमिलियभालयलमणहरं

दीपक-
पूजायां
शुवन-
प्रदीपकथा

॥ २९ ॥

मञ्ज पणमन्ति ॥ २८ ॥ दृढुं विसुद्धभावं तेसि मए तयणु उवविसेऊण । उवविट्ठाणं दिन्नो दोण्हवि सद्धम्मउवएसो
॥ २९ ॥ आयन्नह मो तुब्भे पंचिदियजाइपमुहसामग्गिं । पावेउं नायत्ताइं देवगुरुधम्मतत्ताइं ॥ १०३० ॥ रागदो-
साईहि दोसेहि अदूसियं सुणह देवं । निगंथं गीयत्थं तत्तरयं जाणह गुरंणि ॥ ३१ ॥ जइग्गिहिभेयहि दुहा बुद्धह
धम्मं जिणेहिं पन्नत्तं । पढमं दसप्पयारं वारसभेयं पुणो वीयं ॥ ३२ ॥ जीवाजीवा पुन्नं पावासवसंवरो य निज्जरणा ।
वंधो मोक्खो य इमं आयन्नह तत्तनवंगंणि ॥ ३३ ॥ देवगुरुधम्मतत्तत्तसदहाणेण दोइ सम्मत्तं । मूलं सबुत्तमो-
क्खकप्परुक्खस्स इममेव ॥ ३४ ॥ फलसलिलधूवदीवयअक्खयनेवज्जगंधकुसुमेहिं । पूयइ सम्मदिट्ठी इय जिणमट्ठहिं वि
पूयाहिं ॥ ३५ ॥ सत्ताड वि अतरन्तो पईवपूयं करेइ जइ भवो । ता सा एक्कावि हरेइ तस्स पावाइं भणियं च ॥ ३६ ॥
“ओ देइ दीवयं जिणवरस्स पुरओ पराए भत्तीए । तेणेव तस्स डद्धइ पावपयंगो न संदेहो” ॥ ३७ ॥ मणुयत्तं संपत्तं मा
नेह मुहा करेह सद्धम्मं । तुम्हाण हियं कहियं जुत्तमिमं चिय गुरुणहवा ॥ ३८ ॥ जंपंति देवि नियजोगयाणुमाणेण
तुम्हमाएसं । काहामो भयवं जं सुकणण्ण्हेहिं तं पत्तो ॥ ३९ ॥ इय जंपिय भत्तीए मं नमिउं दव्वभमारए गहिउं ।
दोन्निवि गयाइं गेहे भद्दगभावेण वट्टंति ॥ १०४० ॥ नयरएवहाणजिणदत्तसेट्ठिणो मंदिरंस्मि कम्माइं । कुब्बताणं
ताणं दोण्हवि दीवूसवो पत्तो ॥ ४१ ॥ दाऊण सेट्ठिणा सालिपूयघयपमुहमेवमुत्ताइं । सपिहे सुंजह जह जाइ तुम्ह
वरिसोवि सोक्खेण ॥ ४२ ॥ ते वित्ति अम्ह दंससु जिणेसरं सेट्ठि जेण तस्स पुरो । काऊण घएणं दीवयं वयं सुकय-
मज्जेमो ॥ ४३ ॥ दृढूण धम्मवुद्धिं जातो तेसिं कयायो सेट्ठी । “गरयाइं परंमिवि पक्खवाइणो किन्न धम्मपरे”
॥ ४४ ॥ इण्हिपि चल्ह इय भणिय तेहिं सह जिणहरस्मि संचलितो । “अवरंपि पत्थियं कुणइ सज्जणो किं न पुण
धम्मं” ॥ ४५ ॥ तिविपि पत्ताइं निरयंति रंद्धजिणमंदिरं गयणलगं । भूयतरुपत्तंपत्तित्थितोरणसियदुवारगं ॥ ४६ ॥

अनिलचलिरध्रयावलिकिकिणिगघणरणञ्जणारावो । दग्धरयबलहल्लसरसिसो शुहरइ नहं जत्थ ॥ ४७ ॥ मणि-
जणियदेवचलियामंडलविफुरियकिरणनिवरुंवे । रोहिणगिरिध रेहइ जणपुन्नागरिसिओष जहिं ॥ ४८ ॥ केवलनाणा-
लोओष जत्थ लंबंतमोत्तिओज्जोओ । फलिइमऊहसमूहो भवविवेओ विव विहाइ ॥ ४९ ॥ डब्भिरकफूरागरुपरिमल-
मांसलियसुमणसामोओ । वित्थरइ जत्थ दूरं धम्मियजणपुन्नपसरोध ॥ १०५० ॥ सेट्ठी तेहिं समेओ पविसंतो तम्मि
नियइ अजियजिणं । जय जय जयत्ति भणइ य सीमंतयसंगिफरकोसो ॥ ५१ ॥ उवसंतकंत्तुवं तेसिं तं दंसाए
अजियदेवं । बहिरंगअंतरंगारिवगनिग्गहणपत्तजसं ॥ ५२ ॥ एसो समगसगापवगगसुहंसंगदायगो दूरं । ता एयं
पूएवं अप्पहियं कुणइ इय भणइ ॥ ५३ ॥ तं सोवं ताइं मणफुरंतगुरुभत्तिभरधरंगाइं । पसरियपरिओसवसुल्लसंतरो-
मंचनिचियाइं ॥ ५४ ॥ उल्लसियअमंदाणंजायथोरंसुपूरियच्छीणि । परिकलयंताइं सजम्मजीवियघाण साहलत्तं ॥ ५५ ॥
सुरहिघएणं काऊण दीवए ताइं दोन्नि वि सुयंति । जिणपुरओ पणगन्ति य पणुं महीमिलियभालाइं ॥ ५६ ॥ कुलयं ॥
तयणन्तरं पयाहिणपुरस्सरं नमिय रइयकरकोसो । सेट्ठि अजियजिणिदं भत्तिभरो थोडमारद्धो ॥ ५७ ॥ “जस्सानमंति
सिरिसोणमणिपहापयडभत्तिरायघ । अमरेसरा शुणिस्सामि तं पणुं अजियनाहमहं ॥ ५८ ॥ मणवयणनयणहत्था ते
धन्नाणं सुहा आजिय तुज्जा । सुमरणथवणालोयणपूयणकज्जेसु जे सज्जा ॥ ५९ ॥ वइसाहसेयतेरसितिहीणं तं चत्तविजय-
वासोवि । पट्टु विजयोयवासं अलंकरंतो कुणसि चोजं ॥ १०६० ॥ जायं तिजजुओयं तं माहसियट्टमीनिसीहम्मि ।
दट्टण ससंको लज्जिओष तवेलमत्थमिओ ॥ ६१ ॥ चइय तए चललच्छिळ वयं कयं माहसेयनवमीए । इयरोवि
अत्थिराए न रज्जाए किं पुण तिनाणी ॥ ६२ ॥ पोसे सियाएफारसीए जेवं चल्लुपहचंदं(?) । लोयालोयपयासं संजाय-
मणंतनाणं ते ॥ ६३ ॥ चेत्तसियपंचमीए तं सिद्धिवहूए संगमलीणो । इयरंमि मोहिजमलं रमणी किं केवलविरायं

॥ ६४ ॥ इय जायपंचकलाणमवि पंडुं शुणिय चत्तकलाणं । मन्नेमिचंदपहुनय भवसायरतिन्नमत्ताणं ॥ ६५ ॥ सेट्टिस्स पक्खवाओ जिणिंदमत्तीए तेसु संजाओ । “अहवायरो गुरूणं सगुणे विगुणे पुण उवेहा” ॥ ६६ ॥ पुणरुत्तं पणयजिणो अकिंचणो सेट्टिणा समज्जोवि । नेउं नियमवणे दिन्नबहुघओ पेसिओ सगिहे ॥ ६७ ॥ तस्मिंवि भवस्मि लिणभत्ति-
भावओडकिंचणो धणी जाओ । “अहव न तं कलाणं जिणपूयाए न जं होई” ॥ ६८ ॥ कइयावि आउअंते मच्चिमपरि-
णामओ सरिय जातो । भुवणप्पईवनामो पुत्तो निवकुलपईवस्स ॥ ६९ ॥ तेणेवय भावेणं तब्भज्जा मरिउमेत्थ उप्पन्ना ।
एसेवय तुह तणया जिणदीवयपूयपुत्तेण ॥ १०७० ॥ इह पत्ता मं पेच्छिय जाईसरेणेण सुच्छिया एसा । निव पुच्छियं
तए जं तं सुच्छाकारणं कहियं ॥ ७१ ॥ नमिय गुरं भणइ सुया रिद्धी पहु तुह पसायओ एसा । मह सपियस्सवि
जाया “किंवा न हवइ गुरुपसाया” ॥ ७२ ॥ सोऊण कुमरिचरियं जिणपूयाकयमई जणो सब्बो । रायाइओ गुरूणं नमिय
नियट्ठाणमणुपत्तो ॥ ७३ ॥ नयकेवलिक्कमो नहयरेसरो मणिविमाणविंदेण । नंदीसरंमि पत्तो वलिओयडमिंवंदिय
जिणंइ ॥ ७४ ॥ नवरं रायसुयादंसणाइअणुरायभरपरायत्तो । निवपासे संपत्तो पणयपरो पत्थए कंनं ॥ ७५ ॥ रायाह
नहयरेसर जुत्तमिणं किंतु पुच्छिमो कन्नं । “जावजीवियकल्ले काउं जुत्तो न उवरोहो” ॥ ७६ ॥ तो वाहरिया पत्ता निव-
त्तियं रइयरस्मसिंगारा । बाला लीलालससरल्लोयणुल्लासलसिरसुही ॥ ७७ ॥ काउं पसायमाइसह ताय इय भणइ
पिउकमे नमिउं । तो से सायरखयरिंदपत्थणं साहए राया ॥ ७८ ॥ सा आह ताय लगगइ अंगे सोहगसंगओ सो मे ।
पुवभनुब्भवभत्ता अग्गी वा इह भवे नन्नो ॥ ७९ ॥ नायसुयाअणुवंधो सम्माणिय नहयरं विसज्जेइ । सोवि गतो
वेयडु “निक्कलं किं विएसेण” ॥ १०८० ॥ चितइ नहयरनाहो हिययगथा दूमए मयच्छी मां । विरहजरजलणजालाजलि-
रंगं न(त)ट्टमस्सि ॥ ८१ ॥ सा मं न मन्नइच्चिय ठाउमसत्तो न तं विणाहमवि । ता हरणमेव जुत्तं महनिवतणयाए

इतिहृदि ॥ ८२ ॥ अह्ना भिर्गहणेनं राइ कुमरे तंगि माह न सा धोही । ता तं पङ्कनं निग ह्णेभि इय भित्तिडं ज्ञासि
॥ ८३ ॥ एगोभिय निरि निगंनुगजो कुमरवारभणंते । मारणमार्हेण अह्ना “इत्थील्लज्जाण भिगफ्फो” ॥ ८४ ॥
सिरिपुणालसशुणफफणुलवारस्सोच्छणयच्छडमा । तग्घिणीओ तेणं मत्तेणुघाडिय पओलिं ॥ ८५ ॥ तो सारसा
संजातो सुइडो आगभुगारिनुअरियो । साहित्थेवं रइयस्मि रणगरे सो जितो तुगए ॥ ८६ ॥ “जे सत्थपयडिहूला
जे या नीराशपाइणो कुडिळा । निगणेण पडंतिक्खिय ते पुरिसा पावपहरइया” ॥ ८७ ॥ ता कुमर सो अंइं निगवयाए
ह्णणारिइेवि जो तुगए । युक्कोत्ति मए फ्हिओ वुइ पुरओ निगवतुतंतो ॥ ८८ ॥ इय जाइ सयरओ सुयं ताइ कुम-
रेणावि जाइसारेणेण । सत्तंनिय राक्कियं सिरिणयदिइंय तरेलं ॥ ८९ ॥ भणियं च सयर तुगए जाइ फ्हिओ ताइ
मयधि पुतभवो । दिट्ठो जाइसारेणेण तण्णु तं खेयरो भणइ ॥ ९० ॥ ता नल्लु तुगं युचूण मंदिरेह्मणि जाभि
सट्ठणे । इय जंभिय तण्णुट्ठिय नइयरजाहो मजो सपुरे ॥ ९१ ॥ परिभाविगपुणभनणियाणुरायपपइशक्करणस्सा ।
उग्गालिओ महंतो अणुराओ सयतणयस्सा ॥ ९२ ॥ भित्ताइ तेभिय भक्खा जेरिं निगवफ्फोदिं जुताण । चित्तिइयिलोसेदिं
सुद्धुत्सेत्तमिच जंति दिवसाइं ॥ ९३ ॥ जइ जाइ गह्वहजणे मणो तइा जइ तणूयि यचन्ती । ता नूण न हुंतं चिय
करसाइ तथिरह्विहुत्तं ॥ ९४ ॥ नूणं जागरणाओ विसरीण नरं सगेइ जइ निरा । जा दूइयत तइासंजोगं कुणइ
सइसति ॥ ९५ ॥ फणुफालियाड मणे नयणेसु अल्ललभक्कया जागा । दाओ वेहे वइहअलाओ तस्सा चित्ताए
॥ ९६ ॥ वक्कह्निरह्विणोयणारउअइयाइंनिलक्कियस्सा । मच्छन्ति धारास गिरभियस्सा कुमरस्सा चित्ठेण ॥ ९७ ॥
मत्तंत्तरंसि पतो कुमरिणिजेसिओ महामंती । अत्थानहंभं निवइं नगिडं निक्खइ चिणणण ॥ ९८ ॥ पइ मणिमंदि-
नयरे पयावसारोत्ति नरवइं अस्सि । धीययागालेइहा धीवफफागिहसुगा तस्सा ॥ ९९ ॥ पत्ता केयलिवारं जाइसरेणेण

मुच्छिया बाला । निवपुच्छिण कहिओ केवलिणा तीए पुबभवो ॥ ११०० ॥ इय भणिय तेण सबं सवित्थरं साहियं
 नरिंदस्स । ता जा पुबभवुभवपिए कुमारेणुरत्ता सा ॥ १ ॥ भणियं च खयरवइणा विवाहिं पत्थियावि न तीए ।
 पडिवंनं तवयणं कुमरं पइ जायरायाए ॥ २ ॥ तुह तणयअलाहविओयदाहदञ्जंतगणवणा वाला । लहइ न सुहलवमवि
 जलिरजलणजालोलिकलियव ॥ ३ ॥ धाईए इव अरईए असुहत्थीए वयंसियाएव । दासीहिं व संगहिया कासुकलि-
 याहिं सा दूरं ॥ ४ ॥ ता पहु पेससु कुमरं परिणयणकए कुंरंगनयणीए । जह होइ जीवियं से “गुरूण डुहिए न
 जसुवेहा” ॥ ५ ॥ रायाह सा सइच्चिय जा पुबभवपियम्मि अणुरत्ता । सिविणेवि जं सईणं रमइ मणो नन्नरमणम्मि
 ॥ ६ ॥ इय भणिय समाइहो कुमरो वीवाहिं नरिंदसुयं । वच्छागच्छसु तो सो नमिय निवाणं सिरे धरइ ॥ ७ ॥
 सम्माणिज्ज मंतिं संवाहिय नियसुओ समंतेण । चउरंगचमूचको पट्टविओ हिट्टहियएण ॥ ८ ॥ अणवरयकयपयाणो सो
 मणिमंदिरपुरंमि संपत्तो । “ठणं चल्लिरो मंदोवि पावए किं न सिग्घगई” ॥ ९ ॥ पट्टओय(पत्तोय)वत्थकयहट्टसोहगुरुमंचतो-
 रणघयम्मि । रायंगरुहो रत्ता रिद्धीए पवेसिओ नयरे ॥ १११० ॥ आवासिओ समप्पियपासाए कणयकलसकमणीए ।
 नरवइकारावियभोयणाइगुरुरोरवमहग्घो ॥ ११ ॥ लग्गदिणे ह्यगयठियसामंतवेडिओ गयारुहो । छत्तद्धयचामरचय-
 रायालंकारकमणीओ ॥ १२ ॥ वल्लिरजयआज्जो पत्तो वीवाहमंदिरदुवारे । रइयायारो पविसिय उवविट्ठो कंनयापासे
 ॥ १३ ॥ इहं से तीए कंं करेण गहिं पयाहिणियजलणो । उवविसिय रायकुमरेहिं तयणु सम्माणिओ लोओ ॥ १४ ॥
 तो नियकलत्तकलिओ चल्लिओ चडिं करेणुरायम्मि । रिद्धीए नियावासे पत्तो कीलइ सह पियाए ॥ १५ ॥ ससुरय-
 सम्माणुम्मीलमाणतोसो दिणण दसगं सो । तत्थच्छिय नमिय निवं सकलत्तो नियपुरे पत्तो ॥ १६ ॥ रत्ता रिद्धीए
 पुरे सहइसोहे पवेसितो कुमरो । नवपरिणीयं पुत्तं मोत्तुं को गोरवट्ठणं ॥ १७ ॥ पणओ पिउणो पयसयदलम्मि

सपिण्डो वि पतशासीसो । नगिडं जणणिं चलिओ सुदंतेकिय ढिया वहुया ॥ १८ ॥ पिशुपयसेवासातस्स तस्स कुगरस्स जंति दिवसाइं । तं अहिसिंचइ राया रब्जे रिद्धीए कइयाथि ॥ १९ ॥ गीयत्थगुरुस्सयासे पतवओ कगतवो पाइयपवो । उप्पन्नविमलनाणो रायहिंसी सिवपुरं पत्तो ॥ ११२० ॥ नवरया निरवजं पालइ रजं पयासाए नीइं । ताडइ चरडे गन्नइ महायणं अज्जाइ जसं सो ॥ २१ ॥ वंदइ गुरुणो पूयाइ जिणेसरे संघमन्नाए निभं । कारयइ विशूर्धेए राजजाओ जिणिं-दाणं ॥ २२ ॥ एय वणंते काले कयाइ दीवयपद्दाए उप्पन्नो । पुत्तो उत्तमालम्बणगणलंछियहत्थपायतलो ॥ २३ ॥ विरयवज्जावणओ रयणपईवोत्ति कुणर पुत्तस्स । नागं संमाणेडं सवजणं चरवई दिट्ठो ॥ २४ ॥ चरिसाइं पंचपालित्तु पाडिओ तयणु जोषणं पत्तो । वीवाहिओ य उम्मात्तजोषणाओ निवसुगाओ ॥ २५ ॥ रामयंतरम्मि कम्मिचि रागा रयाणीए वुरियपद्दम्मि । जागरमाणो सद्धग्गमग्गमणुक्कित्तिडं लग्गो ॥ २६ ॥ दीवयमेताएवि भे पूयाए असरिसा सिरी जाया । सुहुमाउ वि वडदीयातो जायाए नदलिट्ठो साही ॥ २७ ॥ थोवावि धम्मकिरिया भावेण कया महाफला होई । लहुयावि दीवयसिद्धा उज्जोयइ मरुयमवि गेहं ॥ २८ ॥ जे पुण कुंधंति वयं ते सिद्धिवहूवरा धुवं हुन्ति । “अन्न-व्युयकल्लणे गप्पायत्ते पमाओ को” ॥ २९ ॥ ता दाउं रज्जसिदिं पमायसाग वयं गद्धिस्साभि । इय विंतिग सुहलग्गे रब्जे अहिसिंचइ कुमारं ॥ ११३० ॥ आरुहिय रयणसिवियं दिंतो दणाइं वज्जिराउज्जो । सूरीण चरणसारगिधाण पासे समणुपत्तो ॥ ३१ ॥ सक्कत्तो कइवयरायसंगतो तेदिं दिक्खित्तो राया । जातो य साहुसिक्खावियक्खणो तक्खणे दम्ब्लो ॥ ३२ ॥ उक्किट्ठअट्ठमासंतवविसेसट्ठियट्ठिसंहाणो । पडिबोहियमघो जायकेवल्लो मोक्खमणुपत्तो ॥ ३३ ॥ दीवयपूया शुवनपईवरन्नो जहा महाफलया । जाया तद्द अन्नस्सवि संपज्जाइ तीए ता जयइ ॥ ३४ ॥ श्री दीपपूजा ॥

५५ ५५ ५५ शुगणपईवरया धीगपूयाए साहिओ कुम्भ । शुगणमोयगतिवं गिसुणह गेवज्जपूयाए ॥ ३५ ॥ ५५ ५५ ५५

सबुत्तमेकरायं समस्थि बहुलसिरारयरणपि । भुवणतिलयाभिहपुरं कुरंगसमनयणरमणियणं ॥ ३६ ॥ जस्मि
मणिभवणपरंपरापहापह्यरयणितिसिरस्मि । वासहरडब्धिरागरुधूसो उपायइ निसं व ॥ ३७ ॥ परमहिओ सुहयगतो
सचंदहासो दुहावि सब्थ । भुवणाणंदो नामेण नरवई अस्थि तत्थ थिरो ॥ ३८ ॥ तस्सस्थि सबसुद्धंतसारपयसंष्टिया
सलीगई । कमलमुही भुवणसिरिचि रायहंसिब पिथभज्जा ॥ ३९ ॥ तीए मणं आणंदइ पुत्तो भुवणप्पमोयओ दूरं ।
भुवणप्पमोयओ नाम कामसमरुवरस्मतणू ॥ ११४० ॥ सद्धम्मसरुच्छेइयुकम्मपरपत्तकेवलसिरीओ । अणुसरि-
असासयसुहो जइव जो सहइ समरसिओ ॥ ४१ ॥ कइया वि सो करेणुक्खंघगतो छत्तअंतरिअतरणी । तरुणीकरसं-
चालिअसिअचामरविअज्जमाणतणु ॥ ४२ ॥ नाणाजाणट्टियाभत्तमंडलामंडलीयकयवेहो । चलिओ कुमरो आराममुत्तमं
पेच्छडं सबलो ॥ ४३ ॥ भूरिकर्विलकलिअं दुहावि जं ठि(वि)उसपासकूलव । सहइ सुवन्नासणसंगयं सया राय-
भवणं च ॥ ४४ ॥ पत्तो य तम्मि पविसइ तालीहिं तालसालतलकलिं । कुवलीकयलीलवलीलवंगनारंगचंगम्मि
॥ ४५ ॥ अवरारवरमणीयारामपरंपरपरिब्भमणखिन्ने । मुत्तं गयमहीणो अंवयवणदक्खमंडवए ॥ ४६ ॥ अंवयसा-
हागयवज्जकिरणभरकिन्नकणयदंडमि । दोलापहंके तूलियाए आरुहिय उवविहो ॥ ४७ ॥ पारक्कधणुद्धरकुंतकरनरा
कुमरपिट्टिमणुसरिया । पुरओ उवविह्वा मंडलीयसामंतंमिसुया ॥ ४८ ॥ पडुपडहंजुमइलआलवणीवैणुसइसंसिस्सं ।
पारद्धं गाएडं चरियं कुमरस्स रमणीहिं ॥ ४९ ॥ कुमरो वि मणोगयरायवासणावसअलद्धलक्खत्थो । इसिप्पकं-
पिरसिरो वीणं वायइ नियकरेहिं ॥ ११५० ॥ एत्थंतरंमि गयणाओ मणिमयाभरणभूसियसरीरो । अवयरिडं
संपत्तो कुमरपुरो किंनरीनियरो ॥ ५१ ॥ तम्मज्जाओ उत्तमरूवाए किंनरीए एक्काए । नमिय सविणयं पेच्छण-
यपेच्छमन्भत्थिओ कुमरो ॥ ५२ ॥ संपत्ताएसाए महापसाओत्ति जंणिडं तीए । पारद्धं पेच्छणयं कुमरपुरो परियण-

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्रादुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ ३३ ॥

जुयाए ॥ ५३ ॥ वज्रंतवेणुवीणासारणुविद्धेण दिधाराएण । हुंफियकंपियकुरलियमुदियकागलियरुवणेण ॥ ५४ ॥ गुंजं-
तमइल्लुद्दामपडुडुल्लुक्कणुसारियतालरवं । गाएउं पारउं कुमारचरियं मिउसरेण ॥ ५५ ॥ तंबेउसुवफंतं तम्मञ्जा किंनरीए
पवरए । मणिसयरसणारणझणिरकणयकिंकिणिठलावाए ॥ ५६ ॥ पसरावसरणभमिभुहभंगकरणफंसंगहारेहिं । नच्चइ
सा करविन्नामवसपसंपंतनयेहिं ॥ ५७ ॥ निब्भञ्छियमिउकलकंठकूश्यं रायमालवेऊण । नञंती सा गायइ कुमरगुणे
चंदकरधवले ॥ ५८ ॥ तन्नट्टगीयदिन्नावहणिया कुमरपमुहसधसहा । जाया तदेकदिट्ठी अचलंगी चित्तलिहियघ ॥ ५९ ॥
पसरंतीए पसरंति उच्छलंतीए उच्छलंति समं । तीए जणनयणाइं सययं सेवयकुलाइं व ॥ ११६० ॥ अवहियहियओ
जाओ रायसुओ तीए गीयनहेहिं । दाउमणो नियहारं तमच्छिस्सनाए वाहरइ ॥ ६१ ॥ तो सा चलिया रणझणिर-
किंकिणी किंवि कंपमाणथणी । नवनेहरसभरालसनयणेहिं पलोइरी कुमरं ॥ ६२ ॥ सो वि हु नियहत्थेहिं थणत्थले
जाव ठवए हारं । ता तीए शत्ति आलिंगिऊण नीओ नहयलेण ॥ ६३ ॥ सहसक्खिय सेसोवि हु तिरोहितो किंनरीजणो
सयलो । कुमरंगरक्खसरंभभवभुब्भंतनयणेघ ॥ ६४ ॥ जावारोवियधणुहा धणुछरा तमणुपक्खिवंति सरे । जाउच्छलंति
तं पइ फारया खग्गवगकरा ॥ ६५ ॥ तीए ता रायसुओ नरनयणअगोयरे नहे नीओ । जाओ य गयच्छाओ परिवारो
कुमरहरणम्मि ॥ ६६ ॥ गंतुं सहाए कहियं रत्तो भित्तेहिं कुमरअवहरणं । तं सोउं सो जातो मुच्छाए अचेयणो सपिओ
॥ ६७ ॥ सिंसिरकिरियासमुवलद्धचेयणो रुयइ दुद्धभरंत्तो । पागयनरोघ सह पिययाए सुयविरहविहुराए ॥ ६८ ॥
हा सूरकुमर हा धवलचमरवीइयसरीर हा धीर । उडुवावत्थं मुत्तूण मं गओ कत्थ तं कहसु ॥ ६९ ॥ हा कुंददसण हा
विगयवसण हा ईसिहसणपरिलसण । हा कोमलकेस हहा सुवेस हा रंजियसदेस ॥ ११७० ॥ हा जणयभत्त हा
सारसत्त हा नायदेवगुरुत्त । हा पुरिसरयण हा गरिमगयण हा अगियसमवयण ॥ ७१ ॥ को जाय तुमं गुत्तुं पहाय-

नैवेद्य-
पूजायां
भुवन-
प्रमोदक-
कथा

॥ ३३ ॥

समएवि मे कस्मे नमिही । को वा रयणाभरणे दाही वंदीण परिवुडो ॥ ७२ ॥ सिंगारसुंदरंगो अप्फालितो करेण को कुंभं । आणदिससइ पउरे करेणुकीलारसं पत्तो ॥ ७३ ॥ मंडलियमंतिसामंतमित्तदासंगरक्खपडिहारा । कुमरावहार-गुरुसोयसहिया तत्थ कंदंति ॥ ७४ ॥ एत्थंतरंमि अत्थाणकणयथंभाउ रयणपुत्तलिया । उत्तरिया मणिमंजीरमंजुंझंकार-रमणीया ॥ ७५ ॥ लीलाए चंकमंती पत्ता रायंतियं भणइ एवं । आयन्नसु निव सुयहरणकारणं चयसु सोयभरं ॥ ७६ ॥ दड्ढूण सालिहंजियपुत्तलियं विन्दिओ सपरिवारो । भणइ निवो भदासणमलंकिडं कहसु मह देवि ॥ ७७ ॥ तो सालिहं-जिया सा उवविट्ठा तम्मि आसणे अहवा । “कीरइ अन्नस्स वि विणयपत्थियं किं न नरवइणो” ॥ ७८ ॥ अंचंतविम्हिय-मणो सपरियणो सो निसामिडं लग्गो । कलकंठविलसिरसरा रंत्तो सा साहिडं लग्गा ॥ ७९ ॥ बहुसामो वि सुतारो सुपत्तनयसुंदरोवि नयरहिओ । अचलो विसवयावि हु वेयड्डो अत्थि गिरिराया ॥ ११८० ॥ तत्थत्थिभूरिभूमिगम-वणेहिं एकभूमिगविमाणं । सगंगि निज्जितंतं रहनेउरचक्कवालपुरं ॥ ८१ ॥ नियतणुतेयविणिज्जियकणयपहो तत्थ अत्थि कणयपहो । खयरवई बहुविज्जावलुल्लिओ ललियदेहो ॥ ८२ ॥ चाईकयकणयसिरि कणयसिरीनाम अत्थि से कंता । देवगुरूणं पणया पणयावज्जियसयलसयणा ॥ ८३ ॥ सोहग्गेणं गोरिं रूवेण रइं सइं पडुत्तेण । अणुकुवंती कत्ता समत्थि से भुवणलच्छित्ति ॥ ८४ ॥ उव्वणजोव्वणजुत्ता विलसिरलायनपुंनगत्तावि । असईदासीसहियावि च्छेय-निस्सेससहियावि ॥ ८५ ॥ कयउव्वभंडंगभोगा विनट्टनिस्सेसरोगसोणावि । विंणाणगुणवियड्डुवि थीकलविसयपोढावि ॥ ८६ ॥ जणयज्जणगीवयंसीदासीहिं सया भणिज्जमाणावि । ण कुणइ मणयंमि मणो पुरिसं पइ वीयमोहव्व ॥ ८७ ॥ कुलयं । सिंगारिथंमि पुरिसं दड्ढूणं कुट्टियं वियदिट्ठिं । मडलिज्जंतिं वालइ उव्वेयवसेण सहसत्ति ॥ ८८ ॥ चित्तड्डियं पि-दड्ढुं रुट्टव नरं परंसुही दोई । सिविणयसच्चवियंमि हु न नियइ पुरिसं ससुरयंव ॥ ८९ ॥ पावकहं व निवारइ कहिज्ज-

माणिं पि पुरिसचरियकण्डं । कज्जेवि नरं नालवइ विहियगोवञ्जमिव बाला ॥ ११९० ॥ एवंरूवं दुहियं दहूण विचिंतिए खयरराया । कस्सेसा दायघा मए नरवेसिणी कन्ना ॥ ११ ॥ दंसिज्जाए इमाए जो जो सो सो वरो न पडिहाइ । आहारोष अरोयगरोगफंतस्स सबस्स ॥ १२ ॥ देववसा जइ जायइ सीलब्भंसो इमाए ता होइ । गोत्तम्मि गुरुकलंकी पावमिमाए अकिन्ती मे ॥ १३ ॥ इय चिन्तासंतत्तो वुत्तो कन्ताए नरवई एवं । मा तम्मसु पिय पुच्छसु वरमइसय-
नाणिणमिमीए ॥ १४ ॥ बहुमन्नियपियवयणो तणयं गहिडं गओ विदेहं सो । माणिक्कपुरारामे दहूणं केवलं नमइ ॥ १५ ॥ उवचिसिज्जणं सोऊण देसणं पत्तअन्तरो नमिडं । पुच्छइ किं मह दुहिया पट्टु पुरिसवेसिणी जाया ॥ १६ ॥ तो भणइ विमलनाणी आयन्नसु राय कारणमिमीए । जेणेसा संजाया विहेसपरा पुरिसविसए ॥ १७ ॥ सालीणजणा-
वासे रइरूवकुलंगणे जणियसोहो । हसियसरोवसरोहे सालिपुरामिहपुरे रम्मे ॥ १८ ॥ अत्थि नयज्जियबहुधणदाण-
कयत्थी कयत्थिसंघाओ । सालिप्पियाभिद्धानो धणिप्पहाणो धणी विणई ॥ १९ ॥ जुयलं ॥ अवरोवि खत्तिओ तत्थ-
अत्थि रणसूरनामओ चाई । नवरं तणुविहवो “नो पायं चाइम्मि वसइ सिरी” ॥ १२०० ॥ जओ—चाइयणकरपरं-
परंपरियत्तणजागरुयलेयध । अत्था किविणघरत्था सत्थावत्था सुयंतिव ॥ १ ॥ तस्सोभयद्दवि पिया विणयवई नय-
परा सुसीला य । ईसीसि साहिमाणा “अहव न दोसं विणा कोई” ॥ २ ॥ भत्ता पियमणुवत्तइ पियावि पइणोणुवत्तए-
चित्तं । वद्धइ दोण्हवि पणओ “जइवा नेहो नयड्डाण” ॥ ३ ॥ सालिप्पियस्स कजाइं साहए सो वि देइ दवणं से ।
“न निओ वि कुणइ कजं सुहियाए किं पुनन्नजणो” ॥४॥ जं किंपि लहइ कत्थइ समप्पए आणिडं पियाए सो । “पाणावि-
जम्मि देया तत्थ अदेयं किमवि नत्थि” ॥ ५ ॥ सालिप्पिएण कइयावि पेसिओ सो बहूए आणयणे । चलिओ संदण-
पुरनयरम्भगमणुसरिय संनद्धो ॥ ६ ॥ पत्तो अडईए बहुमयसत्ताए वि अमयसत्ताए । जीए सच्चित्तकथा अमाणसंगावि

तिरियोहा ॥ ७ ॥ तीए सो नियइ वडाइवियडविडवीहिसंकडिझाए । खरतरणिनिहियनयणं आयावंतं मुणिं एणं ॥ ८ ॥
 दिट्ठो य तेण उप्पाडियसिरोहो भडो तमभिहणिंडं । जंतो भित्तीए इव खल्लिओ मुणिओगहमहीए ॥ ९ ॥ उगहमइक्क-
 मेडं अंतरंतो चउदिसिं परिब्भमिरो । दिंतोव भत्तिजुत्तो पयाहिणाओ सुसाहुस्स ॥ १२१० ॥ रे मुंड तुंडभंगं काउं तं
 निच्छएण मारिस्सं । इय जंपिरो मुणिं पणसिंडं च पडिओ अहोवयणो ॥ ११ ॥ पडियं झडत्ति खगं मुक्कं च करेण
 दूरतरयम्मि । मुणिमारणअञ्जवसायजायगुरुपावभीएण ॥ १२ ॥ पच्छाहुत्तं वलियं बाहुजुयं साहुवहनिवित्तं व । गंतु-
 मणीहंता इव पत्ता पाया सिरे तस्स ॥ १३ ॥ जातो गीवाभंगो रुहिरं नीहरइ तस्स वयणातो । अहवा जं चित्तिज्झइ
 परस्स तं अत्तणो एइ ॥ १४ ॥ उद्धट्ठियंमि खगो उच्छलिओ सो तयग्गमारुढो । परिभमइ गुरुरणं वंसारुढो नड-
 नरोव ॥ १५ ॥ एत्थंतरे अणब्भा विज्जुव नहाओ झत्ति अवइंना । एक्खा असरी पिंजरियदिसिसुहा देहदित्तीए ॥ १६ ॥
 कुंडलकिरीडकेऊरकडयहारोहसोहधरदेहा । तिपयाहिणिंडं नमिंडं च सा ठिया साहुणो पुरओ ॥ १७ ॥ द्ढूण तमच्छरियं
 रणसूरो मुणिसमीवमहीणो । पणमिय कयंजलिउडो उवविट्ठो समुच्चियट्ठणे ॥ १८ ॥ एत्थंतरे निसंनो उस्सगं पारिऊण
 साहूवि । भणियं च देवयाए पुणरुत्तं पणभिऊणमिमं ॥ १९ ॥ पडु अहमिमाए अडईए सामिणी इह समागयेण तए ।
 नूणं कया पवित्ता असमप्पसमेक्करसिएणं ॥ १२२० ॥ एसो हु पच्चणीओ पावप्पा कोइ तुम्ह हणत्थं । इंतो एवं-
 विहिओ मए अदिस्साए खलिऊण ॥ २१ ॥ भणइ मुणी कयकरणा देवि इमं सुयसु जाव नो मरई । उवसग्गगहण-
 कजे आगच्छामो वयं जसिह ॥ २२ ॥ साहूणमलंकारो खंतिच्चिय देवि नो पुणो कोवो । उवसग्गपरे नूणं तीए विसओ
 जओ भणियं ॥ २३ ॥ जं खमसि दोसवंते सो तुह खंतीए होइ अवयासो । अह न खमसि को तुह अविस्साए खंतीए
 वावारो ॥ २४ ॥ सुत्तं मुणिसज्जायं कोवं थोवंपि जइ जई कुणइ । ता सुयतवाइ सबं निरत्थयं तस्स जेणुत्तं ॥ २५ ॥

पढत सुयं धरत वयं कुणत तवं परत धंभचेरद । तद्वि तवं संधंषितु निरस्थयं कोववरायस्य ॥ २६ ॥ अम्हाण देवि
 प्यं वयसपस्सं रिजंषि कुविण्णधि । अणोसाइ कुणंते लाहोत्ति विभावणं जेण ॥ २७ ॥ आहोसाहणमारणधम्मन्भंसाण-
 वाल्लुलमाण । लाभं मअइ धीरो जहोत्तराणं अभावग्गि ॥ २८ ॥ अम्हाण गोक्खपुरपत्थियाणसेण काउमारखं ।
 साहेज्जमओ एसो उववारी शुंच ता प्यं ॥ २९ ॥ सोऊण साधुऐसणमसगप्पसमागयप्पवहसस्सिं । रंजियदियया देवी
 पर्यंषिउं एवमारद्धा ॥ १२३० ॥ धओसि तुमं गुणिरयण विमतवतेयल्लिउत्तोवि । काउं खग्गिभगवयार्यंणि सिंतं व
 मोइंतो ॥ ३१ ॥ एवं पसंसिय गुणं अविट्ठनंभाउ तं भउं गुउं । धम्मगइ संजाया देवी साइसत्ति गुणिवयणा ॥ ३२ ॥
 सोवि भओ पयल्लमो अवराहं खासए नियं गुणियो । “धूरंणि पाणदाया पुजो अवरोति उववारी” ॥ ३३ ॥ भणइ य तइ
 सोमेवि तु सणविए कल्लुसियं मणो मज्जा । अमारकरे वि तु विट्ठे कमलं संकुयइ जमजोगं ॥ ३४ ॥ मारणपरे रिउ-
 स्सिवि तुइ पटु दियए पवट्ठिओ पसमो । वाइकरेवि निवादे सीयं चिय होइइ हिमसेले ॥ ३५ ॥ ता गज्जा देहि विक्खं
 पावाओ इमाओ नत्ताहा मोक्खो । “धेरगे जं न कयं नूणं तं युकारं पच्छा” ॥ ३६ ॥ तो से विजाा दिक्खा गुणिणा देवीए
 अपिओ वेसो । धम्म्युज्जयस्सि जइवा मूलं गोक्खस्ता साधेजं ॥ ३७ ॥ नवदिकित्वाथं पसंसिय सट्ठाणे देवया गया
 धत्ति । वट्ठूण तमच्छरियं भणइ गुणिं नमिय रणसूरो ॥ ३८ ॥ दुत्तरदिकलाए ते गज्जामसत्तसस काइतु गिद्धिधम्मं ।
 “दिज्जइ न जओ तुउं रोइंषि रसादिए अहवा” ॥ ३९ ॥ भणइ गुणी गगरायं देवं आयरसु उज्जिणय सारयं । सुत्तूण
 कामधेणुं किं णिण्हइ गइदिं कोवि ॥ १२४० ॥ नाणालोए गुरुणो गिण्हसु रविणोव जयपवित्तकरे । परिइरिउण कुगुरुणो
 वद्लनिसीद्विध तामवहुले ॥ ४१ ॥ अंगीकरेसु धम्मं सोक्खत्तकरं दुइयं चइय पावं । सुत्तुमजरमरमगयं को गणुकरं गरं
 गिलइ ॥ ४२ ॥ कप्पदुमं व वंछियफलं आयरसु उत्तमं ततं । किंपागं गिव रंभोइकारयं मा पुण अतात्तं ॥ ४३ ॥

चत्तारिवि एथाइं सुदेवगुरुधम्मसतत्तरुवाइं । नारयतिरियनरामरगईउ चउरो अवहरन्ति ॥ ४४ ॥ एयं पवयणसारं काउ-
मसत्तो समगमवि भवो । एकंचिय जिणपूरुं कुणंति भवा जिणिंदाण ॥ ४५ ॥ सबाओ वि य सत्तो काउं नेवल्पायुमे-
क्कंपि । कुवंतो दुक्कम्मं पाणी पडिहणइ सबंपि ॥ ४६ ॥ सुब्बइ जंवा तंवा रविउदयत्थमणमब्बयारम्मि । दिज्जइ जिणस्स
ता भो कयाइ थोवंपि पुन्नकए ॥ ४७ ॥ पाविज्जइ परलोए अणंतमर्प्पंपि इहभवे दिन्नं । धन्नं ववियं थोवंपि फलइ तं नूण
बहुगुणियं ॥ ४८ ॥ नियविहवससुचिएहिं महराहारेहिं मोयगाईहिं । जिणमच्चन्ता सासयतित्ति पावन्ति भणियं च ॥ ४९ ॥
“खणत्तिट्ठिएण लब्भइ नेवलेणं जमक्खया तित्ती । तं सासयसिवसुहत्तिं तित्थनाहस्स माहर्प्पं” ॥ १२५० ॥ ता जइ
सासयसिवसुहत्तिं वंछसि अहो महासत्त । ता कुणसु देवपूरुं दाउं भत्तीए नेवल्जं ॥ ५१ ॥ सो आह अल्ल पत्ता चिंता-
मणिकामवेणुकप्पट्टुमा । रंनम्मि वि जं जायं मह प्हु तुहदंसणमसोहं ॥ ५२ ॥ ता इहपरलोयहियं कहियं तुन्नेहिं जं तयं
काहं । को नाम सिरिसुधिंति पहणइ पायप्पहारेण ॥ ५३ ॥ इय जंपिय नमिय सुणिं चलिओ संदणपुरम्मि संपत्तो । मोया-
विय साल्पियवहुयं गहिउं तयं वलिओ ॥ ५४ ॥ गुरुवेयवाहणेहिं थेवदिणेहिं पि नियपुरे पत्तो । पणमित्तु मोयगा
सासुयाए बहुयाए उवणीया ॥ ५५ ॥ तीए वि सयणभवणेसु पेसिया समुचियक्कमेणं ते । अहवा उचियायरणं कुलंगणाणं
कुलायारो ॥ ५६ ॥ बहुदक्खेलानालियक्खंडकप्परुमिस्सिओ एणो । दिन्नो रणसूरस्सावि मोयगो माणयपमाणो ॥ ५७ ॥
वंधुरगंधं तं गिण्हिऊण लग्गो सगेहमगो सो । अंतो रंमतसद्धम्मपरिणइं धित्तए एवं ॥ ५८ ॥ एएण भक्खिएणं जाव-
जीवं न होहिही तित्ती । जाव सुहे ता सुरसो एसो पोहंगतो असुई ॥ ५९ ॥ ता इमिणा सुरसेणं भक्खिएणं करेमि
देवनेवल्जं । जं मह पच्छा दुल्लहो एवंविह उत्तमाहारो ॥ १२६० ॥ इय चिंतिऊण वलिउं चलिओ मग्गे जिणिंदमवणस्स ।
“अहव पमातो काउं किं जुज्जइ धम्मक्कम्मस्मि” ॥ ६१ ॥ गच्छंतो संपत्तो जिणालयं नियइ सुरविमाणंव । अनिलचलद्धय-

रणशणिरकिंकिणीनियररमणीयं ॥ ६२ ॥ जस्मि जिणसम्मुद्धानिलचालियबलिनहियसेयकुसुगाइं । पूरुंडव जिणिइं जंताइं
जवेण सोइंति ॥ ६३ ॥ पुष्कोवधरचुंगणपरां बहुचंचरीयचफाइं । जस्मि जिणवंदयवुद्धकम्मनियलाइंव सहन्तिं
॥ ६४ ॥ तस्मि पविट्ठो पेच्छइ पसंतकंतं जिणेसरं रिसहं । जय जय जय तिजयपटुत्ति जंपिरो नमइ भत्तीए
॥ ६५ ॥ चित्तभंतरवासुल्लसंतबहुमाणजायरोमंचो । आणंदवसपवित्तं सुविसरजलधोयंगंडयलो ॥ ६६ ॥ तं पाव-
मोयगं मोयगं सयं सुयइ सागिकरकमले । सहलतं कलयंतो सजम्मजीवियनरत्ताणं ॥ ६७ ॥ पुणरवि पणसिचु पडुं
खोणीमंडलसिलन्तभालयलं । पत्तो निययावासे सो उक्कठियपियापासे ॥ ६८ ॥ अन्नोन्नं मिलियाणं ताणुप्पन्नो महासु-
दुक्करिसो । “अवरे वि निए मिलिए होइ सुइं किं न कंताए” ॥ ६९ ॥ कइया वि तस्स कंता तुत्ता सालिप्पियपिय-
यमाए । किं रूवरसो सो तुह पियस्स जो मोयगो दिन्नो ॥ १२७० ॥ तं सोउं सा चितइ किं मह न पिएणं दिन्न-
मद्धंपि । “जइवा न वल्लहेवि हु लोहपराणं हवइ नेहो” ॥ ७१ ॥ नियघरजुत्ताजुत्ता वत्ता नत्तस्स साहिउं जुत्ता । इय
धितिय तीउत्तं अन्नंतं तस्मि रसवत्ता ॥ ७२ ॥ धणरहियणवि नेहे लोओ पेसइ जसुत्तमं वत्थुं । किं पुण ससुरकु-
लस्मि वि सेसओ तस्मि वि धणंठु ॥ ७३ ॥ इय जंपिय नियगेहे पत्ता पियविसयजायअवमाणा । विष्फुरियफारअरइ
उवविट्ठा दूरसुष्णिगा ॥ ७४ ॥ वामकरक्खित्तमुही सरलस्सासा अलद्धलक्खत्थी । पियगयअणप्पहुवियप्पक्कप्पणुप्पन्न-
संतावा ॥ ७५ ॥ धितइ पिएणमविभइय मञ्ज न कयाइ अत्तणा सुत्तं । अजं तु सुयसिं “नो दीसइ किं जीवमाणेहिं”
॥ ७६ ॥ तं चिय निवससि महमाणंसंमि न तरासि तं विणा ठाउं । इय मायावयणेहिं अहमप्पवसा कया तेण ॥ ७७ ॥
धुत्तपउत्तीहिं नरा एवं रमणीओ वेलेवज्जण । निम्मल्लमालियाउव कयकज्जा ज्झत्ति उज्झंति ॥ ७८ ॥ मंदमईओ अविवेर-
णीओ तुच्छाओ अपट्टियसुयाओ । वरईओ विप्पयारिय विट्ठा विडंबंति विलयाओ ॥ ७९ ॥ जेतियमेत्ता विज्जा हुंति

पवंधावि तेत्तिया नृणं । तो पुरिसेहिं सवसयाओ सुद्धमहिलाओ कीरति ॥ १२८० ॥ दुबिलिसियाइं काउं कुवियपियाए तसुत्तरं दिंति । नियसच्छयाए सबा(सच्चा) इमेत्ति मंनंति तो ताओ ॥ ८१ ॥ इय चिंतावसअंचंतजायवरविसयविसयविदेसा । तं चैव गरुयवेरगकारणं धरइ हिययंमि ॥ ८२ ॥ पइविदेसवसाएवि तीए सुक्कं न विनयकरणिज्जं । “लंघंति न रुडाओवि कुलवहुयाओ कुलायारं” ॥ ८३ ॥ तेणेवय वेरगेण भत्तुणो मोइऊणमत्ताणं । पडिवन्ना बालतवं नवरं न सुयइ पिण्णुसयं ॥ ८४ ॥ रणसूरो पुण सरलस्सहावओ सरइ नियगुरुक्कमणे । दीणाइयाण दाणाइं देइ न करेइ अन्नायं ॥ ८५ ॥ एवं मच्चिमपरिणामवससमजियनराउ निवरिद्धी । मरिऊण भुवणतिलयाभिहपुरनिवनंदणो जाओ ८६ ॥ तन्मज्जावि तवलियविजाहरिद्धिमोयसंभारा । मरिय सुया तुह जाया रहनेउरचक्कवालपुरे ॥ ८७ ॥ पुबिल(छ)भवम्मि मया पुरिसवेसेण संजुया जमिमा । इह जम्मेवि तसुबहइ तुह सुया निव नरेवेसं ॥ ८८ ॥ भणियं केवलिणा नहयरिंद तुह कंनयाए पुरिसम्मि । विदेसकारणमिसं पयासियं पुच्छमाणस्स ॥ ८९ ॥ तं सोउं जाईसरणनाणविन्नायनियभवा भणइ । पहु तं तहेव सच्चं तुब्भेहिं जहा समक्खायं ॥ ९० ॥ तो सो ससुओ नयकेवली गओ नियपुरे खयरराया । जाया य निट्टियप्पा नियामिसाणे भुवणलच्छी ॥ ९१ ॥ चितइ महाणुभावेण तेण तइया न विरइयमजुत्तं । जं मोयगेण विहिया पूया देवाहिदेवस्स ॥ ९२ ॥ तइया दइए सरले वि दुबियप्पं पक्कप्पमाणीए । महिलाण मए पयडीकयं धुवं तुच्छपयइत्तं ॥ ९३ ॥ जइ हं तं पुच्छंती ता सो तइयावि मह पयासंतो । जं पुच्छिएण तेणं कयाइ वट्टोत्तरं न कयं ॥ ९४ ॥ इय चिंतंती जाया पियम्मि पोढाणुराइणी बाला । नियदुबिलिसियसुमरणडबिं विरुपरियरणया ॥ ९५ ॥ चत्तो रत्तोवि पित्तो भवम्मि पुवे इमाए कुवियप्पा । इय चिंतिय कुविएणव कासेण सरेहिं पइया सा ॥ ९६ ॥ दाहो वाहो कंपो हियए नयणेसु देहजडीए । तवेलंचिय तीए संजाया सत्तिया भावा ॥ ९७ ॥

श्रीअनन्त-
नाथचरि-
त्राडुद्धृतं
पूजाष्टकम्
॥ ३७ ॥

अरईसूयगसिक्कारवसविणिक्वत्तरत्तदंतपहं । हियथंमि अमायन्तं उवमइ पियाणुरायं व ॥ ९८ ॥ असुहपसरप्पकंपिर-
करजुयनहसुत्तिकंतिसरेण । धवलंती चंदणरसपंकेणव ताविलं देहं ॥ ९९ ॥ इय पसरियनियपियविरहतावदावगिग-
दब्बमाणतणू । उवैयावेयवसा बाला कडं दसं पत्ता ॥ १३०० ॥ गरुयाणुणयपुरस्सरपुच्छंतसहीण साहियो तीए ।
पुबप्पियम्मि सुवणप्पमोयरो निवसुए नेहो ॥ १ ॥ भणई य जइ तमहं पुबभवपियं हे सहीओ न लहेमि । देमि धुवं
ता जलणस्स आहुइं नियसरीरेण ॥ २ ॥ नहरयनहस्स सहीहिं साहियो तीए निवसुए राओ । तो से तोसो जालो
सुयाए कुमारणुरत्ताए ॥ ३ ॥ जंपइ पत्रत्तिं देवयं निवो देवि आणसु कुमारं । अचाहियं न जायइ जा महजीवियस-
मसुयाए ॥ ४ ॥ तो इह देवी पत्ता पत्ते कुमरम्मि रम्मसुब्बाणं । काऊण किंनरीपेच्छणच्छलं तीए हरियो सो ॥ ५ ॥
नेउं रहनेउरचक्कवालनयरम्मि नहयरिंदस्स । सो उवणीओ तीए सह कुमरीए पमोएण ॥ ६ ॥ कयगोरेवेण कुमरस्स
राइणा कहिय कंनयाचरियं । भणियं पुबभवपियं परिणसु तं वच्छ मह दुहियं ॥ ७ ॥ तं सोउं जाईसरणत्तायनियपुब-
जम्मवुतंतो । जंपइ तए जसुत्तं काहं सबंधि तं किंतु ॥ ८ ॥ हरिए मए ममंवापिऊण जायं भविस्सइ दुहंतं । जेण न
होहिति पहूणि ताणि नियपाणधरणस्स ॥ ९ ॥ तयणु नहरयनियेणं कुमारकुसलप्पउत्तिकहणकए । तुम्हंतियम्मि पंन-
त्तिदेवया पेसिया एथ ॥ १३१० ॥ एयं समहिडिय सालिभंजियं कणयथंभयगाओ । अवयरिय मए कहियो तुह
सुयअवहरणवुतंतो ॥ ११ ॥ इय भणिऊणुच्छळिउं सट्टाणे सालिहंजिया पत्ता । अत्थाणजणो सबोवि विम्हियो नरव-
इप्पसुहो ॥ १२ ॥ जंपंति सबसासंतंमंतिणो देव पेच्छ अच्छरियं । जं जंपंति सजीवारम्मणीओव रयणपडिमाओ
॥ १३ ॥ देवोच्चिय पुत्रपयं जस्स संयं खेयरी ठिया वहुया । किं कामदुहा धेणू अभइनरगेहमल्लियइ ॥ १४ ॥ एवं
जंपंताणं ताणं सो वासरो वइक्कंतो । माणियसुहनिदाणं झडित्ति रयणिवि अवसरिया ॥ १५ ॥ काऊण दिणयरोदय-

नैवेद्य-
पूजायां
सुवन-
प्रमोदक-
कथा

॥ ३७ ॥

करणिजं रड्यरम्मसिंगारो । उवविसइ सहाए निवो नमंतसामंतमन्तियणो ॥ १६ ॥ एत्थंतरे निलचलइयावलीरण-
झणत्तकिंकिणियं । मणिकिरणभरियसुवणं विमाणविंदं समणुपत्तं ॥ १७ ॥ गयणंगणमुक्कविमाणचक्का नीहरिय नहरय-
निवेहिं । अणुगम्मंतो सालयसुयलगो आगओ कुमरो ॥ १८ ॥ अत्थाणसन्नविहं जणयं पणमइ महिमिलियमजली ।
तेणावि गाढमालिंरिऊणमापुच्छिओ कुसलं ॥ १९ ॥ पुणरुत्तं पणमिय भणइ ताय कुसलं तुहप्पसाएण । कयजणणिपय-
प्पणई उवविहो पिउपयासन्ने ॥ १३२० ॥ सह नहराहिवइणा रंता काऊणमुच्चियपडिवत्तिं । उववेसिओ निए सो
मणिमयसीहासणद्धम्मि ॥ २१ ॥ सेसावि खयरपहुणो पणमिय दिन्नासणेसु उवविह्वा । पणयाए बहुआए भव पुत्तवइत्ति
भणइ निवो ॥ २२ ॥ तो सा पणमित्तु कुमारत्थारं वासपासमुवविह्वा । सुयहरणाविणयं खमसु राय इय भणइ खय-
रवई ॥ २३ ॥ जइ न हरावंतो हं तणयं ता सुया मरंती मे । विहियो मए अनाओ इमो सुयाजीवणनिमित्तं ॥ २४ ॥
रायाह एस अनओ न होइ खयरिंद नणु इमा नीई । “समयाणुवत्तणं बहुगुणं च जं सो नरिंदनओ” ॥ २५ ॥ खयरा-
हिव बहुसुहमिच्छिरेहिं कंठं सहिजाए थोवं । किमणंतसिवसुहत्थे कंठं न कुणंति सुणिवसहा ॥ २६ ॥ विणओच्चिय एसो
अविणओवि अहियं नरिंद तुह मन्ने । कन्ना तए विइन्ना जं मह भूगोयरसुयस्स ॥ २७ ॥ इय जंपिय सम्माणो तस्स
कतो राइणा खयरपहुणो । परिवारजुयस्स जहा सविम्हओ सो द्विओ दूरं ॥ २८ ॥ एवं नरवरसम्माणकरणसंजा-
यसमहियसिणेहा । ठाऊणं दिवसदुगं सहाणे खेयरा पत्ता ॥ २९ ॥ नवकंतासंजुत्तो विविहविणोएहिं कीलइ कुमारो ।
उवविसइ य अत्थाणे पिउपासे उभयसंझंषि ॥ १३३० ॥ कइयावि परमयोच्चियसुकज्जकरणुजाएण नरवइणा । गुरुरिद्धि-
वित्थरेणं कुमरो अहिसिंचिओ रज्जे ॥ ३१ ॥ तो मोहमल्लनामस्स सूरिणो पायपउममणुसरिउं । गहिया दिक्खा रंता
तविय तवं सो सिंवं पत्तो ॥ ३२ ॥ नवनिवई वि नएणं पालेइ पयं विणिगाहइ दुडे । समुवज्जइ विमलजसं कुणइ य

सद्धम्भकिरियाओ ॥ ३३ ॥ कइयावि रणब्ज्जणमाणकिकिणीरणविमाणमारुहिउं । गंतुं मंदरंनदीसरेसु वासयजिणे
थुणइ ॥ ३४ ॥ सुहसिविणसूइयसुयं कइयावि प्पसविया भुवणलच्छी । भुवणाभरणोत्ति कयं नामं सम्माणिय जणं
से ॥ ३५ ॥ बालत्तमइकंतो गाहियवावत्तरीकलो कुमरो । अब्बुयुरूवातो विवाहितो रायकत्तातो ॥ ३६ ॥ समयं-
तरम्मि रत्ते भुवणाभरणं निवेसिउं राया । विहियवओ वरनाणी होउं पत्तो महाणंदं ॥ ३७ ॥ नेवजेणं पूया जहा
कया राइणा इमेण तहा । सासयसिवसुहकले कळा अवरेणवि जणेण ॥ ३८ ॥ ॥३९॥ नैवेद्यपूजा ॥ ॥३९॥

५ ५ ५ ५ ५ भुवणप्पमोयगतियो कहिओ नेवज्जपूयमभिसरिउं । इण्हि तु वासपूयाए गंधबंधुरकहं भणिसो ॥ ३९ ॥ ५ ५ ५ ५ ५ ५

रम्मारासरोवरपुक्खरिणिविरायमाणचउपासं । वसुहासारं नयरं समत्थि वित्थिन्नपायारं ॥ १३४० ॥ नहस-
त्रिहफालिहरायणलग्गजिणहरसिरगमग्गठिओ । खणसेतं लवित्खज्जइ जम्मि रवी रयणकलसोव ॥ ४१ ॥ रयणियर-
किरणसियकित्तिबंधुरो कित्तिबंधुरो नाम । फुरियप्पयावपसरो पयावइ अत्थि तत्थ पुरे ॥ ४२ ॥ धरणिधररइयसेवो
जो विजयाणंदकारओ दूरं । अहिजाइकयविणासो चिरायए गरुडपम्बिखव ॥ ४३ ॥ सबुत्तमपत्ताहियच्छायापरम्मालिया
सुहप्पसवा । लइयव कित्तिलइया समत्थि रज्जो महादेवी ॥ ४४ ॥ तीएत्थि तणुत्थसुगंधंधुरो गंधबंधुरो नाम ।
कुमरो अमरोवमरुवरम्मथारम्मणिमहरणो ॥ ४५ ॥ सुकया सियवन्नधरं सिंख उव्वइ जो नियसरीरं । परमहसिय-
गुणजुत्तं सुहमिव रयणाभरणजायं ॥ ४६ ॥ नरनाहंमंडलेसरसांमंतमहन्तमंतिपुचेहिं । सययं सेविजंतो कालं
अइवाहइ कुमरो ॥ ४७ ॥ कइयावि नियप्पासायचंदसालागवक्खमहीणो । विविहविणोयम्बित्तो जा चिइइ सह
वयस्सेहिं ॥ ४८ ॥ ताव सहसत्ति एगो कीरो नियपक्खनीलकन्तीए । हरियालीकलियंपिव नहं कुणंतो समणुपत्तो ॥ ४९ ॥

अच्छरियं जण्यन्तौ जणस्स कुमरक्खमे नमेउं सो । महुरगिरं पयडक्खरमेवं विन्नविडमारद्धो ॥ १३५० ॥ आरामाहिय-
वासो रायसुओ रत्तवयणविन्नासो । तुममिव कुमर अहंपि हु तेणाहं तं समल्लीणो ॥ ५१ ॥ ता आयन्नसु कजेणमागतो
जेण विन्नवेमि तयं । निक्कजाओ पवित्तीओ पवित्तीओ हुंति जइवा न सउणाण ॥ ५२ ॥ तं सोऊण ययंपइ कुमरो कीराहिराय
उवविसिउं । रयणासणम्मि साहसु तो सो उवविसिय साहेइ ॥ ५३ ॥ अत्थिरयाहियतुरयं अत्थिरयाहियसुवन्न-
वरदाणं । अत्थिरयाहियजणं उदयाणंदाभिहं नयरं ॥ ५४ ॥ तम्मि नसिरनेसरसिरसोणमणिप्पहापिसंगपओ । उदि-
यप्पयावराया समत्थि वित्थिरियजसपसरो ॥ ५५ ॥ सच्छप्पयई कालुस्सहारिणी सारसोहसंजुत्ता । उदयावल्लिघ
उदयावली पिया अत्थि नरवइणो ॥ ५६ ॥ विलसंतविलसंखाकयसयवत्तालिचक्कसंखोहा । उदयस्सिरिन्ति उदय-
स्सिरिब तीए समत्थि सुया ॥ ५७ ॥ सरलसहावा नियनासियब सिहणस्सिरिब सुपवित्ता । दूरं रत्तं अहरं व थरइ
जा वयणविन्नासं ॥ ५८ ॥ निरुवमरूवं कमणीयजोबणं तं समग्गसोहगं । अवलोइउं जुवाणा वहंति दूरं मणुस्मायं
॥ ५९ ॥ दइण तट्टहरिणच्छिपेच्छियं तीए नीइनिउणा वि । सुणिणोवि अणप्पवसा हवन्ति किं निविवेयातो
॥ १३६० ॥ कइयावि सा सहीयणसहिया सिंगारगारवग्घविया । आरुहिय कणयमणिमयसुहासणं चलिरसियचमरा
॥ ६१ ॥ सुत्तावचूलविलसंतछत्तअंतरियतरणिकरपसरा । सहयारसारसुज्जाणमागया कीलिउं वाला ॥ ६२ ॥ परि-
पक्कफुट्टुदाडिमवीयावलिनिद्धदन्तपतीहिं । हसइव जं नरेसरसुथासमागमणतोसेण ॥ ६३ ॥ विलसंतकुसुमलइयासिय-
कलियाचक्कवालकलियं जं । कुमरीसंगवसुल्लसियपुलयपन्भारभरियं ॥ ६४ ॥ अंबयवणकयलीहरदक्खामंडवमणोमि-
रामंमि । तंमि पविठ्ठा वहुकुसुमपरिमलब्भसिरभमंमि ॥ ६५ ॥ पेच्छइ अतुच्छअच्छरियकारयं नरसुहं मऊरं सा ।
विलसिरसुतारचंदयविरायमाणं नहयलंब ॥ ६६ ॥ सुत्तावलइयमरगयकुंडलकरच्छुरियनिम्मलकवोलं । चंदणमयणा-

हीरेहरइयवहुभंगिपत्तं ॥ ६७ ॥ भमरउलकालकुंतलधम्मिहुल्लसियसियकुसुममालं । सामचउदसिनिसिदिसिदिसिमलरय-
णीयरकलंव ॥ ६८ ॥ दहुं कुमरिं नियचरणचारुसंचारणिरघघरिओ । गंतूण संसुहो भणइ कुमरि तुह सागयं एत्थ
॥ ६९ ॥ एहि इहं च वणंतो कयलीहरए सदक्खमंडवए । उवविसिं आयत्तसु जं किंपि अहं तुह कहेमि ॥ १३७० ॥
तं अवलोइय अच्चन्नुएक्केहं सहीउ सा भणइ । कोऊहलमवलोयह जमिमो वीसइ नरमऊरो ॥ ७१ ॥ तह वाहरइ
सविणयं मं किंपि हु मज्झ कहिउमिच्छन्तो । ता तं आयत्तेमो उववसिं साहए जमिमो ॥ ७२ ॥ जंपंति ताउ सामिणि
तुंम्हाऽऽणच्चिय पमाणमम्हाण । कलेसु समग्गेसु वि किं पुण एवंविहच्छरिए ॥ ७३ ॥ तं सोउं मुक्खसुहासणावि कुमरी
सुहासणे ठाइ । उवविट्ठासु सहीसुं कहिं लगो नरमऊरो ॥ ७४ ॥ अत्थि गरिट्ठसुरट्ठाविसिट्ठवसुहावयंसंकासं ।
वसुहावयंसयं नाम नयरमइरम्भरमणियणं ॥ ७५ ॥ रयणावयंसयनिवो तं पालइ जो रणगरयंपि रिउं । अस्सत्थ-
सुभयहाविहु सुंचइ अस्सत्थमवि सदओ ॥ ७६ ॥ तत्थ निवमाणजिल्लो पुल्लो पउरण पउरणभवणं । दीहरदिट्ठी सेट्ठी
निवसइ नयवद्धणो नाम ॥ ७७ ॥ तस्सत्थि भाइपुत्तो सुरुववंतो धणावहो नाम । उवरयजणउत्ति करेइ तस्स
गुरूगोरवं सेट्ठी ॥ ७८ ॥ सुत्तूण नियंगरुहे वियरइ वत्थाइ तस्स परमं से । अहव “गुरुयासयाणं अप्परवियारणा
नत्थि” ॥ ७९ ॥ परिणाविओ य उम्मीलमाणनजोबणाभिरामतणुं । धणसेट्ठिसुयं नामेण धणवइं सील्लुलभवणं
॥ १३८० ॥ कइयावि हु असुहोदयवसओ सो सेट्ठिमाह मह ताय । वियरसु घरस्सिरीए अद्धं भिन्नो भविस्समहं
॥ ८१ ॥ तं सोऊण परंपइ सेट्ठी किं वच्छ एवमुल्लवसि । तं मोत्तुं को अन्नो घरस्सिरीसामिओ कहसु ॥ ८२ ॥
अच्चन्नुयभोयअमाणदाणकले धणवयं कुणसु । अणुकूलंमि मए वच्छ तुज्ज को नाम पडिक्खलो ॥ ८३ ॥ अवरं च
तमेगागी पडिवालसु जाव पुत्तउत्पत्तिं । नूणं जं न मुणेमो वियंभियं विहिविलासस्स ॥ ८४ ॥ इय जंपिओवि न सुयइ

कुगाहं तयणु ससुरयस्सावि । न कुणइ भणियसजोगाणहवा कत्तो गुणाहाणं ॥ ८५ ॥ तो एगते कंताए जंपिओ नाह
एव किं भणसि । मा पेच्छसु अच्छीहिं हियएण सुदीहमिक्खेसु ॥ ८६ ॥ निचितं संपज्जइ सबंपि ठियाण गुरुसमीवंसि ।
लवणंपि सचिंताए भविही भिन्नट्टियाण पुणो ॥ ८७ ॥ कस्सइ पुत्रेण इमा लच्छी उल्लसइ नज्जइ न एयं । ता का
नाम कुबुद्धी तुन्हाणं भवह जं भिन्ना ॥ ८८ ॥ इय तीउत्तो जंपइ तुच्छमई तं न पेच्छसि किमेयं । अहमेगगी एयं
गरुयकुडुवं सिरी जाइ ॥ ८९ ॥ इय जंपिय सेट्टिसयासओ सिरिं विमइडं ठिओ भिन्नो । कारावियं च गरुयं
तिभूमियं तेण धवलहरं ॥ १३९० ॥ पारद्धो ववहरिं जलथलमगोसु भूरिदविणे स । बुद्धुनिसित्तं दिंतो दवं पहुयाइवी
न लेइ ॥ ९१ ॥ तुरयारुढो माऊरुत्तअंतरियतरणिसंतावो । हिंडइ वणिउत्तवूहावेडिओ रम्मसिंगारो ॥ ९२ ॥ नो
सयणाण न भित्ताण नेव लिंगीण जायगाणवि नो । वियरइ कस्सइ किंपि हु दिंतिं दइयंपि वारेइ ॥ ९३ ॥ कूडब-
वहारोहिं हत्यं चिय वच्छ गच्छिही लच्छी । इय सेट्टिपउत्तो भणइ ताय सणिहं विचिंतेसु ॥ ९४ ॥ गहियघणाओ
लोगोवि किंपि से देइ सेट्टिलजाए । “दूरे गुरुण आणा तेसिं लज्जावि सिरिज्जणी” ॥ ९५ ॥ देव(ब)वसेणं कालक्कमेण
पंचत्तमुगओ सेट्टी । पच्छा सो निस्संको अहियअरे कुणइ ववहारे ॥ ९६ ॥ अह तस्स असुहवसओ सिरी समग्गावि
नासिडं लग्गा । मग्गिजंतो लोगो दुब्वये देइ नो दवं ॥ ९७ ॥ देसंतरेसु वि ठिया वणिउत्ता जायभूरिघणलाहा । दिट्ठावि
लोहिउमलं लच्छी किं नो सहत्यगया ॥ ९८ ॥ सो निक्खिणिही नूणं दाहइ न कयाइ मं सुपत्ताण । इय भीयव
सिरी भिन्नपवहणा सायरे मग्गा ॥ ९९ ॥ देइ न कर्णंपि कस्सइ एसो बहुधन्नसंगहपरोवि । इय भाविअ कुविएणव
दड्ढा जलणेण कोट्टारा ॥ १४०० ॥ नवि जाओ नयमोगो किमस्स ता निरुवयारिदविणेण । इय चित्तिज्जणव तयं
नीयं खत्तेण चोरेहि ॥ १ ॥ इंगालच्चिय जाया घणे निहाणीकए कुक्कम्मवसा । अवरदविणज्जणासा कुओ करत्ये विण-

स्सन्ते ॥ २ ॥ सयमवि दिन्नं न लहइ जणाओ कत्तो कलंतरधणं सो । “उयरट्टियतणयासा का अंगुलिलग्गसुयमरणे” ॥ ४ ॥
 ॥ ३ ॥ मग्गियजणीयाइं न मग्गमाणोवि लहइ रित्थाइं । नियवत्थुंपि न लब्भइ जत्थ कहिं तत्थ परवत्थुं ॥ ४ ॥
 ससुरेणावि विइन्नं बहुवाराओ धणं तयंपि गयं । “पत्तावि सिरी जिइज्जइ नूणमकक्खणकलियाण” ॥ ५ ॥ किं बहुणा
 संजायं दब्बं सबंधि से कहासेसं । तो दहुं सीयंतं कंतं कंता विहियविणया ॥ ६ ॥ उल्लवइ दइय तइया न कयं कस्सावि
 जंभियं तुमए । जइवा दइवाभिहयाण होइ एवंविहकुबुद्धी ॥ ७ ॥ इय जंपिऊण तीए ववहारकए समण्णियं पइणो ।
 निययाभरणं अहवा “पइभत्ता होइ कुलकंता” ॥ ८ ॥ तंपि हु कइवि हु दिवसेहिं पेसियं तेण पुबधणमग्गे । अहवा जं जं
 खिप्पइ हुयासणो दहइ तं तंपि ॥ ९ ॥ पच्छारच्छाइंवि विक्किऊण सुत्ताइं तेण सबाइं । आयविहूणे वित्ते वइज्जमाणे
 कुओ रिद्धी ॥ १४१० ॥ घरहट्टोवरि गहिऊण कंचणे भक्खियंमि तेसिंपि । सुओ अहव अभग्गण जाइ पिउदिन्न-
 मवि रज्जं ॥ ११ ॥ जोसिं देयं दब्बं न तेसि पासाउ लहइ अवरत्थ । गंतुं तो तत्येवय निवसइ अचंतदोगच्चो ॥ १२ ॥
 जो वसिओ धवलहरे विचित्तचित्ते तिभूमिए सययं । सो वसइ ताव जलसीयधूमिओ जलकुडीरम्मि ॥ १३ ॥ जो
 मंदपवणपरितरलसिक्किरिच्छायमस्सिओ भमिओ । विक्कयक्खे सो भमइ कट्टहारकयच्छाओ ॥ १४ ॥ जो संसुत्तो
 दोलाचलंतपलंकचूलियासु सया । सो सुयइ दब्भसत्थयसुवगओ बाहुउवहाणो ॥ १५ ॥ पडिजइरंवेरहिं सिंगारो
 जेण सबया विहिओ । बहुछिइडंडियाइं परिहइ सो मलिणवत्थाइं ॥ १६ ॥ जो गरुयतुरंगसुहासणेसु आरुहिय सबया
 भमिओ । परियडइ फुडणखंजंतपयजुत्तो सोणुवाहणओ ॥ १७ ॥ नवरं इस्सरियम्मिव दारिदेवि हु पिया न तं सुयइ ।
 “उदयक्खएसु दइए समचित्ताओ सईउ सया” ॥ १८ ॥ अइसुहिओ होउं सो अचंतं दुहमं समणुहवइ । पाविय संपुन्न-
 सिरी किं खंडिजइ नय मयंको ॥ १९ ॥ समयंतरम्मि कम्मवि वीवाहे सेट्टिपुत्तकत्राए । पारुत्ते नयरज्जो निमंतिओ

भोग्यनिमित्तं ॥ १४२० ॥ सो चिंतइ अल्ल निमंतणं इहागच्छिही अओ मञ्ज । वत्तणकल्ले जुल्लइ खडाइआह-
 रणगमणं नो ॥ २१ ॥ गेहेच्चिय अच्छिस्सं जसिह निमंतयनरो खडफुडिही । इय चित्ततो तत्थ द्विओ दिणप्पहर-
 जुयलं जा ॥ २२ ॥ मञ्जंदिणेवि जाए जा को वि न से निमंतओ पत्तो । ता परिभावइ एवं नाहं नाओ गिहटि-
 ओत्ति ॥ २३ ॥ ता जासि तत्थ सयमवि नियघरगमस्मि मञ्ज का लजा । अगयस्स युणो सयणा लहु ससिस्संति
 जा जीवं ॥ २४ ॥ इय कहियं कन्ताए सा जंपइ नाह मोहमूढोसि । धणिणो सहोयेरणवि दरिदिणा किं न लज्जन्ति
 ॥ २५ ॥ नाह कुचेलोत्ति दरिदिओत्ति ववहारकरणअखमोत्ति । न निमंतिओ धुवं कुणसु नियमणे मा तुमं भंति
 ॥ २६ ॥ न कयाइ मञ्ज भणियं तए कयं कुणसु संपंयं पि तुमं । जं पडिहाइ मणे तं जइ जंपिय सा ठिया मोगे
 ॥ २७ ॥ इय संगंयं पि भणिरि अवगंनिय तं गओ स वीवाहे । ‘अहव् हियाहियविसये कुओ विवेओ जडमईणं’
 ॥ २८ ॥ अब्बुक्खणभद्दासणउववेसणपायसोहणप्पमुहं । विरइजंतिं पेच्छइ पडिवत्ति ईसरजणस्स ॥ २९ ॥ तं वो-
 लकरे विरइयविलेवणे पत्तपट्टयवत्थे । मुत्तुरे पलोयइ निगच्छन्ते धणडुनरे ॥ ३० ॥ अब्बुक्खणं पि न ल्हइ आस-
 णपयसोयणाइ कत्तो सो । तो तंवकडाहिजलेणब्बुक्खिय धोयए षाए ॥ ३१ ॥ उवविट्ठो पडिवालइ आमंतणमत्तणो
 निरिक्खइ य । वाहरिय गोरवेणं भोइजंतं परजणं पि ॥ ३२ ॥ विहिय अदिस्सीकरणे ष तस्मि दिट्ठिं पि न खिवए
 कोवि । दूरे चिहड पकं न वंजणप्पमुहभोजं से ॥ ३३ ॥ तस्स तह संठियस्सवि दिणमद्धप्पहरसेसयं जायं । भोजत्थे
 निवसन्ति पेच्छइ पजंतपंतिं सो ॥ ३४ ॥ चिंतइ य किं अवन्ना इमाणमहवाउलत्तमच्चंतं । जं मह नियडा भोग्यकल्ले
 नीया न चैव अहं ॥ ३५ ॥ ता जासि समभिमेहिं मुंजासि निए गिहंमि का लजा । एवं परिभावन्तो पत्तो नर-
 पंतिमज्जंसि ॥ ३६ ॥ दोपासरंदंभदासणोवविट्ठण ईसरनराणं । मञ्जे उवविट्ठो गहियभायणो विट्ठरे नीए ॥ ३७ ॥

पित्तलपङ्क्तिगहद्विद्यगुरुपरियलजुयलमिलणअंतरियं । भूमिगयभायणं से नयणणसगोरं जायं ॥ ३८ ॥ खज्जूरद-
कखदाडिमअंबयखारफसफरईयं । विन्नं अन्नाण न दायेणेण से भायणं दिट्ठं ॥ ३९ ॥ तह सालिसूवसालणयसप्पि-
पफन्नपेयपगुहाण । किप्पि न विखत्तं अदिस्सभूमितलसुकथाले से ॥ १४४० ॥ दट्ठुण दहिविमिस्सं मुंजंतो फुरियगरुय-
अवसाणो । सिरइयभायणो तेसिमगओ नच्चिरो पढइ ॥ ४१ ॥ “हे दारिच्च नमस्तुभ्यं सिद्धोऽहं त्वत्प्रसादतः । जग-
त्पश्यामि येनाहं न मां पश्यति कश्चन” ॥ ४२ ॥ एए मह जणयसहोयरस्स पुत्तन्ति भायरो मज्झ । भाउज्जायाउ इमाउ
भाइणिज्जा इमे सवे ॥ ४३ ॥ जह मंततंतयिज्जाइहिं सिद्धा ह्वन्ति अदिस्सा । जाणह तहा ममंप्पि हु नूणं दारिइ-
सिद्धोत्ति ॥ ४४ ॥ जइ होमि न सिद्धोहं ता दिट्ठो किं निएहिं वि इमेहिं । सयणेहिं सवेहिं वि भोयणकरणोवविट्ठो वि
॥ ४५ ॥ सोजंनं सुहिभावं सयणत्तं परिचयं च दक्खिन्नं । कुणइ धणट्ठुण समं दरिदिणा नेव सव्वजणो ॥ ४६ ॥
जे भोयणवत्थाइवघोरे काउमकखमा नूणं । जह मह तह अन्नाणवि न कीरणे कवि पडिवच्ची ॥ ४७ ॥ सुद्धा जाई
सधुत्तं कुलं निम्मला कलाओवि । धणरहियाण न किंचिवि सयावि जेणेरिसं भणियं ॥ ४८ ॥ “जाई कुलं कलाओ
तिन्निवि पविसंतु कंदरे विवरे । अत्थोच्चिय परिवड्डुव जेण गुणा पायडा हुंति” ॥ ४९ ॥ केणावि कारणेणं न इमेहिं
पलोइतो इय भणंतो । नीहरिउं सो अवमाणदूमिओ नियगिहं पत्तो ॥ १४५० ॥ पिय मइ वारंतीएवि न ट्ठिओ ता एत्ति-
यस्स जोगो तं । इय जंपिरीए भज्जाए भोइओ सीयरब्बाइ ॥ ५१ ॥ दारिदेणं दूदं दूमिज्जंतस्स तस्स वच्चन्ति । दिवसा
विसायवसयस्स अत्रया सो गओ रत्ते ॥ ५२ ॥ पेच्छइ य तरुछायाए संनिविट्ठे सुणीसरे संते । सिद्धंतसुंदरक्खे
दक्खे सिक्खाए साहूण ॥ ५३ ॥ जे समयगंथा इव सहंति आथारवाणसमवाया । विन्नाया धम्मकहापण्हवायरण-
परमाथा ॥ ५४ ॥ धणनाससयणपरिहवड्डुस्सहदोगच्चदूमियगणो सो । ते दट्ठुण सुहोदयवसओ तेसि गतो पासं ॥ ५५ ॥

भक्तिभरनिम्भरंगो पणमिय पयकमलमिलियभालयलो । उवविट्टो जंपइ पडु गिहिजोगं कहह मह धम्मं ॥ ५६ ॥
 आह पडु आयन्नसु नारयतेरिच्छनरसुरविभेया । भवइ भवो चउभेओ दुहमेवय चउसुवि गईसु ॥ ५७ ॥ पाणि-
 वडुपुसुहमहापावा निवडंति पाणिणेगे । नरएसु तेसु वि सहंति वेयणं विरसमारसिरा ॥ ५८ ॥ तिरियनरभवंतरिया
 पुणरुत्तणुभूयसबनरयदुहा । बहुसो वि तिरिच्छंते सहन्ति ससुवज्जिऊण दुहं ॥ ५९ ॥ सासयविरोहवहवाहदो-
 हंसासिसारणाईणि । असुहाइं समणुहविऊण केवि अजंति मणुयत्तं ॥ ६० ॥ तस्मि वि धम्मविरहिया दीणा दारिद-
 दुहभरकंता । विहलीहूयमणोरहमाला परिभवपयं हुंति ॥ ६१ ॥ देवावि परपेसत्तुसहईसाविसायवियलंगा । अत्ता-
 णामकयसुकयं निंदंता दुहमणुहवंति ॥ ६२ ॥ एवं पावंति सुहं न गइचउकंवि धम्मपरिहीणा । धणवज्जियव विवणीए
 नियमणोभिमयवरवत्थुं ॥ ६३ ॥ ता धम्मोच्चिय कज्जो दुविहो सो साहुगिहिविभेएहिं । पढमे दसेव भेया भेया
 वीयस्मि बारस उ ॥ ६४ ॥ संमत्तजुया दोन्निवि दिंति सिवं तीपि सुणसु संमत्तं । गयरायदेव-निगंथसुगुरु-नवतत्तस-
 इहणा ॥ ६५ ॥ एयरंपि असत्तो धंमं कांडं करेइ भावेणं । अट्टपयारपूयं जिणाण जं सा वि सिवज्जणणी ॥ ६६ ॥
 नेवज्जसुमअकखयदीवयफलसालिधूववासेहिं । इय अट्टविहा पूया कया जिणिंदाण भवहरणी ॥ ६७ ॥ अट्टवि काउ-
 मसत्तो सत्तो जइ कुणइ वासपूयंपि । तित्थेसरस्स ता जाइ तस्स पावं जओ भणियं ॥ ६८ ॥ घणसारहरिणनाही-
 सुयंधवरवासखेयपूयमिसा । जिणपवणसंगमेणव पावरयं दूरसुडुइ ॥ ६९ ॥ ता धम्मसील पत्तं मणुयत्तं मा सुहा तुमं
 नेसु । ससुवज्जसु वासेहिंवि पूइसु जिणं परमपुन्नं ॥ ७० ॥ इय सोडं सो सद्धम्मदेसणं सूरिणो नमिय भणइ । पडु
 मह मंहापसाओ कओ इमं साहिं धम्मं ॥ ७१ ॥ नूण निरीहा तुब्भे परोवयारेक्खवद्धवावारा । जं मह दरिदियस्सवि
 एवं धम्मं समाइसह ॥ ७२ ॥ इय जंपिय पणयगुरु गहियतणई गओ गिहे नियाए । कहिओ य-भारियाए, पूयाफल-

सवणपुरांतो ॥ ७३ ॥ तीव्रतमहृन्मण्डलं पिय बुधः सांगि कुणसु ता भगं । जेण न भवंतरेवि कु रिउंणणा गरिशी दोइ
॥ ७४ ॥ वेणुरागिगं काढं जंणेडं गंधियावणम्मि गओ । वेण भारयसुलेणं गरिया ससुत्तगा वासा ॥ ७५ ॥ रातो
धियव्वान्तरनियंगिजोहामगभविण्णभारो । जिणमंदिरंमि चलिओ रयणमए तग्गि पत्तो थ ॥ ७६ ॥ राच्छफ्फालिणी-
हरंवेणिलपरारिया सिगघसागा । जम्मि सुरेधिवि गज्जाइ सस्मिदं गयणगंगम ॥ ७७ ॥ कंकेहिरामालवणेसु जस्ता
पविसंति रयणकरदंढा । रागधेरावणाररणसुफणिणरायणाव ॥ ७८ ॥ तो सो पडिहचित्तो तग्गि पविट्ठो विसिह-
जिणग्गणे । उवरान्ताफन्तारुवं णवलोयइ उवसइजिणनाढं ॥ ७९ ॥ तो विपुंरंतणुमाणपरायसमुलथकलिगतजुट्ठी ।
आणंदंजुजलभरपक्खालिगययणवच्छयलो ॥ १४८० ॥ उल्लसियमणो विगरान्तलोयणो कुणइ सुरधिवारोदिं । पूयं पणुणो
विगजम्भारादलंयं मन्नमाणो सो ॥ ८१ ॥ असरिसाणुमाणयरो पुणरुतं भूगितलगिलियथालो । पणगिय पलोइय थिं
जिणेसरं आगतो सग्गिधे ॥ ८२ ॥ कधियं पियाए वासेधि जिणयरो प्हज्जेति तो सति । बंभइ अणुवगपुंनं पसंरा-
माणी इगं अटं ॥ ८३ ॥ कइयावि देवि नियथाअंतगणुसरिय गरिय जागाइं । अमरतेणं आरणकण्णे सुररायतरि-
साइं ॥ ८४ ॥ एगीसरारागाइं भुतुं सुरलोयलच्छिविच्छइं । रिद्धायणजिण्णणकरणजियसुकुसंभारा ॥ ८५ ॥
नधिय तओ वसुह्हासारपट्टणे किच्चिबंधुरनियस्स । जाओ धणावहसुरो पुत्तो असमाणसुणुत्तो ॥ ८६ ॥ धणवध-
अगरोवि पुणो उदयाणंदे पुरम्मि उप्पजा । उदियप्पयावरओ कजा उदयस्सिसरी नाग ॥ ८७ ॥ हुंतो धं पुवभचे बुध
जणओ गरिय बारसमकल्पे । बावीरारायराऊ संजाओ भासुरो अगरो ॥ ८८ ॥ तं जोषणगणुपत्ता पत्ता कीलाकए
इणुब्बाणे । पुव्वविदेहा चलिओ वंधिय जंगमजिणिदिं धं ॥ ८९ ॥ माइ दिट्ठिपधे पत्ता उल्लसिओ पुव्वभयभवो नेधो ।
नाया थ ओद्धिणा पुव्वभवसुया तं तओ ज्जाति ॥ ९० ॥ कयनरसऊररूपेण एत्थ उववेसिडं गए कुमरि । बुध पुव्वभवा

देत्रिवि कहिया नियभवदुगेण समं ॥ ९१ ॥ तं सोढं कुमरी जाइसरणसच्चवियपुबभवचरिया । सिरिगंधवंधुरस्मि
अणुरत्ता पुबभवदइए ॥ ९२ ॥ तो इत्ति नरमऊरो चलकुंडलहारकंठकयसोहो । जाओ अमरो बहुरविपयावप-
न्भाएदुनिरिक्खो ॥ ९३ ॥ तो सा कयप्पणामा पूयइ तं सुरहिपरमवत्थूहिं । “इयरस्मि वि कुलवाला विणयवई किन्न
जणयंमि” ॥ ९४ ॥ जंपइ य ताय तुमए जह कहियं तह मएवि सच्चवियं । पुबभवदुगचरियं सिविणे दिवसाणभूयं व
॥९५॥ ता तुमए मह कहिओ जो पुबभवुभवो पिओ कुमरो । इण्हिपि तं वरिस्सं “सईओ न नरंतरमईओ” ॥९६॥
आह सुरो रिद्धीकरी पूया अणुसोइयावि तुह जाया । फलइ वहुं शेवंपिहु वीयं ववियं सुमूमीए ॥ ९७ ॥ तो दिट्टपच्चया
तं करेल्ल धम्मज्जमं सया वच्छे । “निच्छइए कल्लणे न पमाओ जुलए जइवा” ॥ ९८ ॥ एवं धम्मवएसं दाढं सहसा
तिरोहिओ तियसो । कुमरी वि गंधवंधुरकुमरे रत्ता गया सगिहे ॥ ९९ ॥ न सुणइ छुहं न पावइ निहं न वियाणए
तिसं बाला । जलणज्जालजलियं व विरहविहुरा वहइ देहं ॥१००॥ मन्नइ वीयं व सा चित्तसालियं मुम्मुरंपिव मुणालं ।
आभरणं दुम्मरणं व पावपूरं व कपूरं ॥ १ ॥ एवमवत्थं कुमरिं दइण सहीओ तीए नरवइणो । साहिंति पुबभवभवद-
इए रत्ता तुह सुयत्ति ॥ २ ॥ नाऊण निवेणवि सहिसुहेण दुहियाए पुबभवदइयं । कन्नपि जाणिढं पियविओयसहणा-
सहं दूरं ॥ ३ ॥ तव्वेलंच्चिय मंडलियंमंतिसामंतथाइसंजुत्ता । बलकलिया पट्टविया संयं वरा कन्नया तुब्ब ॥ ४ ॥ तीए
अहं सत्थकहाकव्विपोएसु सवया सचिवो । तो तं मोयवेचं तं वद्धाविउमिहं पत्तो ॥५॥ चउपंक्कदिवसमञ्जे सावि हु
तुह पुबभवपिया एही । इय विन्नविढं कुमरं कीरो मोणं समल्लीणो ॥ ६ ॥ तं सोढं जाईसरणनायनियपुबभवदुगो
कुमरो । कुमरिं पइ जायदढाणुरायवसपरवसो जाओ ॥ ७ ॥ चिंतइ तइया दइया निच्चंपि हियं पयंपमाणीवि । न
मए तिणं व गणिया अहो अहंकारमूढेण ॥ ८ ॥ दुहंत्तोवि दरिदोवि दुम्मुहोवि हु सईए तीए अहं । ईसरसेट्टिसुयाएवि

पुत्रभवे नेव परिहरिओ ॥ ९ ॥ ताहमवि पुत्रभवभवकतं मोतुं न काहमन्नमियं । रंजिज्जइ इहभविएवि किं न परभवभवे-
रत्ते ॥ १५१० ॥ इय परिभाविय विज्जावणठ नियसुदियाउ कीरस्ता । निक्खिवइ चरणजुयले कंठंमि पुणो रयणकडयं
॥ ११ ॥ भणइय कीर तुमं उभयहावि सखणो कहेसि कल्लणं । नहि निग्गुणण एवंरुवपवित्ती हवइ नियमा ॥ १२ ॥
ता तं गंतुं कुमरीए कहसु कीरेस इय मह पइन्नं । तीए जहा संपज्जइ मह विसए मणसमाहाणं ॥ १३ ॥ आएसोत्ति
भणित्ता तयणु सुओ उड्डिअण संपत्तो । कुमरीपसे सोअण तं ठिया सावि संतुडा ॥ १४ ॥ कुमरवयंसेहिं इमं सबंभि हु
साहियं नरिदस्स । तं सोउं तेणुत्तं किमजुत्तमिमस्मि कल्लणे ॥ १५ ॥ जं गुरुयरायकुमरी सयंवरा एइ गुरुनिवसुयस्स ।
इहभवभवावि किं पुण भवन्तरुपत्तअणुराया ॥ १६ ॥ इय जंपिय कारविया पुरसोहा राइणा पहिठ्ठेण । मोतुं वीवाहमहं
गिहीण परमूसवो नन्नो ॥ १७ ॥ पच्चोणीए तीए पेसइ सामन्तमंतिमंडलिये । “गोरवमियरेवि गुरु विरयइ किं नोणुरायपरे”
॥ १८ ॥ आवासदाणसम्माणकरणससुहपसागयं तीसे । विहियमियरोवि अतिहि पुज्जो किं पुण नरिंदसुया ॥ १९ ॥
उत्तमल्लगे कुमरो कुमारिं वीवाहिओ नरिंदेण । कुलबुड्डिकरे कज्जे किं कोइ पमायमायरइ ॥ १५२० ॥ तीए सह विसय
सोक्खं माणइ कुणइ य सुधम्मकम्मं सो । इहलोइयपरलोइयकज्जेसु ससुज्जया गरुया ॥ २१ ॥ समयंतरम्मि कम्मिभि
कुमरं रज्जंमि ठविय नरनाहो । कयपबज्जो संजायकेवलो मोक्खमणुपत्तो ॥ २२ ॥ नवनिवई नीईए पालइ रज्जं अभि-
इवइ दुट्ठे । सिंहे पूयइ मन्नइ महायणं गुणिगुणे थुणइ ॥ २३ ॥ एवं निरवज्जसरज्जकज्जकरणज्जयस्स नरवइणो ।
जंति दिणाइं दिणमणिकरभरसरिसप्पयावस्स ॥ २४ ॥ जाओ कयाइ देवीए तीए सुहलक्खणो सुओ तस्स । काउं
वद्धावणयं नामं गुणवंधुरोत्ति कयं ॥ २५ ॥ लालिजंतो धाईहिं वड्ढिओ जाव पंचवरिसाइं । परिपाठिओ य अज्झा-
वएहिं सबाउ वि कलाओ ॥ २६ ॥ पत्तो य जोव्वणं तरुणकामिणी नयणमणहरं रंता । परिणाविओ नरिंदण रम्मरूवाओ

कन्नाओ ॥ २७ ॥ दहुं तं रत्नमहाभरधरणसमत्थमुत्तमे लग्ने । अहिसिंचइ नियरत्ने राया रिद्धिप्पवंधेण ॥ २८ ॥
काराविज्जण जिणइंदमंदिराईं गिरिंदरुंदाईं । सूरीहिं पइडाविय मणिमयतित्थेसरे तेसु ॥ २९ ॥ सिद्धंतपोत्थयाईं लिहा-
विंडं पूहंडं च सिरिसंधं । घोसाविंडं अमारिं मोयाविय सबगुत्तिरे ॥ १५३० ॥ आरुहिय रयणसिवियं दिंतो दाणाईं
दीणदुत्थाण । गुरुरिद्धीए गंतूण सुगुरुपासंमि पवइओ ॥ ३१ ॥ अहिगयसुयसन्भावा पाउब्भूयप्पभूयसंवेगो । निम्मू-
लुम्मूलियघाइकम्मवसपत्तनवनाणो ॥ ३२ ॥ महुरस्सरसेसणपडिवोहियमूरिसवंधाओ । संपत्तो सो सासयसोक्ख-
समिद्धीए सिद्धीए ॥ ३३ ॥ एयस्स वासपूया जह जाया सिद्धिसोक्खसंजणणी । तह अन्नस्सवि जायइ जइयवं ता सया
तीए ॥ ३४ ॥ ऋ वासपूजा ऋ ॥ इय तिहुयणसामिअणन्तनाहकहियम्मि अट्टपूयफले । बहुमाणपसअककलिओ कयंवपरिमल-
महीनाहो ॥ ३५ ॥ इति श्रीअंतनाथचरित्रगतपूजाष्टककथात्तकानि । समाप्तोयं ग्रन्थः ॥ श्रीरस्तु ॥ शुभं भवतु ॥
॥ श्रीः ॥ यादृशं पुस्तकं वीक्ष्य तादृशं लिखितं मया ॥ हीनाधिक्यैः स्वैर्वर्णैरसाकं दूषणं नहि ॥ १ ॥ * * ॥

धम्मधरुद्धरणमहावराहजिणचंदसुरिसिस्साण । सिरिअम्मएवसूरीण पायंपकयपरेणेह ॥ १ ॥ सिरिविजयसेणगणहर-
कणिहुजसदेवसूरिजेडेहि । सिरिनेमिचंदसूरीहिं भबलोओवएसडा ॥ २ ॥ सयमेव कयाउ अणंतसामिजिणरायचारु-
चरियाउ । पूयडुगसुद्धरियं तं नंदउ तिहुयणं जा उ ॥ ३ ॥ पच्चक्खरगणणाए सिलोगमाणेमेत्थ जायाईं । पूयडुगम्मि
सयरीसमहियअट्टारससयाईं ॥ ४ ॥ छ ॥ ग्रंथाग्रं १८७० ॥ छ ॥ श्रीः ॥ * ॥ ॥ श्रीः ॥ * ॥ ॥ * ॥

ॐ संपादकीय निवेदन ॐ:-

अंत कल्याणकारी श्री अंतनाथप्रभु प्रसादित अतिसुन्दर कथाओंसे युक्त श्री पूजाष्टक पाचकोंके करकमलोंसे समर्पण करते अति आनंद होता है, इस चरित्रकी प्रेसकापी संगण १९९४ में सूरत में ही पैगार हो चुकी थी, परंतु प्रकाशित करनेका सौभाग्य तो इस वर्ष पंथासंपादक श्री सुमति विजयजी गणिवर्गविकी प्रेरणा द्वारा इन मुहसुतोने प्राप्त किया है,

सहायक नाम	शुक्राम	नकल	सहायक नाम	शुक्राम	नकल
शाह रायचंद गुलाबचंद	अच्छारी	२००	शाह धनजी ज्वेरभाइ	चापी	२९
" वलाजी जेताजी	कोपरली	१२५	" नगीनचंद धुटाजी	"	२५
" धनराज शीमचंद	चापी	१२०	" रायचंद प्रागजी	"	२५
" रायचंद घरखचंद	"	१००	" पुनमचंद वीरचंद	"	२५
" छगनलाठ प्रेमचंद	"	५१			
" कस्तुरचंद धनाजी	अच्छारी	५१	विद्वान् पापक और व्याख्याता इस ग्रंथरत्नसे अंततलाभ		
" मगनीराम रामसुख	चापी	५०	उत्तमों हति शम्भू		
" घरखचंद वालाजी	"	५०			
" नूनीताल जसरूपजी	"	५०			
" ज्वेरचंद प्रेमचंद	वेगाम	५०			
शाह किसरीचंद परागजी	कोपरली	५०			

आ. विजयक्षमाभद्रसूरि

मोरी भेडा (मारवाड)

अक्षयतृतीया सं. १९९७

